

DAGE AT MINDES

Oversat fra engelsk fra
Days of Remembrance
© 2025 Dansk Bahá'í Forlag
1. udgave, 1. oplag
Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup
1

DAGE AT MINDES

af

Bahá'u'lláh

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

INDHOLD

NAW-RÚZ	2
RIDVÁN	19
BÁBS ERKLÆRING	100
BAHÁ'U'LLÁHS BORTGANG	115
BÁBS MARTYRIUM	135
BÁBS FØDSEL	158
BAHÁ'U'LLÁHS FØDSEL	163

FORORD

Afholdelse af helligdage indtager en central plads i alle religioner. Gennem disse mindedage bliver kalenderåret den platform, hvorpå de særlige begivenheder i forbindelse med Guds guddommelige Manifestationers liv og virke årligt huskes og æres. Denne ihukommelse har såvel en personlig dimension, der giver tid til refleksion over betydningen af disse begivenheder, som en social dimension, der hjælper med at uddybe identiteten og fostre samfundets sammenhængskraft.

Hver Manifestations tilsynekomst fra Gud bringer fornyelse og bringer nyt liv: “Det gamle er forbi” og “noget nyt er blevet til”.¹ Ved Hans lederskab ophæves tidligere love og den tidligere Guddommelige Ordningens måder og sædvaner reformeres. Ved den Guddommelige Åbenbarings skabende kraft, bibringes nyt liv i hjerte og sjæl:

Tænk nu på, hvorledes Han med den ene hånd ved Sit kraftige greb sammenfolder kundskaben og forståelsens Jord, der hidtil har været bredt ud, til slet og ret en håndfuld, og med den anden spreder en ny og ophøjet og lutret Jord i menneskehjertet, og således har fået de friskeste og lifligste blomster og de mægtigste og højest stræbende træer til at spire frem i menneskets oplyste bryst.²

Denne genskabelse og dette nye liv i alt reflekteres i indførelse af en ny kalender og angivelse af nye helligdage, der ændrer rytmen i samfundslivet.

---

¹ Det Andet Korintherbrev 5:17 (Det Danske Bibelselskab, 1995)

² Vishedens Bog, Kitáb-i-Iqán # 51

Bahá'í kalenderen, kendt som Badí Kalenderen blev indført af Báb og senere bekræftet af Bahá'u'lláh, som fastsatte dens start i året for Bábs erklæring, 1844 (1260 E.H). Da Bahá'í æraen blev indledt af to Grundlæggere, indbefatter Bahá'í æraen begivenheder som både Bahá'u'lláh og Bábs fødsel, erklæring og bortgang. I Kitáb-i-Aqdas, hovedværket for Hans Åbenbarings love, betegner Bahá'u'lláh de to "Største Højtider": Ridván, "Højtidernes Konge", der mindes erklæringen om Hans profetiske mission i løbet af 12 dage, af hvilke tre fejres som helligdage samt Bábs erklæring, den begivenhed, der indleder Bahá'í æraen. I samme Bog nævnes Naw-Rúz samt Báb og Bahá'u'lláhs fødselsdage. Årsdagen for Bábs martyrium blev højtideligholdt som en helligdag mens Bahá'u'lláh levede, og 'Abdu'l-Bahá tilføjede højtideligholdelse af Bahá'u'lláhs bortgang.

Denne bog giver 45 uddrag fra Bahá'u'lláhs Skrifter, særligt åbenbaret til eller på anden måde relateret til disse ni helligdage. Uddragene repræsenterer forskellige åbenbarende formater, de reflekterer alle facetter af denne Dags storhed og dyrebare, uforlignelige karakter, hvorpå alle fortidens løfter og profetier er opfyldt – denne hellige Dag "hvorpå Gud har tilkendegivet Sit eget Selv og åbenbaret det til alle, der er i himlene og på Jorden". Nogle af de Tavler og uddrag, der forekommer i denne udgave er henvendt til alle Bahá'u'lláhs tilhængere og udtrykkes i et højtidelig og opløftende sprog, af og til med gentagne omkvæd, mens andre åbenbares til særskilte troende til tider med omtale af særlige omstændigheder for deres åbenbarelse eller navne på modtagerne. Mange af dem er blandt Hans bedst kendte værker og har længe været kendt for dem, der læser Hans Skrifter på originalsprogene.

De nuværende oversættelser forsøger at give et glimt af den poetiske velklang i disse berømte tekster, selv om de aldrig kan overbringe deres hele skønhed.

Det er håbet, at denne bog vil opløfte hjerte og sjæl hos Den Velsignede Skønheds tilhængere over hele verden og berige de møder, som de afholder til minde om de dage, der står helt for sig selv gennem deres tilknytning til Ham og Hans Herold.

DAGE AT MINDES

NAW-RÚZ

1

Han er Den Almægtige

- 1 Lovet være Du, Oh min Gud, at Du har indstiftet Naw-Rúz som en højtid for dem, der har overholdt fasten af kærlighed til Dig og afholdt sig fra alt, hvad der er afskyvækkende for Dig. Giv, Oh min Herre, at ilden i Din kærlighed og varmen fremkaldt af fasten, foreskrevet af Dig, vil opildne dem i Din Sag og gøre dem optaget af lovprisning og ihukommelse af Dig.
- 2 Da Du har prydet dem med fastens smykke, foreskrevet af Dig, Oh min Herre, pryd dem da også med Din anerkendelses smykke gennem Din nåde og gavmilde gunst. Thi menneskers handlinger er alle afhængige af Dit velbehag og betinget af Dit bud. Om Du betragtede ham, der har brudt fasten, som en, der har overholdt den, vil et sådant menneske blive talt blandt dem, der fra evig tid har holdt fasten. Og om Du befalede, at han, der har overholdt fasten, har brudt den, vil det menneske blive talt blandt dem, der har fået Din Åbenbarings Klædning til at blive plettet af støv og er blevet fjernet langt fra denne levende Kildes krystalklare vande.
- 3 Du er Ham, gennem hvem standarten “Forherliget være Du i Dit værk” er blevet løftet og fanen, “Adlydt være Du i Dit bud”, er blevet udfoldet. Gør dette Dit stade kendt, Oh min Gud, for Dine tjenere at de må blive opmærk-

somme på, at alle tings udmærkelse er afhængig af Dit bud og Dit ord, og dyden i enhver handling er betinget af Din tilladelse og Din viljes velbehag og må erkende, at styringen af menneskers handlinger ligger i Din anerkendelses og Din befalings hænder. Gør dem bekendt hermed, at intet skal lukke dem ude fra Din Skønhed i disse dage, hvor Kristus råber: “Alt herredømme er Dit, Oh Du Åndens Undfanger (Jesus)” og Din Ven (Muhammad) kalder: “Æret være Du, Oh Du Mest Elskede, fordi Du har afsløret Din Skønhed og nedskrevet dét for Dine udvalgte, der vil få dem til at nå til sædet for åbenbarelsen af Dit Største Navn, som har fået alle mennesker til at klage undtagen dem, der har løsrevet sig fra alt undtagen Dig og vendt sig mod Ham, der er Åbenbareren af Dig selv og Manifestationen af Dine egenskaber.”

Han, der er Din Gren, og alle Dine ledsagere, Oh min 4
Herre, har denne dag brudt deres faste efter at have overholdt den inden for Din boligs enemærker og i deres iver efter at glæde Dig. Bestem Du for Ham og for dem og for alle, der er trådt ind i Dit nærvær i de dage, alt det gode Du forudbestemte i Din Bog. Forsyn dem da med det, der vil gavne dem både i dette liv og livet herefter.

Du er i sandhed Den Alvidende, Den Alvise. 5

Jeg er Den Helligste, Den Største, Den Herligste

- 1 Forherliget være Du, Oh min Gud, at Du har forordnet denne dag som en højtid for alle de begunstigede blandt Dine tjenere og de oprigtige blandt Dine elskede. Du har benævnt denne dag ved det Navn, hvorved alt skabt blev overvundet og briserne fra Din Åbenbaring viftedes mellem Jord og himmel, et Navn, hvorved alt, der optegnedes i Dine Hellige Bøger og Indviede Skrifter, er kommet til syne, og hvori Budbringerne og Dine Udvalgte har forudsagt, at alle mennesker kan berede sig på at skue Dig og vende sig mod Din genforenings hav, stå foran Dit tronsæde og høre Din underfulde kalden fra Dit usynlige Selvs Dagning og Dit inderste Væsens Daggy.
- 2 Jeg priser Dig, Oh Herre min Gud, at Du har ført Dit bevis, skænket Din gunst, på Den guddommelige Åbenbarings tronsæde sat Ham, der proklamerede Din samhørighed og Din enhed og kaldte hele menneskeheden til at stå frem for Ham. Blandt Hans folk er de mennesker, som har vendt sig til Ham, opnået Hans nærvær og drukket Hans Åbenbarings udvalgte vin. Jeg bønfalder Dig ved Dit suveræne herredømme, der hersker over alt; og ved Dine rige gaver, der favner hele skaberværket, om at gøre Dine elskede i stand til at løsrive sig fra alt undtagen Dig og fæste blikket på Din nådes horisont. Hjælp dem da til at rejse sig for at tjene Dig, at de kan tilkendegive dét, Du har ønsket i Dit rige og udfolde Din sejrs banner i Dit land. Du er sandelig Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Herskende Beskytter, Den Alvidende, Den Alvisse.

Jeg priser Dig, Oh Herre min Gud, at Du har gjort dette 3
 fængsel til et tronsæde for Dit rige, til en himmel for
 Dine himle, et daggry for Dine daggry, en dagning for
 Dine dagninger, en kilde for Dine gavmilde strømme og
 en livets ånd til Dine skabningers legemer. Jeg bønfalder
 Dig om at hjælpe Dine udvalgte til at handle i overens-
 stemmelse med Dit velbehag. Helliggør dem da, Oh min
 Gud, for alt dét, der kan besmitte sømmen på deres klæ-
 der i Dine dage. I visse lande, Oh Herre, ser Du dét, der
 går imod Dit velbehag, og Du ser dem, der hævder at
 elske Dig, begå de samme gerninger, som Dine fjender
 har begået. Rens dem, Oh Herre, med de levende vande,
 hvormed du har tvættet de mest begunstigede blandt Dit
 folk og de oprigtige blandt Dine tjenere. Rens dem yder-
 mere for alt dét, der tilsmudser Din Sags uplettede navn i
 Dine lande eller slører erkendelsen af Dig for Dine stæ-
 ders folk.

Jeg bønfalder dig, Oh Herre, ved Dit Navn, der overstiger 4
 alle andre navne, om at værne dem mod at betræde sel-
 vets og lidenskabens sti, at alle kan forenes om det, som
 Du har påbudt i Din Bog. Gør dem da til Din Sags hæn-
 der, at Dine vers gennem dem kan spredes overalt på Din
 Jord, at Din helligheds symboler kan komme til syne
 blandt Dine folk. Mægtig er Du til at gøre det, som Du
 behager. Der er ingen anden Gud end Dig, Hjælpen i
 Fare, Den Selvbestående.

*Han er Den Helligste, Den Mægtigste,
Den Mest Ophøjede*

- 1 Priset være Du, Oh Du, som er verdens Herre og nationernes Hersker! Jeg bevidner, at Du i al evighed har været helliget over omtale fra alt skabt og hævet over Dine skabningers mest ophøjede beskrivelser. Når end Dine hengivne tjenere søgte at stige op til Din erkendelses stade, lukkede Din kundskabs hærskarer dem ude; og når end Dine nære ønskede adgang til Din himmels nærvær, holdt Dine ytringers overvældende majestæt dem tilbage. Vi bevidner, at de mest ophøjede guddommelige navne blot er tjenere ved Din dør, og at deres herligste tilkendegivelser bøjer sig for Dit åsyn og ydmyges i Dit nærvær. Du er i sandhed Den, der hverken kan beskrives med bogstaver eller fremmanes i ord, ej heller indkapsles i de skjulte betydninger, som de dølger. For de er alle indskrænket af talens iboende begrænsninger, der karakteriserer menneskers ytringer over hele verden.
- 2 Ophøjet, umådeligt ophøjet er Du over hver en sjæls omtale og alle hjerters fatteevne! Ophøjet umådeligt ophøjet er Du over alle andres beskrivelse end Din egen og hinsides enhver forestilling hos Dine skabninger. Om Dine egne Manifestationer kunne stige op på det sete og det usetes vinger, ville de dog ikke kunne nærme sig den første udstråling, der skinner fra Dit mest ophøjede Åsyns horisont og dagningsstedet for Din mest storslåede Åbenbaring. Og om Forkynderne af Dit ædle Herredømme kunne fortsætte med at stige op, så længe som Jordens og himlens riger består, ville de dog aldrig kunne magte at

drage Din skønheds Dagstjerne nær.

Velsignet er den, der forstår Din evige sandhed og flygtigheden af alt andet end Dig, og som anerkender Din kongelige myndighed og magtesløsheden hos alle andre end Dig Selv. Og når altings flygtighed fastsættes over for Din ihukommelses brusende ocean, Oh alle navnes Konge, bliver det ligeledes tydeligt, at hver en omtale og al beskrivelse fra dem kommer til kort over for Din magt og storhed, og at det sømmer sig ilde for Din ophøjethed og kraft. Og dog på trods af dette, Oh min Gud, har Du, fra Din gunsts og Din gavmildheds under og som et tegn på Dine rige gaver og Din yndest, pålagt alle at omtale Dig og prise Dig og har, af Din nåde og gavmildhed, taget imod deres forherligelse af Dig. Derfor påkalder Dit eget Selv Dig Selv, og selve Dit inderste Væsen påkalder Dit inderste Væsen på vegne af Dine elskende, der har båret hver en prøvelse på Din sti og hver modgang af kærlighed til Dig og af tilfredshed med Dit velbehag på denne velsignede dag, som Du har gjort til en højtid for Dit riges indvånere og for dem, der har overholdt Fasten på Dit bud og adlydt Din uimodståelige befaling.

Ophøjet være denne velsignede og herlige dag, som Du har betegnet ved det elskede Navn, som både er skjult og åbenbart, og da det lyste over evighedens horisont, råbte Det Guddommelige Lotustræ og sagde: “Ved Gud! Skaberværkets Herre er kommet, Ham, som intet navn kan beskrive.” Hvorpå Paradiset satte sig i bevægelse og med glæde og inderlighed erklærede: “Oh verdens forsamling! Han er kommet, hvormed Den Algavmildes Daggry, Den Alpristes Manifestationer og inspirationens Dagning kredser.” Og alt råbte højt: “Dette er den Tavle, hvormed skaberværkets rige er smykket, og hvorved porten til Det

Guddommelige Nærvær er åbnet vidt for alle, som er i himlen og på Jorden.” Lykkelig er den, der har forsaget hver en attrå og er draget Ham nær, hvis sandhed intet ord eller ytring kan videregive.

- 5 Ved Gud! Dette er den Dag, hvorpå der fra vandenes sagte brusen høres: “Der er ingen anden Gud end Ham, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående,” og fra hvis træers hvisken høres: “Ingen Gud er der uden Ham, Den Mægtigste, Den Evigt Givende, Den Alherlige, Den Alkærlige,” og udover dem høres fra Den Prægtiges Læber: “Dette er Dagen for Hans tilsynekomst, som er åbenbar og dog usynlig, som er synlig og dog skjult. Il Ham i møde, Oh I, der er de guddommelige navnes daggry, og drag Ham nær, Oh I der dvæler i skabelsens rige med hjerter, der er lutret for overtro og forfængelige forestillinger og helliget fra menneskers tomme ord!”
- 6 Umådeligt forherliget er stadet for dem af Dine elskede, der har klynget sig til Dit buds reb, holdt fast ved Dine forordningers kjortelsøm, ytret dét, der er dem tilladt i Dine Tavler, som ikke har overtrådt de grænser, der er foreskrevet i Din Bog, og med visdom frit har talt i Dine lande, som forordnet i Din gavmildheds skriftruller og Din gunsts Tavler. Oh Herre! Hjælp dem til at rejse sig for Din Sags sejr ved dét, som Du har forklaret dem med Din mest ophøjede Pen og belært dem om i visse af Dine Tavler. Oh Herre! Overlad dem ikke til sig selv, men bevar dem ved Dit herredømme og Din kraft, og hjælp dem ved Din magt og gavmildhed.
- 7 Oh Herre! De er Dine tjenere og Dine trælle, der har troet på Dig og er draget nær til Din gavmildheds himmel. Berøv dem ikke tegnene på Din ømme nåde i Dine dage; fratag dem ej heller vellugten fra Din visdoms roser. Led

dem da, Oh min Gud, til Dit velbehags ocean, at de i Dit Navn kan dykke ned deri og ikke bedrøves over dét, deres egne tanker har undfanget, ej heller sørge over alt dét, de har oplevet på Din sti. Sandelig, Du er Den Magtfulde, hvis magt alle mægtige har erkendt, hvis herredømme alle majestæter har anerkendt, over for bølgerne i Din kundskabs ocean hver en lærd har vedgået sin uvidenhed, og over for beviserne på hvis magt, alle sjæle forlenet med styrke, indrømmer deres hjælpeløshed.

Du er Ham, Oh min Gud, som alle navne beskæmmes 8 ved at være beslægtet med, og i hvis nærhed alt krymper sig af skam ved at blive omtalt. I al evighed har Du dvælet i de overjordiske højder, der er ophøjet over al tale og beskrivelse. Hvor stort er ikke Dit herredømme og Din magt, og hvor mægtig er ikke Din pragt! – dette, endskønt alting anerkender, at Du er fuldstændig helliget fra og umådeligt ophøjet over alt andet end Dit eget Selv. Du har underkastet Dig hele verden ved et enkelt Ord, der er blevet forbundet med Din ytrings rige, og hvorfra vellugten fra Dit Buds klædning har bredt sig.

Oh hele tilværelsens Herre og altings Opdrager, synlig og 9 usynlig! Skænk os øren, der er renfærdige, hjerter, der er helligede og øjne, der ser, så vi opdager sødmen i Dine tryllebindende ytringer og kan fæste vore blikke på Din uforlignelige horisont og vide alt, der er nedsendt ved Din gavmildhed, Oh Du, som er Navnenes Konge! Antænd Din kærligheds ild i Dine lande, at Dine skabningers hjerter kan sættes i brand derved, at de vender sig til Dig, erkender Din enhed og anerkender Din udelelighed. Oh alle navnes Herre! Sønderriv herlighedens slør for deres ansigt, og gør dem bekendt med denne Dags fortrinlighed, der er smykket med Dit Navn og illumineret

med Dit Åsyns lys. Du er i sandhed Ham, som menneskers gode værk aldrig kan ophøje, eller hvis onde gerninger kan hindre, hvem herskernes magt ikke kan ydmyge, eller de mægtiges kræfter overvinde. Ved Dit herredømme gør Du, hvad Du ønsker. Ingen Gud er der uden Dig, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Alvidende, Den Alvise.

- 10 Nedsend da, Oh min Gud, til Dine elskede, fra Din gavmildheds himmel dét, der vil få dem til at fæste deres blik på Dig og handle i overensstemmelse med Din vilje og Din befaling. Bestem da for dem dét, der vil gavne dem og bevare dem og dét, der vil drage dem nær og sætte dem fri. Sandelig Du er deres Herre, deres Skaber og deres Hjælper. Ingen Gud er der uden Dig, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Storsindede.
- 11 Jeg bønfalder Dig ydermere, Oh min Gud, om at forene Dine elskedes hjerter og knytte dem sammen i harmoni og fællesskab for Din Sag, at intet usømmeligt vil komme fra dem i Dine dage. Du er sandelig Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Højeste, Den Største. Lovpriset være Gud, Herren over alle verdener!

4

Han er Den Evigt Levende, Den Evigt Værende, Den Selvbestående

- 1 Gud vidner om Sin Guddoms enhed og om Sit eget Væsens udelthed. Fra evighedens nådetrone, fra Sit stades uopnåelige højde proklamerer Hans tunge, at der ingen Gud er uden Ham. Han har selv uafhængigt af alt andet

altid vidnet om Sin egen helhed, åbenbareren af Sin egen natur, forherligeren af Sit eget væsen. Han er sandelig Den Almagtsfulde, Den Almægtige, Den Skønne.

Han er uforlignelig over for Sine tjenere, og står over ² Sine skabninger. Han holder oprindelsen til magt og sandhed i Sin hånd. Han levendegør mennesker ved Sine tegn og får dem til at dø ved Sin vrede. Han skal ikke spørges om Sine bevæggrunde, og Hans magt behersker alle ting. Han er Den Magtfulde, Den Altbetvingende. Han hersker over alle tings imperium, og på Hans højre hånd er fastgjort Hans Åbenbarings Rige. Hans magt omfatter, sandelig, hele skaberværket. Sejr og overherredømme er Hans; al magt og herredømme er Hans; al herlighed og storhed er Hans. Han er i sandhed Den Alherlige, Den Mægtigste, Den Ubetingede.

Lovet være Du, som alt det skabtes tunge fra al evighed ³ har påkaldt, og som dog ikke har kunnet opnå Din evige hellighed og pragts himmel. Alle væseners øjne åbnedes for at skue skønheden i Dit lysende åsyn, og dog havde ingen held til at se det strålende lys i Dit ansigt. De, der er Dig nær, har lige siden tilblivelsen af Din herlige myndighed og grundlæggelsen af Dit hellige herredømme bedende løftet deres hænder mod dig, og dog har ingen været i stand til at berøre den kappe, der har klædt Dit Guddommelige og suveræne Væsen. Og dog, ingen kan benægte, at Du altid har bestået ved underne i Din gavmildhed og ved Dine rige gaver, står ene over alt, er magtfuld til at gøre alt, og er nærmere alt, end de er sig selv.

Langt er det derfor fra Din herlighed, at nogen skulle ⁴ skue Din underfulde skønhed med noget andet øje end Dit eller høre de velklange, der proklamerer Dit almægti-

ge herredømme med noget andet øre end Dit. Du er for ophøjet for nogen skabnings øje at skue Din skønhed eller for noget hjertes fatteevne at bestige Din grænseløse kundskabs højder. Thi om hjertets fugle hos dem, der er Dig nær, nogensinde skulle kunne løfte sig på deres vinger så længe, som Dit eget overvældende herredømme kan bestå eller stige op så længe som Dit Guddommelige helligheds imperium vil bestå, vil de på ingen måde blive i stand til at gennemtrænge de begrænsninger, som en tilfældig verden har pånødet dem, eller nå over dens grænser. Hvorledes kan da den, hvis egen skabelse tilbageholdes ved disse begrænsninger vinde frem til Ham, der er Rigets Herre over alt skabt, eller stige op til Hans himmel, Han, der regerer over ophøjethedens og pragtens riger?

- 5 Forherliget, umådeligt forherliget er Du, min Højst Elskede! Da Du har bestemt, at den yderste grænse, hvortil de, der opløfter deres hjerte mod Dig, kan hæve sig, er at tilstå deres magtesløshed i at kunne træde ind i Din hellige og uerkendelige enheds rige, og at det højeste stade, som de, der higer efter at kende Dig, kan nå, er anerkendelse af deres manglende evne til at nå Dit enestående kundskabs tilflugtssted, derfor bønfalder jeg Dig, ved denne selvsamme magtesløshed, som elskes af Dig, og som Du har påbudt som mål for dem, der har nået til Din bolig og har hævet sig op dertil, og ved Dit åsyns glans der har omfattet alt, og ved Din Viljes kraft, hvorved hele skabelsen vækkedes, om ikke at nægte dem, der har sat deres lid til Dig, Din barmhjertighed, ej heller at nægte dem, der har søgt Dig, Din nådes skatte. Tænd da i deres hjerte Din kærligheds fakkell, at dens flamme kan fortære alt uden deres underfulde ihukommelse af Dig, at intet

spor efterlades i hjertet uden Dit helligste herredømmes ædelstens lignende beviser, således at i det land, hvor de dvæler, høres ingen anden røst end den røst, der besynger Din barmhjertighed og magt, at der på den Jord, de be-træder, intet lys skinner uden Din skønheds lys, og at der i hver en sjæl, intet kan spores uden afsløringen af Dit åsyn og tegnene på Din herlighed, at kanhænde Dine tjenere blot viser dét, der behager Dig, og som vil være i fuldstændig overensstemmelse med Din stærkeste vilje.

Æret være Du, Oh min Gud! Kraften i Din magt er mit 6
vidne! Jeg kan ikke betvivle, at om Din kærlige omsorgs hellige åndepust og Din Gavmilde velvilje, for blot et kort øjeblik ophørte med at vifte over alt skabt, ville hele skabelsen forgå, og alle i himlen og på Jorden ville svinde ind til absolut intethed. Mageløse være derfor de underfulde tegn på Din uerkendelige kraft! Mageløs være kraften i Din ophøjede magt! Mageløs være Din altomfattende majestæts storhed og Din viljes genoplivende indflydelse! Således er din storhed, at om Du samler alle menneskers øjne i ét af dine tjeneres øjne og sammen-trænger alle deres hjerter i hans hjerte, og om Du gjorde ham i stand til i sig selv at skue alt, hvad Du har skabt ved Din kraft og formet ved Din magt, og om han i al evighed grublede over Dit skaberværks rige og omfanget af Dit værk, ville han utvivlsomt opdage, at der intet er skabt, der ikke overskygges af Din altbesejrende magt og levendegøres ved Dit alt altomfattende herredømme.

Se mig da, Oh min Gud, kastet i støvet foran Dig, mens 7
jeg vidner om min magtesløshed og Din almægtige kraft, min armod og Din rigdom, min flygtighed og Din evig-hed, min fuldstændige ydmygelse og Din uendelige herlighed. Jeg erkender, at der er ingen anden Gud end Dig,

at Du ingen fælde har eller nogen ved Din side, ingen der kan lignedes med Dig eller kappes med Dig. I Din utilnærmelige ophøjethed har Du fra al evighed været hævet over al anden lovprisning end Din og vil for evigt i Din uerkendelige enhed og herlighed være helliget over forherligelse fra andre end Dit eget Selv.

- 8 Jeg sværger ved Din magt, Oh min Elskede! At omtale noget skabt sømmer sig ikke for Dit mest ophøjede Selv, og at skænke lovprisning til nogen af Dine skabninger ville være Din storslåede herlighed ganske uværdig. Ja, en sådan omtale ville blot være blasfemi ytret i Din helligheds bolig, en sådan lovprisning ville være intet mindre end en overtrædelse over for beviserne på Dit Guddommelige herredømme. Thi blot en udtalelse fra en af dine skabninger ville i sig selv antyde en påstand om deres eksistens for din helhed og enheds bolig. En sådan påstand ville være intet mindre end åbenbar blasfemi, en ugudelig handling, essensen af bespottelse og en hensynsløs forbrydelse.
- 9 Derfor bevidner jeg med hele min sjæl, min ånd og hele mit væsen, at om De, der er Dagningssteder for Din helligste enhed og Tilkendegivelserne af Din uerkendelige helhed skulle blive i stand til at tage Deres himmelflugt så længe som Dit eget herredømme varer og Din altomfattende myndighed kan bestå, ville de dog til slut end ikke evne at stige op til Din boligs grænse, hvor Du åbenbarede blot ét af Dine største Navnes stråleglans. Forherliget, forherliget være derfor Din underfulde majestæt. Forherliget, forherliget være Din uopnåelige ophøjethed. Forherliget, forherliget være Dit overlegne kongedømme og Din myndighed og magts storslåethed.
- 10 De største evner, de lærde end har besiddet og den sand-

hed de i deres søgen efter Din kundskabs ædelsten end har opdaget, de lysende kendsgerninger, de vise end er blevet begavet med, og de hemmeligheder de i deres forsøg på at fatte Din visdoms mysterier end har opdaget – alt dette skabtes ved Åndens skabende kraft, den Ånd, der åndedes ind i den Pen, som Dine hænder har formet. Hvorledes kan da dét, som Din Pen har skabt blive i stand til at fatte de skatte i Din Tro hvormed Din Tro, som forordnet af Dig er blevet udstyret. Hvorledes kan den nogensinde kende den Hånd, der griber Din Pen og de nådegaver, den er blevet skænket? Hvorledes kan den, allerede ude af stand til at nå dette stade, gøres opmærksom på eksistensen af Din Hånd, som kontrollerer Din magts Hænder? Hvorledes kan den nå frem til at begribe karakteren af Din Vilje, der giver liv til Din Hånds bevægelse?

Forherliget, forherliget være Du, Oh min Gud! Hvorledes 11
kan jeg nogensinde håbe på at stige op til Din helligste viljes himmel, eller få adgang til Din Guddommelige visdoms bolig, eftersom jeg ved, at de vise og de lærdes sind ikke magter at fatte Dit værk – et værk der i sig selv er blot en skabelse fra Din vilje?

Lovpriset være Du, Oh Herre min Gud, min Mester, min 12
Besidder, min Konge. Nu da jeg over for Dig har tilstået min magtesløshed og magtesløsheden i alt skabt, har erkendt min fattigdom og hele skaberværkets fattigdom, bønfalder jeg Dig med min tunge og med alle de tunger, der er i himlen og på Jorden og bønfalder Dig med mit hjerte og hjertet hos alle, der er trådt ind i skyggen af Dine navne og Dine egenskaber om ikke at lukke os ude fra dørene til Din kærlige omsorg og nåde, ikke at få brisen fra Din gavmilde omsorg og gunst til at ophøre

med at vifte over vor sjæl, og ej heller tillade vort hjerte at være optaget af nogen anden end Dig, eller lade vort sind være beskæftiget med nogen ihukommelse undtagen at ihukomme Dit Selv.

- 13 Ved Din magts herlighed, Oh min Gud! Om du gjorde mig til konge over Dine riger og satte mig på Dit herredømmes tronstol, og ved Din magt overlod hele skabelsens tømmer i mine hænder, og om Du fik mig til, om blot for et øjeblik, at være optaget af alt dette og forglemme de underfulde erindringer, der er forbundet med Dit mægtigste, mest fuldendte og mest ophøjede Navn, ville min sjæl dog ikke være stillet tilfreds, og mit hjertes kval ikke stillet. Nej, jeg ville i netop denne tilstand se mig selv som den fattigste af de fattige og den mest jammerlige af alle jammerlige.
- 14 Storslået er Dit navn, Oh min Gud! Nu da Du har fået mig til at begribe denne sandhed, bønfalder jeg Dig ved Dit Navn, som ingen skriftrulle kan bære, som intet hjerte kan forestille sig og ingen tunge kan ytre – et Navn som vedvarende vil være skjult, så længe som Din egen Væren er skjult og bliver forherliget, så længe som Dit eget Væsen lovprises – om inden det nuværende år afsluttes at udfolde Din ubestridte ophøjethed og sejr, at hele skabelsen kan beriges ved Din rigdom og kan ophøjes ved Dit hinsidige herredømmes forædlende indflydelse, og om at alle vil rejse sig for at fremme Din Sag.
- 15 Du er i sandhed Den Almægtige, Den Allershøjeste, Den Alherlige, Den Altbeherskende, Den Altbesiddende.

Han er Den Mægtigste Konge, Den Helligste af Hellige

Lovpriset være Du, Oh min Gud! Dette er den Dag blandt 1
 Dine Dage og den Time blandt Dine velsignede Timer,
 som Du har forbeholdt Dit eget Selv og ophøjet i rang,
 sat i forbindelse med Dit eget Væsen og skænket et ophø-
 jet stude, at Dit Navn kan bestå og Dit herredømme åben-
 bares. Du har gjort denne Dag til kilden til alle dage, da
 Du har regnet åbenbaringerne af Din majestæts Nådetro-
 ne og tegnene på Din uerkendelige gunst ned over den.
 Du har i denne time skabt den på ny i sin ypperste form i
 dette ældgamle Tempel, således at alle, der dvæler på
 Jorden og i himlen, ukendte og uden at blive forstået, på
 ny kunne vækkes til live og kaldes til at aflægge vidnes-
 byrd om Dig Selv. Kanhænde, at Dine hellige og him-
 melske velsignelser og Dine guddommelige og herlige
 nådegaver kan fuldendes deri og derved bevidne skabel-
 sen af alt på Dit nærværs Dag og vidne om Dine dage og
 morgengryet for Din skønheds Sol.

Selv da denne betydningsfulde ære og ophøjede nådegave 2
 henrykkelsen ved længslen efter Dig, Din altbesejren-
 de kærligheds herredømme og lykken i Din berusende
 salighed blev nævnt, hørte jeg råbet fra en af Dine tjene-
 re, som havde troet på Dig og Dine tegn, som havde givet
 afkald på alt, vendt sig til Din skønheds Åsyn og var ilet
 gennem alle riger til Din fredfyldte bolig. Endelig nåede
 han Din dør og stod i lyset af Din evigtvarende hellighed,
 der har skinnet over Din enheds horisont og Dit daggrys
 evighed, idet han længtes efter at stige op til Dit nærvær
 og Din genforenings højder for at opholde sig ved sædet i

Din hellige Bolig. Bevirk da, Oh min Gud, at længslens due tager sin flugt ind i hans hjerte, at Din kærligheds have bruser i hans inderste væsen, og at de mageløse tegn på Din ihukommelse flyder fra hans læber, og Din lovprisnings ædelsten vælder frem fra hans ånd. Drag ham stadig nærmere, Oh min Herre, at han kan hjælpes til i sit inderste hjerte at bevare dette mest strålende lys og denne skjulte skat, og at han således kan dvæle med Din Tjener i Din ædleste horisont og Dit alherlige rige.

- 3 Du hviler i sandhed Selv nu i Din evigtvarende bolig og skuer denne karmoisinrøde ånd og hører denne den sødste velklang i hjertet af Det Guddommelige Væsen, i det mystiske Riges midte. Magtfuld er Du til at gøre det, Du ønsker. Sandelig, Du er Den Ophøjede, Den Almægtige, Den Alherlige, Den Selvbestående.

RIDVÁN

6

*I Hans navn, der har kastet Sin stråleglans
over hele skabelsen!*

Det Guddommelige Forår er kommet, Oh Mest Ophøjede 1
Pen, for Festivalen for Den Alnådige nærmer sig hastigt.
Rejs jer og helliggør Guds navn foran hele skabelsen, og
lad Hans pris blive fejret på en sådan måde, at alt skabt
må blive genoplivet og fornyet. Sig frem, og vær ikke
tavs. Lyksalighedens dagstjerne skinner over Vort navn,
Den Lyksaliges, horisont, eftersom Guds navns kongeri-
ge er blevet smykket med prydelser af Din Herres navn,
himlenes Skaber. Rejs dig foran Jordens nationer, og
udrust dig med dette Allerstørste Navns kraft, og vær
ikke af dem, der tøver.

Det synes mig, at du har tøvet og ikke reagerer på Min 2
Tavle. Kunne det Guddommelige Åsyns stærke lys have
forvirret dig, eller har den tomme snak fra de egensindige
fyldt dig med sorg og lammet din færden? Tag dig i agt,
at intet afskrækker dig fra at lovprise denne Dags storhed
– Dagen hvorpå majestætens og magtens Finger har åbnet
seglet på Genforeningens Vin og sammenkaldt alle, som
er i himlene, og alle, som er på Jorden. Foretrækker du at
tøve, når brisen, der bekendtgør Guds Dag, allerede er
ført hen over dig, eller er du af dem, der er lukket ude fra
Ham som ved et slør.

- 3 Intet slør har jeg tilladt, Oh alle Navnes Herre og himlenes Skaber, at udelukke mig fra erkendelsen af Din Dags herligheder – Dagen, som er vejledningens lampe for hele verden, og Den Ældgamle af Dages tegn til alle dem, som bor der. Min tavshed skyldes de slør, som har blindet Dine skabningers øjne for Dig, og min stumhed skyldes de forhindringer, som har hæmmet Dit folk i at erkende Din sandhed. Du kender det, som er i mig, men jeg kender ikke det, som er i Dig. Du er Den Alvidende, Den Altopleste. Ved Dit navn, der overgår alle andre navne! Hvis Din styrende og altbetvingende befaling nogensinde skulle nå frem til mig, ville den give mig kraft til at genoplive alle menneskers sjæle ved Dit mest ophøjede Ord, som jeg har hørt ytret af Din magts Tunge i Din herligheds Kongerige. Det ville gøre mig i stand til at bekendtgøre Dit strålende åsyns åbenbaring, hvorigennem det, som ligger skjult for menneskenes øjne, er kommet til syne i Dit navn, Den Klarsynede, Den Suveræne Beskytter, Den Selvbestående.
- 4 Kan du opdage nogen, undtagen Mig, Oh Pen, på denne Dag? Hvad er der blevet af skabelsen og manifestationerne deraf? Hvad med navnene og deres rige? Hvor er alle skabte ting forsvundet hen, hvad enten det er det sete eller det usete? Hvad med universets skjulte hemmeligheder og dets åbenbaringer? Se, hele skabelsen er forsvundet! Intet er ladet tilbage, undtagen Mit ansigt, Den Evtig Blivende, Den Strålende, Den Alherlige.
- 5 Dette er Dagen, hvorpå intet kan ses, undtagen glansen fra det Lys, som skinner fra Din Herres ansigt, Den Barmhjertige, Den Mest Gavmilde. I sandhed, Vi har fået enhver sjæl til at udånde ved hjælp af Vort uimodståelige og altundertrykkende herredømme. Derpå har Vi skabt en

ny skabelse som et tegn på Vor nåde til menneskene. Jeg er i sandhed Den Albarmhjertige, Den Ældgamle af Dage.

Dette er Dagen, hvorpå den usete verden råber: “Mægtig 6
er din velsignelse, Oh Jord, for du er blevet gjort til din Guds fodskammel og er blevet valgt som sædet for Hans mægtige trone.” Herlighedens rige proklamerer: “Gud give, at mit liv kunne blive ofret for dig, for Han, som er Den Alnådiges Elskede, har oprettet Sit herredømme på dig gennem kraften i Hans Navn, der er blevet lovet til alle ting, hvad enten de er fra fortiden eller fremtiden”. Dette er Dagen, hvorpå alt sødtduftende har opnået sin duft fra vellugten af Min klædning – en klædning, der har udgydt sin vellugt på hele skabelsen. Dette er Dagen, hvorpå det evige livs rivende vande er strømmet ud fra Den Alnådiges Vilje. Skynd jer med hjerte og sjæl, og drik i dybe drag, Oh Hærskarere i det høje!

Sig: Ham er det, der er Manifestationen af Ham, som er 7
Den Uerkendelige, Den Usynlige af De Usynlige, kunne I blot fatte det. Ham er det, som har blotlagt Den Skjulte og Skattede Ædelsten for jer, om I skulle søge den. Ham er det, som er alle tings Ene Elskede, hvad enten det er fra fortiden, eller det er i fremtiden. Gud give, at I måtte rette jeres hjerte og håb mod Ham.

Vi har hørt din bønfoldende stemme, Oh Pen, og und- 8
skylder din tavshed. Hvad er det, der så smerteligt har forvirret dig?

Beruselsen over Dit nærvær, Oh alle verdeneres Højt El- 9
skede, har grebet og besat mig.

Rejs dig, og kundgør for hele skabelsen de tidender, at 10
Han, som er Den Alnådige, har rettet Sine skridt mod Ridván og er trådt derind. Led så folket til frydens have,

som Gud har gjort til Sit Paradis' Trone. Vi har valgt dig til at være vores mægtigste Trompet, hvis trompetstød skal signalere hele menneskehedens genopstandelse.

- 11 Sig: Dette er det Paradis, på hvis løvværk ytringens vin har prentet vidnesbyrdet: "Han, der var skjult for menneskenes øjne, er blevet åbenbaret, udstyret med herredømme og magt!" Dette er Paradiset, hvis blades raslen proklamerer: "Oh I, som bor i himlene og på Jorden! Der har vist sig det, som aldrig tidligere er kommet til syne. Han, som fra evig tid havde skjult Sit ansigt for skabelsens syn, er nu kommet." Fra den hviskende brise, der svæver midt iblandt dens grene, kommer råbet: "Han, som er den suveræne Herre over alle, er blevet åbenbaret. Kongedømmet er Guds," medens en brusen kan høres fra de strømmende vande: "Alle øjne fryder sig, for Han, som ingen har skuet, hvis hemmelighed ingen har opdaget, har løftet herlighedens slør og afdækket Skønhedens åsyn!"
- 12 Inden for dette Paradis og fra højderne af dets mest ophøjede kamre har Himlens Jomfruer klaget højt og råbt: "Fryd jer, I som bebor himlens riger, for Han, som er Den Gamle af Dage, ringer i Den Alherliges navn med Den Mægtigste Klokke midt i himlens hjerte. Gavmildhedens hænder har budt det evige livs bæger rundt. Kom nærmere, og drik i dybe drag. Drik med sundt velbehag, Oh I, som er selve inkarnationen af længsel, I, som er legemliggørelsen af heftig lidenskab!"
- 13 Dette er Dagen, hvorpå Han, som er Åbenbareren af Guds navne, er trådt ud af herlighedens Tabernakel og har bekendtgjort for alle, der er i himlene, og alle, der er på Jorden: "Læg Paradisets bægre væk og alle de livgivende vande, som de indeholder, for se, Bahás folk er

trådt ind i det Guddommelige Nærværs lyksalige bolig og har drukket genforeningens vin fra kalken af deres Herres skønhed, Den Altbesiddende, Den Højeste.”

Glem skabelsens verden, Oh Pen, og vend dig mod Din Herre, alle navnes Herres ansigt. Pryd så verden med begunstigelsernes smykke fra din Herre, Kongen over de evigtvarende dage. For Vi fornemmer vellugten fra Dagen, hvorpå Han, som er alle nationers Attrå, har udgydt glansen fra Sine mest fremragende navnes lys på de usete og sete kongeriger og omsluttet dem med stråleglansen fra Sine mest nådige gavers lysende legemer – gaver, som ingen kan beregne undtagen Ham, der er Den Almægtige Beskytter af hele skabelsen.

Se kun på Guds skabninger med venlighedens og barmhertighedens øje, for Vort kærlige forsyn har gennemsyret alt skabt, og Vor nåde har omsluttet Jorden og himlene. Dette er Dagen, hvorpå Guds sande tjenere tager del i genforeningens livgivende vande, Dagen, hvorpå de, som er Ham nær, er i stand til at drikke af udødelighedens blidt strømmende flod, og de, som tror på Hans enhed, Hans Nærværs vin, gennem deres erkendelse af Ham, som er Det Højeste og Sidste Mål med alt, i hvem Majestædens og Herlighedens Tunge, giver udtryk for kaldet: “Kongeriget er Mit. Jeg Selv er, i Min egen ret, dets Hersker.”

Tiltræk menneskenes hjerter gennem kaldet fra Ham, Den Eneste Elskede. Sig: Dette er Guds stemme, hvis I virkelig lytter. Dette er Guds Åbenbarings Daggry, om I blot vidste det. Dette er Dæmringsstedet for Guds Sag, om I skulle erkende det. Dette er Kilden til Guds bud, om I bedømte det retfærdigt. Dette er den åbenbare og skjulte Sandhed; Gud give, at I måtte indse det. Oh verdens fol-

keslag! Kast de ting bort, som I ejer, i Mit navn, der overgår alle andre navne, og fordyb jer i dette Ocean, i hvis dybder visdommens og ytringens perler ligger skjult, et ocean, der bruser i Mit navn, Den Alnådige. Således belæres du af Ham, hos hvem Moderbogen befinder sig.

- 17 Den Mest Elskede er kommet. I Hans højre hånd er Hans navns forseglede Vin. Lykkelig er det menneske, som vender sig til Ham og drikker i fulde drag og udbryder: “Du være lovprist, Oh Åbenbarer af Guds tegn!” Ved Den Almægtiges retfærdighed! Alt, hvad der er skjult, er blevet åbenbart gennem sandhedens kraft. Alle Guds begunstigelser er blevet nedsendt som et tegn på Hans nåde. Det evige livs vande er blevet tilbudt menneskene i fuldt mål. Hvert enkelt bæger er blevet budt rundt af Den Højt Elskedes hånd. Kom nærmere, og tøv ikke, om det så blot er for et kort øjeblik.
- 18 Velsignede er de, som har hævet sig på frigørelsens vinger og har opnået det stade, som, forordnet af Gud, overskygger hele skabelsen, som hverken de lærdes forfængelige indbildninger eller mangfoldigheden af Jordens hærskarer er lykkedes med at vende bort fra Hans Sag. Hvem er der iblandt jer, Oh mennesker, som vil give afkald på verden og drage nær til Gud, alle navnes Herre? Hvor skal han findes, der gennem Mit navns kraft, som overgår alle skabte ting, vil bortkaste det, som mennesker besidder, og klynge sig af al magt til det, som Gud, Kenderen af det usete og det sete, har bedt ham overholde? Derfor er Hans gaver blevet sendt ned til menneskene, Hans vidnesbyrd fuldendt, og Hans bevis er skinnende ud over nådens horisont. Overdådig er den pris, som skal vindes af ham, som har troet og udråbt: “Priset være Du, Oh alle verdens Elskede! Lovpriset være Dit navn, Oh Du,

ethvert forstående hjertes Attrå!”

Fryd jer med overmåde stor glæde, Oh Bahás folk, mens 19
 I genkalder jer den største Lykkedag, Dagen, hvorpå Den
 Ældgamle af Dages Tunge har talt, idet Han drog af sted
 fra Sit hus og begav sig til den Plet, hvorfra Han på hele
 skabelsen udgød Sit navns glans, Den Albarmhjertige.
 Gud er Vort vidne. Skulle vi åbenbare den Dags skjulte
 hemmeligheder, ville alle de, som opholder sig på Jorden
 og i himlene, falde i afmagt og dø, undtagen dem, som vil
 blive beskyttet af Gud, Den Almægtige, Den Alvidende,
 Den Alvise.

Sådan er den berusende virkning af Guds ord på Ham, 20
 som er Åbenbareren af Hans ubestridelige beviser, at
 Hans Pen ikke kan bevæge sig længere. Med disse ord
 afslutter Han Sin Tavle: “Ingen Gud er der, undtagen
 Mig, Den Mest Ophøjede, Den Mest Magtfulde, Den
 Mest Fortræffelige, Den Alvidende.”

7

Ham er det, der er indsat på denne lysende Nådetrone

Kundgør for den himmelske Forsamling, Oh lysende 1
 herligheds Pen, for se, det dølgende slør er sønderrevet
 og Herrens Skønhed har åbenbaret Sig på den hinsidige
 herligheds Skueplads med en sådan glans, at det forårsager
 Hans buds stjerner at lyse over Hans almægtige
 Navn. Hil da dette: Herrens Højtid, der er gryet over en
 horisont af overordentlig nåde!

Dette er en højtid, hvor alt er blevet smykket med Guds 2
 navnes klædning, og hvor Hans gavmildhed har omfattet

- alt fra først til sidst. Hil da dette: Herrens Højtid, der har lyst over en strålende helligheds daggry!
- 3 Hidkald da evighedens jomfruer, at de kan ile frem i deres himmelske ynde fra deres karmoisinrøde haller, og vise sig mellem Jord og himmel i den herligste prydelse. Tillad dem da at byde verdens beboere, høje såvel som lave, det livsens bæger, der er blevet fyldt fra barmhjerlighedens himmelske kilde. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til syne over hellighedens horisont med forunderlig henrykkelse!
- 4 Byd da de himmelske ynglinge, der er formet efter Den Alpristes pragt, at træde frem fra deres himmelske bolig, iklædt Den Albarmhjerteres klædning, og med purpur hænder række udødelighedens kalk til det højeste Paradis' indvånere blandt Bahás ledsagere, at de kanhænde vil drages nær til Glansen fra Storhedens Herre – denne skinnende og lysende Skønhed. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til syne over et daggry af ophøjet herlighed!
- 5 Ved Gud! Dette er den højtid, hvor Det Uerkendelige Væsens skønhed har vist sig utilsløret og forsynet med et sådant overherredømme, at det vil bøje nakken på dem, der har nægtet at anerkende Hans sandhed. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til syne med ypperligt herredømme!
- 6 Dette er en højtid, hvor alt har fået syndsforladelse ved at Han, der er Den Ældgamle Konge er trådt frem bag navnenes slør. Derfor: Glæd jeres hjerter, Oh verdens folk, thi tilgivelsens briser er blevet viftet hen over hele skaberværket, og livets ånd er blevet indblæst i verden. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til syne over et daggry af strålende hellighed!

Agt jer for at overskride høflighedens rammer og gør 7
ikke det, som jeres sind og hjerte afskyr. Dette er, hvad I
påbydes af Guds Pen, Han der er Den Almægtige og Den
Mest Magtfulde. Hil da dette: Herrens Højtid, der er
kommet til syne over en horisont af underfuld nåde!

Dette er en højtid, hvor Den Ophøjede Herres Skønhed er 8
blevet hævet over alting, og hvor Han, utilsløret og syn-
lig, proklamerede Sin vilje og Sit formål til alle, der er i
himlen og på Jorden. Dette er blot et tegn på Hans gunst,
der har gennemsyret hele skabelsen. Dér blev Bahás
Skikkelse tronsat i al evighed, og Hans åsyns glans grye-
de over skabelsens horisont med det underfulde herlighe-
dens lys. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til
syne over en horisont af underfuld nåde!

Oh I, der bor i storhedens tabernakel! Oh I, der dvæler i 9
pavillonens ukrænelige hellighed! Oh I, der skærmes
under ophøjethedens og herlighedens himmel! Hæv jeres
røst og syng den mest velklingende lovsang i jeres mest
ophøjede haller, thi i denne Guddommelige Ordning er
den tilslørede Skønhed blevet åbenbaret, og Den Usetes
Dagstjerne er steget op over den ældgamle herligheds
horisont. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til
syne i herlig pryd!

Oh forsamlinger i det høje, Oh invånere i den udødelige 10
stad! Il for at vise ærbødighed, thi storhedens Helligdom
har vist Sig i dette tabernakel, hvorom alle tidligere hel-
ligdomme sig drejer; i disse dage, hvis lige tidligere slæg-
ters øjne aldrig har set, skal I kredse om og nærme jer alle
menneskers Herre; Hil da dette: Herrens Højtid, der er
gryet over Guds horisont, Han, Den Nådigste, Den Al-
gavmilde!

Drik i fulde drag af det evige livs kalk, som Bahás hånd 11

tilbyder i dette ædleste og ophøjede Paradis Oh I, der dvæler på Jorden og i himlen. Ved Gud, den, der nyder om blot en dråbe deraf, vil hverken lide under tidens omskiftelser eller blive offer for Den Ondes rænker, men Herren vil sende ham videre i hver Guddommelig Ordning smykket med indviet og underfuld skønhed. Hil da dette: Herrens Højtid, der er kommet til syne fra den alvise Herres nådetrone.

- 12 Helliggør jeres sjæl fra verden, Oh folk, og hast til Det Guddommelige Lotustræ i den fjerne helligdom, at I kan lytte til røsten fra jeres Herre, Den Albarmhjertige, der kalder fra dette Paradis, som skabtes på Gud, Den Alpristes befaling, foran hvis portaler indvånerne i hellighedens pavillon bøjer sig i tilbedelse. Hil da dette: Herrens Højtid, der skinnede over den majestætiske og storladne horisont!
- 13 Agt jer, Oh folk, at ikke I berøves disse dages briser, hvor vellugten fra Den guddommelige Kappe hvert øjeblik viftes fra Denne herlige og strålende Ynglings nærvær. Hil da dette: Herrens Højtid, der lyste i gryet for Hans navn, Det Allerhøjeste!

8

Han er Den Helligste, Den Herligste

- 1 Lovpriset være Du, Oh min Gud, at morgengryet for Din Ridván Højtid er brudt frem, og at der dér er én, der søgte Dit nærvær, som har nået sit mål, Oh Du vor Herre, Den Barmhjertigste! Hvor talrige er ikke Dine elskede, Oh min Gud, der gennemrejste Syriens ørken i deres længsel

efter at skue Din skønhed, men som blev hindret i at nå Din hinsidige enheds hellige bolig på grund af dine fjenders misgerninger, dem, der har tvivlet på Dig og afvist Dit herredømme.

Oh Herre! Se på Dit folks undertrykkere med Din gen- 2
gældende vredes øje. Ved Din magt! Deres brøde har nået højder, som ingen kan fatte uden Du, der ved alt. Dine elskede affandt sig med fangenskab og indespærring i dette fængsel, og dog var deres fjender stadig ikke tilfredse, så stærkt var deres had til Din Sags Manifestation. Velsignet er det menneske med indsigt, der i alt dette blot ser dét, der vil højne dets stade og prise Din Sag, Oh verdens Herre!

Ved Din herlighed! Om alle Jordens folkeslag forenedes 3
om at skade ét enkelt af Bahás folk, ville de se sig magtesløse, thi alt dét, de ser som skadeligt for Dine udvalgte, er som lys for dem og som ild for Dine fjender. Var det ikke for indespærringen i det Største Fængsel af Ham, der er Fortolkeren af Dit uerkendelige herredømme, hvorledes kunne Din Sag da være blevet forkyndt, Dit herredømme åbenbaret, Din magt proklameret og sandheden i Dine tegn tilvejebragt? Om Jeg blot Selv havde båret alverdens modgang af kærlighed til Dig og Dine skabninger!

Oh Herre! Åbn Du Dine tjeneres øjne, at de til alle tider 4
kan skue Dig siddende på Din storheds nådetrone, ophøjet over alle, der er i himlen og på Jorden. Mægtig er Du til at gøre dét, Du ønsker. Der er ingen Gud uden Dig, Den Almægtige, Den Mægtigste.

- 1 På den første dag da Den Ældgamle Skønhed steg op på Sit Mest Storslåede Tronsæde i den have, der kaldes Ridván, ytrede Herlighedens Læber tre velsignede ord. For det første: I denne åbenbaring er loven om sværdet blevet ophævet.³ For det andet: inden udløbet af et tusind år, vil enhver, der fremsætter et profetisk krav være falsk. Ved ”år” menes et helt år, og ingen udlægning eller fortolkning er tilladt i denne sag. Og for det tredje: i denne stund kastede Gud, ophøjet være Hans Herlighed, al stråleglansen fra alle Sine navne over hele skabelsen.
- 2 Det følgende vers åbenbares herefter, men Han påpegede, at det burde indtage det samme stade som de andre tre: når navnet på nogen, levende eller død, nævnes i Hans nærvær, har denne sjæl sandelig opnået at blive omtalt af Den præeksisterende Konge. Velsignet er dem, der opnår dette!

- 1 Ordenes dagstjerne, der stiger op over ytringens horisont fra Ham, der er alle navnes og egenskabers Herre, har i al sandhed og i denne højst velsignede time skinnet med glansen fra Guds lys. Forståelsens ånd, der flyder fra Den Alherliges Pen, er i kraft af Hans nåde blevet skænket til alt skabt. Det gådefulde over alt gådefuldt, der træder frem bag hemmeligholdelsens slør, er i sandhed blevet åbenbaret for de retfærdige, som Gud, Den Almægtige, Den Uhindrede, har påbudt.

---

³ Det vil sige jihad.

Gud, Den Mest Magtfulde, Den Mest Ophøjede, Den 2
 Aller største, taler til de hellige Væsener, der skabtes ved
 Det Første Ord, der udtaltes af Hans mund og efter dem
 Hærskarerne i det høje og derefter dem, som Han har
 helliget over fatteevnen hos alle, der er på Jorden og i
 himlen, og som Han har opløftet ved Sin skjulte og uran-
 sagelige Vilje og siger: “Glæd jer i jeres inderste sjæl, thi
 den mest lykkevarslende tid er kommet; den Time er
 oprundet, hvorom alle andre timer kredser, som forudsagt
 i Gud, Den Almægtige, Den Alherlige, Den Barmhjertig-
 ges Tavler; og den tilhyllede Morgen er brudt frem af
 guddommens morgengry i dette skattede Navn og spreder
 Sit lys over alt, der har været, og alt, der vil blive.” Vel-
 signet være alle gavers Herre, kilden til denne overjordi-
 ske nåde!

Guds lovede Dag er kommet! Han, der er Den Tilbedtes 3
 Manifestation, er blevet sat på Hans navns nådetrone,
 Han der er Den Alkærlige, og Hans gavmildheds sol har
 kastet Sine stråler over såvel de seende som de sete. Der-
 for skal I, Oh indvånere af begrænsningernes rige, for-
 sige det I besidder, smykke jeres pande med Hans herlige
 klæde og med ubesmittet øje skue Ham, der er Guds ly-
 sende Skønhed, tronsat på herlighedens nådetrone i Hans
 hinsidige, Hans almægtige og altbetvingende herredøm-
 me. Al lovprisning til Den Højest Elskede, som har afslø-
 ret Sin tilslørede skønhed med en så åbenbar myndighed!
 Alle dage har opnået deres fuldbyrdelse i denne, den mest 4
 fremragende af alle, og alle timer i denne, den ædleste
 time af alle, og Den Usete har villet tildele Jordens og
 himlens indvånere al gunst ved at indsætte Guds Manife-
 station og Hans ophøjethed og Guds herredømme og
 Hans pragt for alle, der er i åbenbaringens riger og ska-

berværk, at Hans nådesbevisninger kan fuldkommengøres for Hans tjenere, og Hans gavmildhed opfyldes for Hans skaberværk. Og dog, så snart Han var kommet til syne, blændedes synet hos dem, der ventede Ham, undtagen dem, som Hans magt havde beskyttet, og fra hvis øjne Han havde løftet alle verdslige slør. Velsignet være da Ham, der er åbenbaret ved sandhedens kraft i denne underfulde, denne skinnende klædning!

- 5 Og da den forudsagte time for Hans Åbenbaring slog på denne lovede Dag, blev skæbnens slør sønderrevet, og det guddommelige bud opfyldtes, da evighedens himmels Ledestjerne forlod byen Bagdad. Dette hændte på grund af dét, de ondsindedes hænder forøvede mod dette Lys – et Lys der overstrålede alt andet i Sit hellige og underfulde glans. Velsignet være da Ham, der har nedsendt disse dobbelte Åbenbaringer ved Sit allerstørste, Sit mægtigste herredømme!
- 6 Ved denne Manifestations tilsynekomst opfyldtes sandhederne i alt skabt med stor fryd, og alle greb ekstasens bæger og tømte den mest udsøgte vin deraf med længslens og henrykkelsens hænder af kærlighed til denne Skønhed – en Skønhed der har vist sig ved sandhedens kraft, iklædt Gud, Herskeren, Den Retfærdige, Den Vises prydelse. Velsignet være da Han, der ved denne Åbenbaring har tiltrukket Herrens højt begunstigedes hjerter!
- 7 Sig: Dette er den Dag, for hvilken Den Højstes Pen ikke har udpeget nogen ligemand, og hvis lige Den ophøjede Forsamlings indvånere og Guds Profeter og Budbringere aldrig har opnået. Velsignet være da Ham, der har åbenbaret denne indviede og hellige, denne mægtige og underfulde Dag!
- 8 Dette er den Dag, hvorpå Nådetronens søjler rystedes i

deres længsel efter, at Gud skulle sætte Sig derpå, den Dag, hvorpå fundamentet for dette højeste Sæde blev sat i bevægelse. Velsignet være da Gud, Kilden til denne henrykkelse, der har grebet hele skaberværket!

Dette er den Dag, hvorpå Skønhedens Sol steg op over horisonten for Guds åsyn, Han der er Den Mest Ophøjede, Den Største, og hvorpå gavmildhedens skyer åbnedes, og Paradisets træer frembragte de frugter, som Gud havde tildelt dem, der vender sig mod Ham med strålende hjerte i denne Guddommelige Ordning. Velsignet være da Gud, som har forordnet denne overordentlige nåde!

Dette er den Dag, hvorpå sjælene forlod deres legemer ivrige efter at skue Den Ældgamle Skønheds utilslørede åsyn. Velsignet være da Han, der har åbenbaret denne mægtige Dag!

Dette er Den Dag, hvorpå Den Største Ånd blev legemliggjort i den skønneste af skikkelser, begav Sig fra Det Højeste Rige og nærmede Sig den uerkendelige herligheds Verden med en glans, der henrykkede Himlens Jomfu, indtil hun standsede, svævende i luften i Vort nærvær med en sådan pryde, som for længselsfuldt at favne Guds Budbringere. Velsignet være da Gud, der har skabt denne ædle engel!

Derpå trådte Paradisets indvånere, og ud over dem beboerne i hellighedens tilflugtssteder og fællesskabets riger og derefter dem, der dvæler i himlens boliger og dem, der hviler under det tilslørende tabernakel frem, hver og én fra deres ophøjede palæer og, mens de dæmpet samtalede, underrettede de hinanden om dét, der var hændt på Jorden. Det var, som om Den Ældgamle Konge havde åbenbaret Sig for Sig Selv, og dernæst med ubestrideligt herredømme for Sine tjenere og skabninger i skabervær-

- kets rige. Velsignet være da Gud, der bringer frem, hvad end Han behager ved Sit altoverbevisende bud!
- 13 Da løftede Den Største Ånd et råb, der gav genlyd i hele skaberværket og sagde: "Husvalet være jeres øje, Oh I Jordens og himlens indvånere, Oh I de guddommelige navnes og egenskabers tilsynekomster, og, Oh I, der er nedsænket i storhedens oceaner, der ligger langt over tilkendegivelsernes og hentydningernes verdner! Dette er Den Dag, hvorpå Gud, Den Mest Ophøjede, Den Højeste ved Sit eget herlige Selv frembærer for hver en sjæl, høj som lav, nærhedens og genforeningens bæger." Velsignet være da Gud, der har åbenbaret Sig i hele Sin mangfoldige nåde på denne, den største af alle dage.
- 14 Dette er Den Dag, hvorpå det tungeste slør blev sønderrevet og Scenen for den himmelske renhed tilkendegivet; den Dag, hvorpå Guds åsyn smilede med genforeningens lyksalighed, og portene til Hans tilstedeværelse blev slået vidt op for legemliggørelsen af Hans skønhed og majestæt og for dem, der havde gennemhullet herlighedens slør ved kraften født af Gud, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise; den Dag, hvorpå alt synligt og usynligt råbte: "Helliget være Herren, den ypperligste af alle skabere!"
- 15 Herpå blev Den Største Ånd kaldt til tavshed, og indvånerne af evighedens stæder, indvånerne af de karmoisinrøde haller, og de, der dvæler i navnenes rige, blev grebet af betagelse af Gud. Hver og én nedsteg de fra deres boliger, indtil de med den yderste ydmyghed og underkastelse stod mellem Jord og himmel for Hans Åsyn. Velsignet være da Gud, der har åbenbaret denne uimodståelige, denne alherlige og overjordiske Sag!
- 16 Derpå løftedes deres røst i lovprisning og jubel på denne

herlige Dag, en Dag, hvis glans ikke hidrører fra solen og dens stråler, men fra Guds Åsyn, Kongen, Den Ophøjede, Den Gavnildes glinsende lys. Velsignet være da Ham, der fik det til at komme til syne ved sandhedens kraft, og som deri har genoplivet alle menneskers sjæle!

Og da råbte en ny herold fra den hinsidige herligheds Verden: “Ved Gud! Dette er den Dag, hvorpå stridens slør blev sønderrevet, og enhedens briser blæste, og skaberværkets Herre kom til syne udstyret med åbenbart herredømme, ridende på storhedens skyer på Denne Sin lovede Dag.” Velsignet være da Gud, som i sandhed er nedsteget fra den mest fuldkomne helligheds himmel!

Dette er den Dag, hvorpå ild og vand blev forenet som ét, og slørene blev fjernet fra alle mysteriers ansigt, al den stund Den Ubegrænsedes Skønhed stod frem, iklædt Sit eget Selvs klædebon, Han der er Hjælpen i Fare, Den Almægtige, Den Uforlignelige. Al herlighed til denne Dag, hvis komme har frydet øjet hos Guds højt begunstigede!

Da denne fryd, født af Gud, havde grebet alle undtagen Ham, råbte Den Største Ånd endnu engang og kundgjorde: “Oh I indvånere af de Jordiske og himmelske riger! Oh I indvånere af åbenbaringen og skabelsens riger! Velsignet er jeres øren, thi de har lyttet til nærheden og genforeningens vers. Lyt nu til tidenderne om afsked og adskillelse, thi verdens lysende Stjerne har til hensigt at forlade Iraks land, i overensstemmelse med den faste pagt, der er fremsat i Gud, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvises hellige Skrifter.”

Ved denne kundgørelse fyldtes de, der dvæler på Jorden og i himlen med forfærdelse. Således var deres gråd og jamren, at de styrtede om i støvet, fortæret af sorg. Hvor

besynderlig er ikke denne bitre og svare adskillelse! Alt såvel synligt som usynligt forvirredes ved denne kundgørelse. Så sørgelig var deres forfatning, at bogstavet “B” glemte bogstavet “E”, og de elskende forsagede deres Elskede, Den Almægtige, Den Alpristes åsyn. Hvor sørgelig var ikke denne åbenbare og uigenkaldelige befaling!

- 21 Da denne situation kom til dette kritiske punkt, vakes Den Ældgamle Skønhed, og alt både indadtil og udadtil, blev sat i bevægelse. Da rejste Han Sig, og ved dette indvarsledes Den Største Genopstandelse mellem Jord og himmel. Hvorpå Ånden igen råbte i Hans nærvær: “Oh Israfil!⁴ Ved Guds Retfærd, du skabtes til denne dag. Derfor, blæs din trompet for at kundgøre denne Manifestations tilsynekomst, at hvert hensmuldrende ben kan oplives derved!” Englen blæste sin trompet som påbudt, og fik alle, der dvæler i himlen eller på Jorden til at falde i afmagt. Da blæste han atter sin trompet; de rejste sig og råbte, idet de fæstede deres blik på dette herlige Syn: “Helliget være Herren, den ypperligste af alle skabere!”
- 22 Den Ældgamle Skønhed trådte frem, mens Åbenbaringens Rige gik forud for Ham, og Den guddommelige Inspirations Himmel fulgte i Hans spor. Ved Hans højre side gik Befalingens Rige, og ved den venstre marcherede de højt begunstigedes hærskarer. Al herlighed til denne åbenbare og underfulde Sag!
- 23 Og da Han nåede Husets gård, kastede det hellige riges forsamling sig for Hans fødder, og Husets fundament rystedes ved sin adskillelse fra Gud, Den Almagtsfulde, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede. Indvånerne i hver en stad råbte, og de hjerter, der kredsede om Gud ryste-

---

⁴ Den engel der skal blæse i trompeten på Genopstandelsens Dag.

des såre. Hvor sørgelig den adskillelse, som fik selve verdens søjler til at synke i grus!

Da Den Altelskedes Skønhed lagde øre til klageråbene 24
fra indvånerne i støvets rige, tøvede Han et øjeblik, og det majestætiske Øje græd såre ved deres gråd. Ja, Hans elskedes sukken fyldte Hans hjerte med en sådan sorg, at ingen i himlen eller på Jorden kunne bære dens vægt.

Han fortsatte til Han nåede det dølgende slør, og der ved 25
Sine fødder, så Han et barn, der havde sluppet sin moders bryst. Og dette spæde barn klyngede sig så inderligt til Hans kappesøm og bønfoldt Ham så fortvivlet om at blive, at sorgens støv tilslørede hver opmærksom sjæls ansigt, og sjælekvidens vinde blæste over hele skaberværket. Så tung sorgens byrde, der overskyggede de oprigtiges åsyn! Var det ikke for Guds beskyttelse, ville de syv himle i det øjeblik være blevet kløvet, og Jorden ville have opslugt alt, der dvælede på den, og hver høj tinde ville være blevet forvandlet til støv.

Magtens Hånd drog storhedens slør til side, hvorfra Den 26
Alherliges Skønhed viste sig i storslået magt. Da Han, der er Gud, Den Almægtig, Den Alnådiges Selv, fik til hensigt at gå gennem porten, udtalte Den Største Ånd sin endelige kundgørelse: "Ved Gud! Verdenernes højt Elskede har forladt Sit Hus på grund af dét, som undertrykkernes hånd har forøvet!"

Da græd Han i Sit indre med en sådan gråd, at indvånerne 27
på Jorden og i himlen, og de der svævede højt foran Ham, og de, der kredsede om pragtens Åsyn, græd med Ham. Og Han talte til dem og sagde: "I skal vide, at ved denne afsked på den selvsamme Dag, som Vi kom til syne, er der tegn og symboler for dem, der forstår. Kanhænde Jordens og himlens folk, på grund af Vor afsked på denne

mest storslåede og underfulde Dag, vil træde frem fra selvskhedens og lidenskabens slør, drage Gud, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige nærmere og blive frigjort fra alt dét, Han har skabt og forordnet for verden. Dette er, hvad Gud havde til hensigt med dem, som en nåde fra Sit nær-vær. Han er sandelig, Den mest Gavmilde, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Højsindede.” Velsignet være da Gud, Kilden til denne mest åbenbare, denne mest ophøjede gave!

- 28 Evighedens Konge gik frem, side om side med de synlige og usynlige herskare, med blikket fæstet på den guddommelige befalings følgere. Foran Ham steg sukkene fra Hans elskende, medens bag Ham klageråbene hørtes fra dem, der higede efter Ham. Da Han nåede flodens bredder, tog Han afsked med Sine elskede, og det var som om, disse selvsamme hengivne tjeneres sjæle havde skilt sig fra deres legemer. Men Han formanede dem til tålmod og sjælsstyrke, og kaldte dem til at frygte Gud, Den Almagtsfulde, Den Almægtige, Den Uhindrede. Og så, efter at have krydset floden, trådte Han ind i Ridván Haven, hvor Han steg op på Sit underfulde herredømmes nådetrone. Velsignet være da Den Algavmilde, Kilden til denne altomfattende gunst!
- 29 Da Han sad på Sin nådetrone, spredte Den Ældgamle Skønhed, Den Selvbestående, Sit navns glans over alting, for at opfylde dét der var nedskrevet med Den Allershøjeste Pen på befaling af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Højeste. Da kastede Hans lyset fra Sit navn, Den Altbesiddende, på alt synligt og usynligt; og lyset fra Sit navn, Den Mest Åbenlyse, på alt omtalt og alt fortiet; og lyset fra Sit navn, Den Største, på evighedens legemliggørelse og alle andre folkeslag; og lyset fra Sit navn, Den Alvi-

dende, på repræsentanterne for Guds navn. Vel er det med den, der har vendt sig mod det, som Han har åbenbaret i Sin aldrig svigtende nåde på denne mest ophøjede Dag. Hvor glørværdig var ikke Hans overtagelse af det majestætiske sæde, hvorved hjerterne hos de, der nyder nær adgang til Ham, blev overbevist, og de sjæle, der havde erkendt Ham, blev draget nærmere, og ansigterne hos de, der havde vendt sig til Ham, blev oplyst, og sjælene hos de, der havde fæstet sit blik på Ham, blev helliget, og øje hos Hærskarerne i det høje frydedes, og alles tunger synlige som usynlige løsnedes i lovprisning af Gud, Den Højeste Herre, Den Mægtige, Den Nådige! Sød var i sandhed den himmelske vellugt, hvorved den skjulte betydnings moskusduft spredtes i alle verdener!

Den Ældgamle Skønheds opstigning på Sin nådetrone skete i selvsamme øjeblik, som folket rejste sig for at bede eftermiddagsbønnen til Gud, Den Almægtige, Den Skønne. Selv i dette er der tegn for dem, de helt overbeviste og beviser for dem, der kan skelne, og hentydninger for dem, der er udstyret med indsigt. Den Albarmhjertiges Skønhed opholdt Sig i Ridván Haven i tolv dage, hvor skarerne, Forsamlingerne i det høje, Guds højt begunstigede engle og Hans Budbringerses sjæle dag og nat kredsede om pragtens Helligdom og den ukrænelige Pavillon, vogtede og beskyttede Guds folk mod Den Ondes hærskarer. Velsignet være da Gud, som åbenbarede dette mageløse, dette herlige stade.

Hvert øjeblik i de dage nedsteg indvånerne af Paradisets haller fra det høje og frembar drikkekar, fyldt til randen, med åbenbaringsens levende vande og bægre, der flød over med hellighedens udsøgte vin, som de bød dem, der dvælede i herlighedens pavillon og indvånerne i den strå-

- lende majestæts tabernakel. Velsignet være da Gud for denne mest ophøjede, denne altomfattende nåde!
- 32 Og da den fastsatte tid for opholdet var fuldbragt og bud-
det om afsked modtaget, rejste Den Alnådiges Skønhed
Sig og forlod Ridván Haven ridende på den fineste
hingst. Velsignet være da Den Alherlige, som kom til
syne i skabelsens verden med et herredømme, der over-
skrider himlens og Jordens grænser!
- 33 Da Han tog afsked, steg et sorgens skrig op fra haven, fra
dens træer, dens blade og frugter; fra dens mure, dens luft
og Jord og dens pavillon, mens de, der dvælede i ørkenen
og i vildmarken, selv på Jordens sandklitter og dens støv,
frydedes over Hans komme.
- 34 Således indsatte Den Alherliges Skønhed Sig på evighe-
dens ophøjede højedrag, al den stund Hans blik var
fæstet på det bud, som Gud, Den Mest Ophøjede, Den
Allerherligstes Hånd havde indskrevet på den velsignede
snehvide Tavle. Og således beretter Vi for jer om dagen
for Vor Tilsynekomst og omstændighederne ved Vor
forvisning på grund af de oprørske sjæles rænkespil, de
der ikke troede på Gud og ligestillede sig med Ham, Den
Almagtsfulde, Den Almægtige, Den Mest Gavmilde.

11

*Han er Den Åbenbare, Den Tilslørede, Den Alherlige,
Den Alvidende, Den Altgivende*

- 1 Oh Herre min Gud! Når end jeg forsøger at oplade min
røst for at lovprise de underfulde udtryk for Din uerken-
delige helhed eller åbner min mund for at afdække de

gådefulde ædelsten i Dit uforlignelige værk, hvormed Du har inspireret mig, drives jeg til at anerkende, at alting synger Din pris og forherliger ihukommelsen af Dig – en ihukommelse der har gennemstrømmet himlene og Jorden i en sådan grad, at alting ved selve sin væren kundgør de underfulde vidnesbyrd om Din ophøjede lovsang og bærer vidne om de mageløse tegn på Din uerkendelige enhed. Derfor er jeg, som alle, der omtaler Dig, helt ude af stand til at nærme mig de ophøjede tinder for ihukommelse af Dig og er, som alle der synger Din pris, ude af stand til at stige op til Din lovprisnings ophøjede tinder.

Forherliget, umådeligt forherliget være Du! Så ophøjede² er Din gavmildheds undere over for Dine skabninger, at Du har fået alt til at tjene som et tegn for de opmærksomme blandt dine tjenere og som en formaning for dem i Dit folk, der intet ænser. Din herlighed er mit vidne! De, der er udstyret med sand forståelse, kan intet skelne i hele skaberværket uden de underfulde tegn i Dit mageløse skaberværk, ej heller kan de i tilværelsens verden se andet end Dit alherlige herredømmes skjulte ædelstene.

Jeg sværger ved Din herlighed, Oh min Højst Elskede!³

Når end jeg løfter blikket mod himlene og bliver vidne til deres ophøjethed, genkender jeg intet deri udover Din øverste magt og absolutte myndigheds forunderlige højder. Og når end jeg vender blikket mod Din Jord og ser de muligheder, den er begavet med, bemærker jeg intet andet end de uforlignelige tegn på Din uforanderlige natur og evige bestandighed. Og når end, Oh min Gud, jeg ser havet og dets bølger, synes det mig, jeg hører Din rigdom og krafts brusende ocean. I solen ser jeg intet andet end den mageløse glans fra Dit helligede åsyn og nærheds lys, og i vinden sanser jeg intet andet end Din

nærhed og genforenings oplivende briser. I træerne ser jeg kun åbenbarelsen af Din visdom og kundskabs frugter, og i deres blade læser jeg blot siderne i de bøger, der gemmer mysterierne om alt, der har været i kraft af Dit bud, eller vil blive i kraft af Din magt.

- 4 Forherliget være Du da, Oh min Gud! Jeg magter ikke, ligesom alle dem, der er Dig nær, at bedømme det mindste tegn på Dit skaberværk, al den stund Du har fået alt til at genspejle Dit værk og åbenbarelsene af Dit øverste herredømme. Da kraftsløsheden og fattigdommens begrænsninger, der holder mig og alt skabt tilbage, er således, hvordan kan nogen sjæl da nogensinde håbe at nærme sig portene til Din kundskabs helligdom eller have den ringeste forhåbning om at nå Din uerkendelige herligheds stad? Forherliget umådeligt forherliget er Du! Fra al evighed har Du været helliget over dine skabningers fatteevne, for denne fatteevne har blot været resultatet af de tomme fantasier, der hidrører fra deres eget selv, medens Du i Dit eget Selvs virkelighed til stadighed har været ophøjet over dem, og alt de besidder, og over fatteevnen hos alle, der er i himlen og på Jorden. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Almægtige, Den Uforlignelige!
- 5 Da jeg nu, Oh min Gud, med min sjæl, min tunge, min inderste essens, mit indre og ydre væsen har erkendt alle mine overskridelser, hvis lige intet dødeligt øje nogensinde har set, eller noget menneskeligt sind har opfattet, bønfalder jeg Dig om at tilgive mig og Dine elskede alt dét, vi har undladt at overholde i Dine love og forordninger. Iklæd os da tilgivelsens kappe på denne Dag, Oh min Gud, hvorpå Du har indtaget Din gunst og gavmildheds nådetrone, der er udstyret med Dine navne og egenskabers fulde herlighed; den Dag hvorpå Din skønheds sol

steg op over Din storheds horisont, og tegnene på Dit storslåede herredømme er blevet bekræftet fra Din gunsts skatkammer; den Dag hvorpå genforeningens søde vellygt har svævet over alle, der er i Din himmel og på Din Jord, og det skjulte Ord er strålet fra Din beskyttelse og magts gemmer.

Jeg bevidner Oh min Gud, at Du har forordnet, at denne 6
Dag skal stå uden sidestykke blandt alle Din verdens dage, og som uovertruffen blandt alt dét, Du har formet ved Din skaberkraft. Dette er den oprindelige Dag, som Du har udset blandt alle andre dage og ophøjet over alle andre tider og udvalgt som Dagenes Konge for alle folkeslag, al den stund Du på denne Dag tilkendegav tegnene på Din uerkendelige magt og Dine beviser for Din hellige enhed. Du har fået dens udstråling til at overgå solen, månen og stjernernes stråleglans og til at overskride styrken i ethvert ophøjet og glørværdigt, ethvert strålende og klart lys. Ja, Du har oplyst denne Dag, Oh min Højst Elskede, med de selvsamme lys fra Dit eget utilnærmelige Væsen og med den fulde pragt fra Din egen ophøjede Essens.

Storslået være da denne Dag, hvorpå du for alting har 7
åbenbaret det strålende lys fra Din prægtige enhed og på hele skaberværket har kastet lyset fra Din overlegne og uerkendelige helhed, den Dag hvorpå Du har løftet det tildækkende slør fra Din skønheds åsyn; ved Din nådige gunst brændt bort de tomme fantasiers dækkende klæde, der blindede menneskers øjne; og kaldte alle til at få del i Din nærhed og genforening. Uendelig forherliget være denne Dag, hvorpå pragten og nådens oceaner har bruset, og gavmildhedens og retfærdens floder har flydt, en Dag hvorpå Din gavmildhed har nået et sådant mål, at hver

stammende tunge har fejret Din lovprisning, hvert blinde øje har skuet Din skønheds lys, og hvert døvt øre har lyttet til den herlige kurren fra Din enheds Due.

- 8 På denne Dag er de fattige blevet beriget ved Dine uforlignelige underes rigdom, de ydmygede er blevet ophøjet ved Din storhed og herligheds mangfoldige åbenbaringer, de syndefulde har nydt Din tilgivelses vin, de syge har drukket af Din nådige helbredelses vande, de utrøstelige har taget tilflugt under skyggen af Dit håb og tildelings træ, og de nødlidende er nået til bredderne af Din nåde og velviljes hav.
- 9 Blindt er øjet, der på denne Dag forsømmer at se Dig siddende på Dit herredømmes nådetrone eller forsømmer at vidne om Din uomtvistelige myndighed over alt dét, Du har skabt til at være fortalere for Dine navne og egenskaber! Kan nogle af Dine tegn og symboler forveksles med dem, der angår Dine skabninger? Nej, ved Din herlighed! Hvad end, der kommer fra Dig og fra Dit nærvær, skinner så kraftigt som middagsolen i Din retfærds himmel, medens alt andet, om end det være blandt Dit skaberværks skatte eller indbegrebet af Dit værk, dør hen og bliver til intet. Og eftersom Du ikke har udvalgt én, der er Din lige, har, hvad der end er åbenbaret af Dig, ingen mage eller lige. Og selv om Du over alt skabt har spredt de strålende lys fra Din storslåede helhed og intet opstår ud af noget uden at være åbenbaret af Dig og at være skabt ved Dit bud, vil dog dét, der kommer til syne fra Dit eget Selv, udmærke sig og overgå alt andet i Dine himle og på Din Jord, og således åbenbares tegnene på Dit strålende herredømme for menneskers øjne, og Dit vidnesbyrd fuldbyrdes foran hele skabelsen.

Da Din gunst har gennemtrængt hele universet, og Dit 10
 åsyns lys har oplyst alt skabt, bønfalder jeg Dig ved den-
 ne Dag og de hjerter, Du har gjort til gemmesteder for
 Din kundskab og inspiration og ved Din åbenbaring og
 genkendelses skatkamre, om at give, at tegnene på Din
 uomtvistelige ophøjethed kan lyse over Dit befalings
 horisont, således at Din uovertrufne gunst kan regne fra
 Din nådes himmel, og at tegnene på Din udfrielse kan
 komme til syne ved virket i Din magts Vilje. Således kan
 Dine venner løsgøres fra Dine fjenders klør, og dine el-
 skede befries fra de vildfarne blandt Dine tjenere, at de
 kan lovprise Dig, Oh Herre, med klingende røst i Dine
 navnes overjordiske sfærer og kan tilbede Dig med hele
 deres væsen i Dine egenskabers rige. Og således vil Dit
 Navn kunne ophøjes og Dit vidnesbyrd fastsættes, Dit
 bevis forsvares, Din gunst fuldbyrdes, Din gavmildhed
 opfyldes, Dine vers forkyndes og Dine tegn forklares på
 en sådan vis, at hele verden vil kunne fyldes af lyset fra
 Dit åsyn og alt herredømme blive Dit alene. Ingen Gud er
 der uden Dig, Den Almægtige, Den Almagtsfulde, Den
 Altbetvingende.

Jeg bønfalder Dig endvidere, Oh min Gud, ved Dit Navn 11
 gennem hvilket Den himmelske Nåde tronens Fugl i det
 usete Rige har trillet Din uerkendelige enheds melodier,
 og Din Åbenbarings Due i den evige Verden har kurret
 Din suveræne helheds jubelsange, og Helligånden med
 underfulde toner har lovprist Din evige herlighed – jeg
 bønfalder Dig om ikke fra disse tjenere at tilbageholde de
 milde briser fra Din nærhed og tilstedeværelses morgen,
 ej heller at lade dem være fjernt fra Din genforening og
 erkendelses sødt duftende morgenstund.

- 12 Giv, Oh min Gud, at denne Højtid vil blive en kilde til velsignelse for dem og for alle Dine elskede. Tildel dem da alt det gode, Du forordnede i Dit bud og Dit formåls himmel og i Dine beskærmende og befalende Tavler. Overvind da, Oh min Gud, deres fjender i dette år ved kraften i Din forbitrelse og ved Din uimodståelige magt, og bestem for dem, Oh min Gud, alt jeg har bedt Dig om, og alt jeg har ladet usagt. Skænk dem da en sådan standhaftighed i kærligheden til Dig og til Din Sag, at de aldrig vil bryde Din Pagt eller krænke Dit Testamente, som de med hånd og mund forpligtede sig til inden skabelsen af himlene og Jorden. Gør dem sejrrige ved de mest underfulde midler, der ligger tilsløret i Din krafts skatkamre og Din magts gemmer, og giv, Oh min Gud, at de opnår den Time, der lovedes dem i Din sidstnævnte Opstandelse gennem tilsynekomsten af Dit alherlige Selvs Manifestation – for dette er i sandhed selve meningen med deres eksistens og altings eksistens, årsagen til deres skabelse og altings skabelse. Lad dem da, Oh min Gud, underkaste sig Din vilje under alle forhold. Sandelig, Du er Herren af nåde og gavmildhed, af endeløse gaver og grænseløst herredømme. Og Du er, sandelig, Den Mest Ophøjede, Den Almægtige, Den Algavmilde.
- 13 Jeg bønfalder Dig endvidere, Oh min Gud, ved alle Dine navnes Fortalere og alle Åbenbarere af Dine egenskaber, om ikke at tælle disse Dine tjenere blandt dem, der udadtil fejrer de Højtider, der er forbundet med Din Manifestations tilsynekomst, som ærer og forherliger disse dage, som det sig bør i henhold til deres midler og evner, og som dog vedbliver at være udelukket som ved et slør fra Den, der ved Hans befaling og bud er Ophav til disse højtideligholdelser og alt andet, thi således vil alle deres

anstrengelser være forgæves, skønt de ikke opfatter det. Jeg bønfalder Dig, Oh min Gud, ved Hans tilsynekomst, som Du har åbenbaret i disse dage ved Dit Navn, “Han der er Påkaldt”, og ved Hans skønhed og Hans majestæt og ved de prøvelser, Han har måtte lide og Hans guddommelige vellugte og Hans søde toner og Hans storhed og Hans magt, at give at Dine elskedes øjne kan befries fra uvidenheden og blindhedens slør og fra tvivlen og elendighedens tilslørende tåger. Kanhænde, de kan fæste deres øje på Din Åbenbarings Træ og på dét, der kommer til syne derpå af Din ældgamle evigheds underfulde blade og Din hellige enheds dyrebare frugter, kan henrykkes over dem og over dét, de indeholder af Dine usete gaver og skjulte kundskab og derved befri sig fra tilknytning til alt andet. Dette er, sandelig, intet andet end fuldkommen nåde og fuldstændig velsignelse, selve essensen, oprindelsen og deres endelige opholdssted, thi i Din kundskabs område er der intet højere end denne gunst, intet sødere end denne velsignelse. Sandelig, Du er Kongen, Den Alvidende, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Almagtsfulde, Den Alvise. 14

12

Húr-i-‘újáb
(Den underfulde Jomfrus Tavle)

Den helligede Skønhed skinnede med glans frem bag sløret. Hvor underfuld en hændelse, sandelig, hvor underfuld! 1

Og se, henrykkelsens flamme fik alle sjæle til at falde om 2

- i afmagt. Hvor underfuldt er dette i sandhed, hvor underfuldt!
- 3 De rejste sig og svævede højt op til den velsignede pavilion under den himmelske trones baldakin. Hvor underfuldt et mysterium, i sandhed, hvor underfuldt!
- 4 Sig: Evighedens Jomfru drog sløret fra sit ansigt - må Hendes underfulde skønhed i sandhed blive ophøjet! -
- 5 Spredte sine lysende stråler fra Jord til himmel. Hvor underfuldt et lys, i sandhed, hvor underfuldt!
- 6 Et lynende blik, gennemtrængende som et stjernesked - kastede Hun, hvor underfuldt Hendes blik, i sandhed, hvor underfuldt!
- 7 Et blik, der med sine flammer, fortærede hvert navn og hver titel. Hvor underfuld en bedrift, i sandhed, hvor underfuld!
- 8 Mod indvånerne i støvets rige Hun vendte Sit blik. Hvor underfuldt Hendes blik, i sandhed, hvor underfuldt!
- 9 Og da rystede hele skabelsen og gik bort. Hvor forbløffende en død, i sandhed, hvor forbløffende!
- 10 Da lod hun en ravnsort lok falde, et åndens ornament i den mørkeste nat - hvilken underfuld glød, i sandhed, hvor underfuld! -
- 11 Hvorfra åndens vellugtende brise kunne opfattes. Hvor underfuld en duft, i sandhed, hvor underfuld!
- 12 I Sin højre hånd Hun bar den rubinrøde vin og i Sin venstre en smule af den fineste spise. Hvor underfuld en nåde, i sandhed, hvor underfuld!
- 13 Med hænder blodrøde af Hendes glødende elskendes blod - hvor underfuldt er dette, i sandhed, hvor underfuldt! -
- 14 Livsens vin Hun skænkede i kopper og bægre. Hvor underfuld en drik, i sandhed, hvor underfuld!
- 15 Med harpe og lut Hun sang Sin Elskedes pris. Hvor un-

derfuld en sang, i sandhed, hvor underfuld!
 Hvorved hjerterne smeltede i altfortærende flammer. 16
 Hvor underfuld en kærlighed, i sandhed, hvor underfuld!
 Af Sin udødelige skønhed Hun skænkede en grænseløs 17
 andel - hvor underfuld en andel, i sandhed, hvor under-
 fuld! -
 Så lagde Hun Sit fortryllede sværd på Sine elskendes 18
 nakker. Hvor underfuldt et slag, sandelig, hvor under-
 fuldt!
 Ikke så snart Hun smilede lynede Hendes perlehvide 19
 tænder, hvor underfuld en perle, i sandhed, hvor under-
 fuld!
 Hvorpå de, hvis hjerter ved, hulkede og græd. Hvor un- 20
 derfuld en fromhed, i sandhed, hvor underfuld!
 Men de, der tvivler og roser sig af selvet, benægtede 21
 Hendes sandhed. Hvor forbløffende en benægtelse, i
 sandhed, hvor forbløffende!
 Og da Hun hørte dette, vendte Hun i sorg tilbage til Sin 22
 bolig. Hvor forbløffende Hendes sorg, i sandhed, hvor
 forbløffende!
 Hun vendte tilbage, hvorfra Hun kom: Hvor ophøjet den 23
 sti, Hun betrådte! Hvilken forbløffende befaling, i sand-
 hed, hvor forbløffende!
 I Sin kvide Hun udstødte et råb, som for at forvandle alt 24
 til intet. Hvor forbløffende Hendes smerte, i sandhed,
 hvor forbløffende!
 Og fra Hendes læber strømmede disse advarende og iret- 25
 tesættende ord - hvor forbløffende en strøm, i sandhed,
 hvor forbløffende! -
 "Hvorfor afviser I mig, Oh Bogens folk?" Hvor forbløf- 26
 fende er dette, i sandhed, hvor forbløffende!
 "Påstår I at være Herrens vejledte og elskede?" Ved Gud! 27

- Hvor forbløffende en løgn, sandelig, hvor forbløffende!
- 28 “Oh mine venner”, sagde Hun, “Vi vender ej tilbage,” -
 hvor underfuld en tilbagerejse, i sandhed, hvor underfuld!
 -
- 29 “Men vil skjule Guds hemmeligheder i Hans Skrifter og
 Hans Bøger,” som påbudt af En, mægtig og i sandhed
 gavmild!
- 30 “Ej heller skal I Mig finde, før Den Lovede opstår på
 Dommens Dag.” Ved Mit liv! Hvor forbløffende en yd-
 mygelse, i sandhed, hvor forbløffende!

13

Han er Den Helligste, Den Herligste

- 1 Forherliget være Du, Oh Du vor Herre, Den Nådigste!
 Dette er en af højtidens dage, som Du har benævnt
 Ridván, en højtid hvorpå Du har tilkendegivet Dit herre-
 dømme over alle, der er i dine himle og på Din Jord,
 desuagtet at folket har rejst sig for at skade Dig og slukke
 Dit lys, og hvor Din enheds Stjerne har skinnet over alt
 synligt og usynligt fra morgengryet i Dit Hus.
- 2 Jeg bønfaller Dig, Oh min Gud, ved denne Dag og ved
 Ham, Du har gjort til Dagningsstedet for Din åbenbaring
 og Din inspirations Morgengry om for Dine elskede at
 bestemme det gode i denne verden og i den kommende,
 at tælle dem blandt dem, som intet kan bortlede dem i at
 ihukomme og lovprise Dig. Styrk da deres hjerte på en
 sådan måde, at overmagten hos dem, der har fornægtet
 Dig og Dine tegn aldrig kan forfærde dem.
- 3 Oh Herre! Oplys deres øje med lyset fra Din kundskab og

deres hjerte med Dit åsyns stråleglans. Forbind dem da sjæleligt såvel som åndeligt, at ved deres enhed alle Dit Herredømmes indvånere kan forenes.

Mægtig er Du over alle i Din åbenbaring og Dit skaber- 4
værks riger. Du er sandelig Den Almægtige, Den Algav-
milde. Lovet være Du, Oh verdeneres Herre!

14

I Guds navn, Den Almægtige, Den Algavmilde!

Forherliget være Du, Oh min Gud! Jeg bønfalder Dig ved 1
denne Dag, og ved Ham, som Dit herredømme, Din ma-
jestæt og Din magt deri har åbenbaret, og ved de tårer,
som Dine inderligt elskende har fældet i deres afstand og
adskillelse fra Dig, og ved den flamme, der har fortæret
de hjerter, der længes efter at skue Din skønhed, om på
denne Dag at nedsende til os dét, der sømmer sig for Din
skønhed og passer sig for Din nåde og gavmildhed.

Oh Herre! Vi er blot fattige skabninger, der har løsrevet 2
os fra alt uden Dig, vend vort ansigt mod Din rigdoms
skatkiste og flyet fra adskillelse i håb om at kunne nærme
os Dig. Send da fra Din Viljes himmel dét, der vil hellige
os fra verden, og alt hvad dertil hører, og smyk os med
det klæde, Du har tiltænkt os ved Din nåde og gunst.

Jeg bønfalder dig endvidere, Oh min Gud, ved Dit Navn, 3
som Du har gjort til Din kundskabs skatkammer, Din
åbenbarings gemme og kildespringet for Din inspiration
og Det Navn, hvorved Du har adskilt og forenet de trofa-
ste og de vantro, om på denne Dag at iklæde os Din le-
delses klædning og Din gunsts kappe. Gør os da i stand

til at forsvare Din Sag, tjene Din Tro og omtale Dit Navn for alle, der er i Din himmel og på Din Jord, at hvert et land kan fyldes med underne i ihukommelse af Dig, og hvert et ansigt oplyses af Dit åsyns lys.

- 4 Oh Herre! Vi bevidner, at Du er Gud, og at der er ingen anden Gud end Dig. Vi vidner om, at Du fra al evighed har indtaget dette uerkendelige stade, at det undslipper fatteevnen selv hos dem, der har anerkendt Dig, og at Du i al evighed vil bebo de strålende tinder, der er så utilnærmelige, at fuglene i Dine hengivne tjeneres hjerte aldrig vil kunne hæve sig op til Din kundskabs atmosfære.
- 5 Oh Herre! Alt bærer vidnesbyrd om Din enhed, og hvad end der siges at eksistere, synligt eller usynligt, vidner om Din udelelighed. Du har, sandelig, helliget Dig Selv langt over kundskaben hos alt andet end Dig og har ophøjet Dit inderste Væsen over al anden omtale. Alle de ord og betydninger, der skabtes i eksistensens rige, vender til sidst tilbage til Det Ord, der flød fra Din Befalings pen og Dit Buds fingre. Alle ædle personer er som intet over for beviserne for Din storhed, og alle mægtige er som glemt foran åbenbaringerne af Din uerkendelige magt.
- 6 Oh Herre! Du ser Dine elskede omgivet af uretfærdighedens udøvere. Jeg bønfalder Dig ved Dit navn, hvorved ilden i Din forbitrelse antændtes, og Din flammende vrede blussede op, om at gribe dem, der har undertrykt Dine elskede. Nedsend da til os alt dét, vi bønfaldt om fra Din nåde og gunsts undere og udeluk os ikke fra at vende os til Dig og drage helligdommen for Din overjordiske enhed nær. Sandelig, Du er Den Almægtige, hvis magt alle Jordens atomer fra al evighed har vidnet om, og om hvis majestæt alt skabt for evigt vil vidne. Du er i sandhed

magten og storhedens Herre og Jord og himmels Hersker. Ingen anden Gud er der uden Dig, Den Almægtige, Den Alherlige, om hvis hjælp alle bønfalder.

15

Lovpriset være Du, Oh min Gud, for på denne Dag at have kastet alle Dine navnes stråleglans over alt skabt, Oh Du, der er herligheden, majestæten og storhedens Herre, kraften, magten og velsignelsens Herre! Dette er den Dag, hvorpå Han, der er Guds Talerør, Den Altbesiddende, Den Utilnærmelige, Den Højeste, har ladet Sin kalden høre fra evighedens rige: “Riget er Guds, Den Almægtige, Den Ophøjede, Den Herligste!”

Lovpriset være Dit navn, Oh Du, der får vindene til at blæse og lyset at bryde frem, der åbenbarer versene og afslører beviserne! Alting kundgør, at Du er Gud, og at der ingen Gud er uden Dig, Herren, Den Almagtsfulde, Den Mest Ophøjede, Den Største. Lovpriset være Dit navn, Oh Du der er himlenes Former og alle navnes Skaber, der ved magten i Dit Største Navn spreder Din glans overalt. Sandelig, dette er det navn, hvorved Den Gådefulde Due har kurret på den himmelske gren og kundgjort: “Alt herredømme tilhører for evigt Gud, vor Herre, Den Mest Barmhjertige!”

Forherliget være Du, Oh evighedens Konge og nationers Regent, alle hensmuldrende bens Livgiver! Lovpriset være Du, en lovprisning, som ingen Jordisk tunge nogen-sinde kan forherlige på passende vis, en lovprisning, hvorved Din barmhjertigheds strømme har regnet ned over alt skabt, og Dit åsyns lys har skinnet over alle, der

er i himlen og på Jorden. Lovpriset være Du, en lovprisning, der har løsnet hver en stammende tunge til at lovsynge Dig, som har draget hver en adskilt til Dit mægtige tronsæde, og som har ført hver en tørstende til Dine rige gavers levende vande og til Din gunsts blidt flydende strømme. Lovpriset være Du, en lovprisning hvorved duften fra Din barmhjertigheds kjortel svævede hen over alle, der er i himlen og på Jorden, og den søde duft fra roserne i Dit Paradis spredtes over dem, der dvæler i evighedens stæder, og hvert et navn bragtes til at forherlige ihukommelsen og forherligelsen af Dig. Lovpriset være Du, en lovprisning, der har bragt Dine elskedes hjerter en sådan standhaftighed, at intet jordisk slør kan hindre dem i at fæste deres blik på Din gavmildheds horisont, ej heller kan undertrykkernes indflydelse afholde dem fra at skue Dit åsyns forunderlige lys. Lovpriset være Du, en lovprisning, der fra Dine tjeneres hjerte har slettet al omtale af alt andet end Dig og hjulpet dem til at udbrede Din Sag og vidt og bredt forkynde Din ihukommelse i alle egne.

- 4 Jeg bønfaller Dig, Oh min Gud, ved Dine ypperligste navne og Dine mest ophøjede egenskaber og ved dem, der har svævet højt i Din nærheds og velviljes himmel, og som på tilliden og løsgørelsens vinger er fløjet mod Dit navns Morgenstund, at Du, der er Den Algavmilde, og ved det blod, der blev udgydt for Din skyld, og ved den sukken, der udstødtes af kærlighed til Dig, på denne dag modtager alle vore gerninger på Din sti.
- 5 Dette er den Dag, hvorpå Den Albarmhjertige spredte glansen fra Sit lys over alle navne. Æret være dét, som Gud har skænket os!
- 6 Dette er den Dag, hvorpå Han, der er Den Skjulte og Den

Usete, er kommet til syne for øjnene af hele skaberværket. Æret være dét, som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå den største afgud knustes. Æret 7
være dét, som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå barmhjertighedens Herre åben- 8
barede Sig for hele skaberværket. Æret være dét, som
Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå Farao druknede, og Moses sku- 9
ede Ham, der er Den Alherlige Herres Skønhed! Æret
være dét, som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå de forfængelige forestillingers 10
falske guder blev overvundet ved vor Herre, Den Almæg-
tiges magt. Æret være dét, som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå de store bølger i Det største 11
Ocean blev tilkendegivet i Den hinsidige herligheds Ver-
den. Æret være dét, som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå alt skabt blev hidkaldt til sin 12
Herre, Den Utilnærmelige, Den Højeste. Æret være dét,
som Gud har skænket os!

Dette er den Dag, hvorpå alting vidnede om dét, som 13
Magtens Tunge har vidnet om for det guddommelige
Lotustræ. Æret være dét, som Gud har skænket os!

16

*I Guds navn, Han, der har kastet Sin stråleglans over
hele skaberværket!*

Oh Jord og himmels forsamling! Lyt til Guds vidnesbyrd, 1
som udgår fra jeres Herre, Den Alherliges mund. Sande-
lig, Han har bevidnet, i Sig Selv og ved Sig Selv, før

Hans Sags himmel blev oprejst og Hans Befalings skyer blev samlet, at der ingen Gud er uden Ham, og at Han, der er kommet til syne, er Det Største Navn, hvorved Hans ældgamle bevis og vidnesbyrd er tilvejebragt for alle, der er i himlene og alle, der er på Jorden.

- 2 Sandelig! Gud har bevidnet, i Sig Selv og ved Sig Selv, og i Sit inderste Væsen, at der er ingen anden Gud uden Ham, og at Han, der er kommet ved sandhedens magt, er Manifestationen af Hans ypperligste navne og Dagningsstedet for Hans mest ophøjede egenskaber. Ved Ham lød den gådefulde Morgenstunds røst fra evighedens horisont, og Den Største Ånd talte foran Det Guddommelige Lotustræ: "Sandelig, Han er den, der var påtænkt i Navnenes Stæder og omtalt i Tavlerne åbenbaret af Viljen i Din Herres firmament, Herren, Jord og himmels Hersker. Han er sandelig det største Redskab blandt nationerne, der er kommet for at genoplive hele verden!"
- 3 Sandelig! Gud har bevidnet, i Sig Selv og ved Sig Selv og før verdens skabelse og tilkendegivelsen af Sine navne og egenskaber, at der er ingen anden Gud uden Ham, og at Han, der er kommet i den guddommelige befalings skyer, er Guds Betroede blandt jer og Åbenbareren af Hans Inderste Væsen i jeres midte.
- 4 Vi skuer sandelig i denne time og fra Hans rige, alle Jordens og himlens indvånere og kalder til denne Skønhed dem, der har trøstet Paradisets indvånere og dem, der dvæler i hellighedens tabernakel, dem der har fæstet deres blik på denne Verden af lysende herlighed, og som de menneskelige slørs begrænsninger ikke har kunnet forhindre at skue Gud, Den Almægtige, Den Mest Underfuldes åsyn. Ham er det, der i alting kundgør: "Sandelig, Jeg er jeres Herre, Den Barmhjertige, Den Medfølende. I

umindelige tider var Jeg en Skat, skjult på et stade ukendt for alle uden Mit eget Selv, Den Alvidende, Den Altopleste. Kast alt I ejer bort, og hæv jer på frigørelsens vinger op i denne himmel, hvor briserne fra jeres Herres barmhertighed svæver, Han er Den Eviggt Tilgivende, Den Mest Gavnildede.”

Ved Mit liv! Den Dag er opstået, som fra al evighed var skjult i jeres Herres magts skatkister. Glæd jer på denne velsignede, denne herlige, denne storslåede Dag. For sandelig, Han er Min egen Tilsynekomst blandt jer, og den, der sonderer det mindste mellem Ham og Mig, har sandelig fjernet sig langt fra sandhedens rette sti. Han er den, der har forårsaget Den Gådefulde Dues kurren på herlighedens Træs kviste og sagt: “Ved den ene sande Gud! Verdenernes Højest Elskede er kommet!”

Forherliget er Du, Oh min Gud! Kan nogen på passende vis takke Dig for de velsignelser, Du har nedsendt fra Din enheds himmel og Din Viljes firmament, velsignelser som Du har forbeholdt Bahás folk i skaberværkets rige? Nej, ved Din magt, Oh Du hele verdens Elskede og den eneste Attrå for dem, der har anerkendt Dig! Om Du skænkede myriader af tunger til hver skabning på Jorden og i himlen, endog til så mange som universets atomer, og om de takkede Dig, så længe som Dit rige og Dit herredømme består for den gunst, som Du skænkede Dine elskede på denne Dag – en Dag hvorpå Du åbenbarede Dig i Din egen Væren og Dit inderste Væsen for Jordens og himlens indvånerne og i Din Skønhed for beboerne af evighedens stæder, og ved Dine Navne for dem, der er nedsunket i storhedens bølgende oceaner – ville deres taksigelse blive til intet over for dét, som Du har skænket dem ved Din nåde og gavmildhed.

- 7 Jeg ved ikke, Oh min Gud, hvilke af Dine gaver jeg skal lovprise på denne Dag, en Dag som Du har gjort til kilden for alle Dine dage og det gry, hvorfra Dit inderste Væsens lys og herligheden i Dit åsyns stråleglans har skinnet. Burde jeg lovprise det himmelske måltid, Du på denne Dag har nedsendt til Bahás folk, som Du har udvalgt til Din gunst blandt dem, der dvæler på Jorden og i himlen? Sandelig, dette er den næring, der er bragt frem fra Dine ords kar, hvorudfra hvert et bogstav frembringer myriader af guddommelig visdom og ytringers sole, og hvorfra myndigheden og forklaringens klare lys skinner. Sandelig, dette er den næring, der indeholder de indre betydninger, som i al evighed har været skjult i Dine ukrænkelige skatkamre og gemt under Din herligheds tabernakler. Eller burde jeg, Oh min Gud, prise Din tilsynekomst på denne Dag fra Dit inderste Væsens gry; eller at Du for alle menneskers øjne er blevet indsat på Dit navns trone, Du, Den Algavmilde; eller selve Din kundgørelse for alt synligt og usynligt ved magtens og kraftens Tunge? Ved Mig Selv, Den Sande, Den Skjulte Hemmelighed og Den Skattede Gåde er åbenbaret. Hvem der end søger Mig, skal skue Mig.
- 8 Jeg sværger ved Din herlighed, Oh navnes Former og Skaber af Jord og himmel! Dine skabningers tunger magter ikke at takke for de gunstbevisninger, Du har skænket dem på denne Dag, en Dag, hvorfra Du lod alle Dine dage skride frem. Dette er den Dag, hvorpå Du har stedet de mest begunstigede for Din nærheds Daging og kaldt de oprigtige til Morgengryet for Dit åsyns lys. Dette er den Dag, hvorpå Du oprettede en pagt med hver en Profet om at forkynde for alle tilsynekomsten af Ham, der med Din suveræne magt og himmelske kraft skal åbenbares.

Dette er den Dag, hvorpå Muḥammad, Guds Apostel, 9
 råbte fra det inderste Paradis: “Oh Jordens folk! Ved
 Gud, verdenernes Elskede og hvert et forstående hjertes
 Attrå er kommet! Sandelig, Han er den, hvis røst Jeg
 hørte på Min Natlige Rejse, men hvis skønhed Jeg ikke
 skulle se førend dagene på denne Dag opnåede deres
 fuldbyrdelse, en Dag der er alle Guds dages smykke,
 Ham, der er Den suveræne Herre, Den Almægtigste, Den
 Alpriste. Dette er den Dag, hvorpå Hans nådes herre-
 dømme og altgennemtrængende barmhjertighed er blevet
 så alment oprettet, at det favner hver en sjæl, thi Han har
 i sandhed kaldt hver og én til Sig og har over alt spredt
 glansen fra Sin herlige og strålende skønhed.”

Dette er den Dag, hvorpå Ånden⁵ fra himlens inderste 10
 hjerte forkyndte: “Oh skaberværkets forsamling! Ham,
 der er den øverste Hersker over alle er åbenbaret. Det, der
 vedrører Min Herres Rige, er opfyldt. Han, der er Mit
 hjertes Elskede og Min Sags Hjælper, er nu kommet.
 Følg Ham, og vær ikke af dem, der har vendt sig bort.
 Dette er den Dag, hvorpå hvert et slør er trukket til side,
 og din Herre, Den Almægtige, Den Nådigste er kommet
 til syne, og har ved Sin tilsynekomst opfyldt tidligere
 tiders løfter. Hast da til denne strålende, denne lysende
 Skønhed!

“Oh præster! Byd Vore tjenere kun at ringe klokkerne i 11
 Hans navn, Den Alherlige, Den Højeste. Dette er den
 Dag hvorpå de stærkt tørstende nåede det evige livs vand-
 løb, og de længselsfulde sjæle skuede Den Algavmildes
 Syn. Dette er den Dag, hvorpå de ydmyge er blevet ophø-
 jet de fattige blevet beriget, de syge blevet helbredt, de
 døve fik høre Hans musik, og de blinde fik syn. Giv da

---

⁵ Jesus.

tak, og vær ikke blandt dem, der stiller sig lig Gud. Guds Rige kredser i sandhed om Ham. Det er for Hans skyld, Jeg smykkede korset med Mit legeme, og derefter rejste Mig fra de døde, at ihukommelsen af Ham kan fuldkom-mengøres blandt mennesker.”

- 12 “Oh Evangeliets folk! Agt jer for at rette jeres bønner til Mig efter at have vendt jer bort fra Min alherlige Fader, som ved Sin kærlighed, ændrede Abrahams ild til lys. Den, der venter på en anden, så snart Han er kommet til syne, tager sandelig alvorligt fejl. Hast da til jeres Herres barmhjertige flod, og agt jer for at forholde jer dens blidt strømmende vande. Sandelig, Vi har løftet jer op til denne Dag. I skal med stor omhu gennemlæse denne Bog, at I kan fatte meningen med Mine ord i Mine dage. Jeg åbenbarede Mig, i sandhed, udelukkende for Hans Sags skyld, og Jeg viste Mig blandt jer alene for at kundgøre Guds Rige, Han, jeres Herre og verdenernes Herre. Dét, der var tilsløret, er nu åbenbart, og dét, der var skjult, er nu kommet til syne. Vågn op til dåd for at hilse denne Dag, en Dag, hvorpå himlens porte er blevet vidt opslåede, evighedens skyer har nedsendt deres regn, og Hans Sags Nattergal har trillet sine melodier på Det Guddommelige Lotustræs kviste, og hjerterne hos Hærskarerne i det høje i det øverste Paradis blev grebet af længsel, og Himlens Jomfruer hastede mod Hans mægtige Nådekrone fra deres himmelske gemakker. Kast bort alt I ejer og klyng jer til dét, der er blevet jer pålagt af Den Ældgamle Skønhed.

- 13 “Oh forsamling af gejstlige! Bring jeres pen til tavshed, thi Herlighedens Pen har talt. Læg jeres bøger til side, thi den Bog er kommet til syne, der indeholder alt, hvad der tidligere er sagt og er tilstrækkelig for alle Jordens indvå-

ner. Rejs jer over vishedens horisont i jeres Algavmilde Herres navn og sønderriv de slør, der er kommet mellem jer og hele skaberværkets Herre.

“Således påbydes I af Ånden, der ofrede Sit liv, at verden 14 kunne levendegøres og hvert et hjertes Attrå komme til syne. Og Han er, sandelig, kommet til syne ved sandhedens magt. Følg Ham og klyng jer ikke til dét, I sidder inde med fra tidligere tiders kundgørelser. Thi trompeten har lydt og hør! de forfængelige forestillingers Jord er sønderbrudt, og Storhedens Tunge har talt fra herlighedens pavillon og siger: Riget tilhører på denne Dag Gud, Den Altbesiddende, Den Almægtige, Den mest Ophøjede, Den Største! De døde har rejst sig og sjælene er samlet, og dog ser Vi jer stadig gravlagt i ligegyldighedens og begærets sarkofager. Frygt Gud, Oh folk! Rejs jer fra de døde og vend jeres ansigt mod Hans Nådes Morgengry, der lyser over denne strålende horisont. Jeg venter i sandhed på Hans befaling, at jeg ved Hans velsignelse kan nedstige til verden, såvel som Jeg steg op fra den. Han, sandelig, har magten til at bestemme, hvad end Han vil.

“Oh Evangeliets tilhængere! Søger I Jerusalem, når Han, 15 der byggede Guds Hus deri ved blot en antydning af Sin vilje, er kommet? I har vandret langt på fejltagelsens stier! Det er sikkert, at ingen gerning kan godtages på denne Dag, medmindre den udføres med Hans velsignelse, og ingen sjæls påkaldelse vil nå Gud, medmindre den er ytret i kærlighed til Ham. Således er buddet blevet opfyldt og befalingen tilvejebragt af Ham, der er Den Almægtige, Den Alvidende.”

Dette er Den Dag, hvorpå Moses opløftede Sin røst fra 16 Vort navn, Den Almægtiges Sinai og sagde: “Oh folk!

Sandelig, Den Dag er kommet! Det er Ham, hvis fravær jeg bitterligt begræd i længslens ørken, og for hvis kærlighed Jeg sørgede i den glødende kærligheds ødemark. Og da Jeg agtede at træde ind i Hans nærværs helligdom og skue Hans skønhed, holdt Han Mig tilbage ved kraften i Sit mægtige herredømme og nægtede Mig Mit hjertes attrå. Hvorpå Han tiltalte Mig og sagde: ‘Du vil aldrig skue Mig!’ og sendte Mig tilbage i stråleglansen fra Sin mægtige Nåde tronens lys. Således var den fortærende længsel, som Jeg ikke evner at beskrive, og som de sande troendes øren er ude af stand til at høre. Men lyt, Han er nu kommet til syne med sandhedens magt og har for jer afsløret Sin skønhed. Hvert øjeblik kundgør Han: ‘Oh skaberværkets forsamling, se og I skal skue Mig!’ Ved Gud! Dette er det Ord, der er udgået fra Herrens Viljes Mund, Han Den Alnådige. Det sømmer sig for jer at ofre jeres sjæl for Hans skyld, om I er blandt dem, der dømmes retfærdigt. Således har Jeg oplyst jer, Oh folk, om Ham, hvis fravær har sønderflænget Mit hjerte, og som har fået Mig til at tømme adskillelsens kalk. Bær vidnesbyrd om Ham, og vær ikke blandt de ligegyldige. Velsignet er det øje, der har skuet, og det øre, der har lyttet. Og ve dem, der har berøvet sig Denne strålende Vision.”

- 17 “Dette er Den Dag, hvorpå Bayánens første punkt⁶ råbte fra det inderste Paradis: “Oh mennesker! Ham er det, på hvis sti Jeg har ofret Mit liv. Ham er det, for hvis skyld Jeg åbenbarede Mig, og om hvis nærvær Jeg bragte jer disse de glædeligste af tidender. Agt jer for at fornægte Ham, thi uden Ham var Bayánens Dagstjerne aldrig steget op, ej heller ville Den Albarmhjertiges vers nogensinde være blevet åbenbaret. Ved Gud! Han er den, der fik

---

⁶ Báb.

den indre betydning og forklarings morgen til at bryde frem og fik den guddommelige genforenings porte til at åbne sig for alle folkeslag på Jorden. Det er ved Hans Navn, at navnenes stæder blev smykket; det er ved erindring om Ham, at de udvalgte hjerte blev opflammet. Agt jer for at behandle Ham, som I behandlede Mig. Jeg bevidner, at Jeg blot var herold for Hans Åbenbaring til alle, der er i himlen og på Jorden, og Jeg har tilpasset Bayánen med Hans velsignelse og velvilje. Jeg sværger ved Gud! Det er for Hans kærlighed, Jeg rejste Mig blandt jer og omgikkes jer. Havde det ikke været for Ham, ville Jeg helt sikkert ikke have åbenbaret et eneste ord eller vers. Klyng jer til sømmen på Hans gavmildheds kappe og hold fast i Hans kærligheds reb. Dette er Den Dag, hvorpå hvert et atom kundgør: ‘Ved Besidderen af alle navne og egenskaber! Sandelig! Han, der anråbes af alle, der er i himlen, er nu kommet!’”

Lovpriset være Du, Oh min Gud for at have smykket 18
indledningen til denne evighedens bog med Denne, Den mest lysende Dag, en Dag hvorpå Du spredte lyset fra Dine ypperligste navne og mest ophøjede egenskaber over alt skabt. Sandelig, dette er en Dag, hvorpå Du har bestemt, at hvert af Dine navne skal skænkes alle Dine navnes muligheder. Velsignet er da de, der har vendt sig til Dig, opnået Din nærhed og lyttet til Din kalden.

Oh Herre, min Gud! Jeg bønfalder dig ved Denne Dag og 19
ved Dit fuldendte Navn, hvorved Det Største Hav har bruset, om at beskytte Bahás folk fra dem, der vægrede sig ved at tro på Dine mægtige tegn. Gør dem da, Oh min Gud, til fortalere for Din ophøjethed og Din magt, at de kan rejse sig for at forherlige Dig og besynges og lovprise Dig blandt Dine tjenere på sådan vis, at hverken jordiske

menneskers slør eller deres forblommede slesken ej heller stormløbet fra dem, der rejste sig for at slukke Dit lys, kan holde dem borte fra Dig. Oh Gud! Berøv dem ikke de milde briser, der svæver på Denne Dag, en Dag, hvorpå hvert et atom kundgør: “Sandelig, Du er Gud; der er ingen Gud uden Dig!” Oh Herre! Smyk dem med standhaftighed og vished og lad dem blive Din Sags forsvarere i hele skaberværket.

- 20 Oh min Gud og alle verdeneres Gud! Oh min attrå og hvert forstående hjertes attrå! Jeg bønfalder Dig ved Ham, der var årsag til, at Din åbenbarings og inspirations sol gryede, om for Denne Dags folk at bestemme dét, som Du har forordnet for de udvalgte blandt Dine tjenere. Nedsend da til dem så rigelige mål af Din gavmildheds strømme, som ingen tidligere har opnået og således få dem til at kredse om Din nærheds bolig og Dit nærværs helligdom. Inspirer dem da med det i Din Sag, der antænder ilden i menneskers hjerte og sjæl. Gør hver og én af dem til Din ihukommelses lampe for dem af Dine tjenere, hos hvem selvet og lidenskabens har tilsløret erkendelsen af Dit inderste Væsens Manifestation og Dine tegns gryende morgen.
- 21 Oh Herre! Du er Ham, om hvis magt og herredømme alle magtfulde har vidnet, og hvis majestæt og gunst alle magtfulde har vidnet. Velsign da hver og én Du elsker med dét, der sømmer sig for Denne Dag, en Dag som Du har gjort til et lysende smykke på alle Dine Dages pande, og som Du lod skinne over evighedens horisont. Nedsend da til dem fra din enheds skyer og Din gavmildheds himmel det, der vil gøre dem i stand til at give afkald på alt andet end Dig.
- 22 Oh Herre! Fra Din barmhjertigheds hænder, giv dem at

drikke fra det evige livs flod, der flyder fra højre side på Din Nåde-trone og hjælp dem med at overholde dét, som Du har åbenbaret i Din lysende Bog. Sandelig, Du forordner dét, som Du behager. Der er ingen Gud uden Dig, Den Mest Ophøjede, Den Suveræne Beskytter, Den Altbetvingende, Den Almægtige, Den Mest Gavnild.

17

I Guds navn, Den Almægtige, Den Uhindrede!

Velsignet være Du, Oh min Gud, for at have samlet Dine 1
elskede for at fejre Din Største Højtid, hvorpå Du har spredt stråleglans fra Dine mest ophøjede navne over alle, der er i himlen og på Jorden, Den Højtid hvorpå Sandhedens dagstjerne lysende har skinnet over Din viljes horisont, og Den Ældgamle Konge er steget op på Din barmhertigheds nådestol.

Dette er den niende dag i Ridván, Oh min Gud, og på 2
denne dag har en af dine elskede, som et tegn på sin kærlighed til Din Skønhed og i sin iver efter at tilbede Dig, indbudt Ham, der er Dit eget Selvs Manifestation og Din herligheds Dagning, til at forlade Sit værelse i fængslet og gå til et andet. Dér har han i Dit nærvær fremlagt de af Dine gaver, som han kunne skænke, på trods af at folk havde plyndret ham og andre blandt Dine elskede for alt, hvad de ejede. Oh Herre, da Du nu har samlet dem om Dig og hjulpet dem med at opnå denne overordentlige gunst, giv dem da standhaftighed i Din Sag og sammenknyt deres hjerter på en sådan vis, at ingen uenighed opstår blandt dem. Giv da, at de kan lede alle mennesker til

Denne Stjerne, hvis lige skabelsens øje aldrig har set, og som står uforlignelig i de synlige og usynlige riger.

- 3 Du ved meget vel, Oh Herre, at det har været ønsket hos alle, der kredser om Dig at modtage Dig i Ridván dagene. Nogle få har, i henhold til deres midler, kunnet opnå denne ære, medens andre, på grund af trange kår, er blevet forhindret deri. De har været tilfredse med i hvide bægre at byde rundt den blodrøde vin, der bliver brygget på teblade i Kina.⁷ Jeg bønfaller dig, Oh min Gud, ved Dit Ord, som Du har gjort til en magnet for menneskers hjerte og sjæl, Det Ord hvorved Du har draget Dine tjenere til Din kærlige omsorgs himmel og til Din nåde og gavmildheds horisont, om fra de første at godtage alt dét, som de har udvirket på din sti og for de sidstnævnte at bestemme en belønning for dét, som de havde i sinde at gøre. Du er sandelig nåden, gavmildheden og herlighedens Herre. Oh Herre, hjælp visse sjæle blandt dem til at kende deres eget selv og lægge bånd på deres tunger, at de ikke ytrer det, der vil beskæmme deres stade og gøre deres arbejde til intet. Du har sandelig magt over alting.
- 4 Du hører, Oh Herre, klageråbene fra de oprigtige blandt dine elskede, som blev forhindret i at møde Dig i disse dage, dage som Du har forordnet som en højtid for Dit folk og som en skat og en ære for indbyggerne i Dit rige . . . Godtag fra dem, Oh Herre, det som de har haft i sinde af kærlighed til Dig, og beskik for hver og én af dem samme belønning, som dem der har opnået, alt det gode, som Du har tiltænkt dem. Du har i sandhed magt over alting.
- 5 Se Du endvidere, Oh min Gud, med Dit nådige øjes blik-

---

⁷ Henviſning til te.

ke på Dine elskede, som er spredt ud over landet Há⁸. De har ventet dér, lige siden de blev forhindret i at søge ly i skyggen af Din enheds Træ. Oh Herre, nægt dem ikke dét, Du besidder. Du er i sandhed, himlens og Jordens Hersker. Der er ingen Gud uden Dig, Den Almægtige, Den Alvise. Lovpriset være Du, Oh verdenernes Herre og Attråen for alle dem, der har anerkendt Dig!

Din magts herlighed er mit vidne, Oh min Gud! Det 6
sømmer sig for alle at ofre deres liv, eftersom Dit øre hører skrigene fra Dine inderligt elskende i hvert et land og på grund af sukkene fra Dine venner, der lider ved Dine fjenders hånd. Sandelig deres sørgende røst har rejst sig af deres kærlighed til Dig, og deres hjerter fortæres af adskillelsens ild i Dine dage. Måtte min sjæl blive løsepenge for Din lange lidelse, Oh herlighedens Åsyn, og måtte min ånd blive et offer for Din overbærenhed, Oh Du, i hvis hånd hviler Jordens og himlens rige!

Jeg sværger ved Din herlighed, Oh Du, elsket af dem, der 7
higer efter Dig og attrås af dem, der er opfyldt af Din kærlighed! Om noget indsigtfuldt menneske trykkede på denne hellige Tavle, ville han se mit hjerteblod flyde fra den, blod der flyder af kærlighed til Dig og for dem, der er blevet hindret i at se Dit åsyn efter at have rettet deres skridt mod Dig og var kommet for at hvile i denne stad eller dens omgivelser. Måtte hele mit væsen blive opofret for Din langmodighed, Oh magtens og kraftens Herre! Måtte min sjæl blive ofret for Din overbærenhed, Oh Du, af frygt for hvis forbitrelse hjertet hos dem, der dvæler i navnenes rige, ryster!

Lovpriset være Du, Oh Du, der trøster hjertet hos Bahás 8
folk! Jeg bevidner Oh min Gud, at ingen foruden Dig kan

---

⁸ Haifa.

fatte Din uudgrundelige visdom eller forstå sandhederne og mysterierne, der er indskrevet i alt, der kommer fra de mangfoldige tegn på Din magt og Din viljes åbenbaringer. Jeg bønfalder Dig endvidere, Oh min Gud, om nådigt at gøre mine elskede i stand til at vise deres gæstfrihed over for Dig ved deres karakter og vandel, at Din kærlige omsorgs himmelske bord derved kan dækkes for alle Dine tjenere, og at alle verdens mennesker kan samles om det. Dette er sandelig den sande mening med at tilbyde gæstfrihed for sine medmennesker. Din magt og Din kraft evner alt. Priset være Du, Oh alle verdeneres Herre, Du hvis magt omfatter himlene og Jorden!

18

I Guds navn, Den Herligste!

- 1 Forherliget er Du, Oh Herre, min Gud! Dette er én af de dage i Din Ridván Højtid, hvorpå Du spredte stråleglansen fra Dit navn, Den Alherlige, over alle Jordens folk og tilkendegav Din magt og Dit herredømme for alt skabt. Du ser, Oh Herre, hvorledes en af Dine elskede på denne dag har inviteret Dit Inderste Væsens Manifestation fra Hans værelse til et andet værelse i dette fængsel, hvor en sammenkomst blev afholdt i Dit navn og smykkede det med Dit eget Selvs smykke på en sådan vis, at Din Skønheds Sol skinnede over horisonten. Velsignet er den, der er nået hertil, velsignet den dag, der blev bæret med Din åbenbaring og velsignet det land, der illumineredes med lyset fra Dit Åsyn.
- 2 Oh Herre! Skænk ham og dem af Dine tjenere, der blev

forhindret i at møde Dig, den belønning, der er bestemt til dem, der opnåede Dit nærvær og indkaldte til en sammenkomst for at ophøje Dit navn og Din ihukommelse. Nedskriv da for dem dét, Du har nedskrevet for dem, der glæder sig over at have tæt forbindelse med Dig. Din magt kan i sandhed måle sig med alting.

19

Han er Gud

Forherliget er Du, Oh Herre min Gud! Dette er en af de 1
dage i Din Ridván Højtid, hvorpå et hjørne af dette fængsel er blevet udsmykket for tilsynekomsten af Ham, der er Din skønheds Talerør, idet Han opfyldte anmodningen fra én, hvis inderlige hengivenhed fik ham til at invitere Dig. Al lovprisning til Dig, al den stund Du, som et tegn på Dine rige gaver til dem, der hviler i Din skygge og kredser om Dit væsen, er skinnet frem over fængslets horisont med en stråleglans, som således kan oplyse hele skaberværket.

Dette er Den Dag, hvorpå Du oplod Din røst og til over- 2
flod skænkede den indre mening og ytrings perler til verdens folk. Levendegør da, ved dette himmelske bæger, Oh Herre, alle der dvæler på Jorden og bestem dét, der vil gavne dem blandt Bahás folk, der længes efter at se Dit åsyn, men som Dine fjenders misgerninger har forment dem, Oh Navnes Konge og Jorden og himlens Hersker. Skænk dem endvidere en del af Dine mangfoldige rige gaver i disse dage, hvorpå hvert fornødret menneske er blevet ophøjet, hver trofast sjæl blevet hyldet i Din nåde,

hvert et frossent hjerte sat i brand, hver en fattig beriget og hver en søgende sjæl sendt ud på stien.

- 3 Lovpriset være Du, Oh Herre, for at have udvalgt Dine elskede og kåret dem blandt Dit folk og for at have vendt Dit blik mod dem fra dette sted, hvor Han, der er Din Sags Legemliggørelse, sidder fængslet. Oh Herre, nægt dem ikke dét, som Du besidder, men henryk således deres hjerte ved Din Åbenbarings milde vinde, at de kan frigøre sig fra alt andet end Dig og vende deres ansigt mod Din nåde og gavmildheds bolig. Mægtig er Du til at gøre, det Du ønsker, og magtfuld er Du over alt. Al herlighed være Dig til del, Oh verdenernes Attrå.

20

Han er Den Helligste, Den Herligste

- 1 Lovpriset være Du, Oh Herre min Gud! Dette er en af de dage i Din Ridván Højtid, hvorpå en af dine tjenere inviterede Dit inderste Væsens Manifestation og Åbenbarenen af Dit Herredømme, som har udsmykket et sted i fængslet for at modtage Din alherlige Skønhed, Oh Du som er Jordens og himlens Herre! Al herlighed til denne time, hvor Han, der er Daggryet for Din uerkendelige magt har styret Sine skridt fra ét værelse i fængslet til et andet. Jeg bønfalder dig, Oh Du, der er Navnenes Konge og Skaberen af Jord og himmel, om at nedskrive for dem af Dine elskede, der er blevet hindret i at træde ind på Din barmhjertigheds enemærker og i at stå for Din magts nådetrone, den belønning, der er bestemt for dem, der er nået frem til Dit nærvær og set Ham, der er Din Skønhed.

Du hører, Oh Herre, deres sukken og veklager i deres 2
 adskillelse og fjernhed fra Dig. Jeg bønfaller Dig om at
 bestemme for dem alt det gode, Du besidder. Mægtig er
 Du til at gøre det, Du ønsker. Der er ingen Gud undtagen
 Dig, Den Almægtige, Den Alpriste.

21

Lawḥ-i-‘Áshiq va Ma‘shúq
 (Den Elskende og Den Elskedes Tavle)

*Han er Den Ophøjede, Den Uerkendelige,
 Den Allerhøjeste.*

Befri jer, Oh Guds nattergale, fra elendighedens og for- 1
 tvivlelsens torne og tjørne, og sæt kursen mod den udøde-
 lige pragts rosenhave. Oh Mine venner, som dvæler i
 støvet! Skynd jer til jeres himmelske bolig. Kundgør for
 jer selv de glade tidender: “Han, som er Den Højt Elske-
 de er kommet! Han har kronet Sig Selv med Guds Åben-
 barings herlighed og for menneskenes øjne lukket dørene
 op til Sit ældgamle Paradis.” Lad alle øjne fryde sig, og
 lad ethvert øre glæde sig, for nu er tiden kommet til at
 betragte Hans skønhed, nu er tiden inde til at lytte til
 Hans stemme. Forkynd for enhver længselsfuld elsker:
 “Se, din Højt Elskede er kommet blandt mennesker!” Og
 giv kærlighedens Fyrstes budbringere de glade tidender:
 “Se, Den Tilbedte er kommet til syne klædt i Sin herlig-
 heds fylde!” Oh I elskere af Hans skønhed! Vend smerten
 ved jeres adskillelse fra Ham til glæden ved en evigtva-
 rende genforening, og lad Hans nærværs sødme opløse

bitterheden i jeres fjernhed fra Hans bolig.

- 2 Se, hvordan Guds mangfoldige nåde, som regner fra den Guddommelige herligheds skyer, på denne dag har omgivet hele verden. For medens enhver elsker, i de forgangne dage, bønfuldt og søgte efter sin Elskede, er det derimod Den Elskede Selv, som nu kalder på Sine elskere og inviterer dem til at opnå Hans nærvær. Tag jer i agt, at I ikke forspilder så dyrebar en gunst; vogt jer, at I ikke forsmår så bemærkelsesværdigt et tegn på Hans nåde. Opgiv ikke de uforkrænkelige goder, og vær ikke tilfredse med det, som går til grunde. Løft sløret, som fordunkler jeres syn, og bortjag det mørke, som det er indsvøbt i, at I må betragte Den Elskedes ansigts nøgne skønhed, og må se det, som intet øje har set, og høre det, som intet øre har hørt.
- 3 Hør Mig, I dødelige fugle! I den uforanderlige pragts Rosenhave er en Blomst begyndt at springe ud, og sammenlignet med den er enhver anden blomst blot en torn, og over for hvis lysende herlighed selve skønhedens essens må blegne og visne. Rejs jer derfor, og med jeres hjerters fulde begejstring, med al jeres sjæls iver, med hele jeres viljes inderlighed og hele jeres væsens koncentrede bestræbelser, stræb efter at opnå Hans nærværs paradys, og søg at indånde duften af den uforgængelige Blomst, at indånde den søde duft af hellighed og at opnå en andel af denne himmelske herligheds vellugt. Hvem der end følger dette råd vil sprænge sine lænker, vil smage hengivelsens fortryllende kærlighed, vil opnå sit hjertes attrå og vil overgive sin sjæl i sin Elskedes hænder. Idet han bryder ud af sit bur, vil han, ligesom åndens fugl, sætte kursen mod sin hellige og evigtvarende rede.
- 4 Nat har efterfulgt dag, og dag har efterfulgt nat, og timerne og øjeblikkene i jeres liv er kommet og gået, og

alligevel har ingen af jer, blot for et øjeblik, indvilget i at frigøre sig fra det, som går til grunde. Rejs jer, så at de korte øjeblikke, som endnu er jeres, ikke må blive ødslet bort og gå tabt. Ligesom lynets hast vil jeres dage svinde bort, og jeres legemer vil blive lagt til hvile under et tag af støv. Hvad kan I da opnå? Hvordan kan I sone jeres tidligere svigt?

Det evige Lys skinner i sin nøgne herlighed. Se, hvordan 5
det har fortæret ethvert dødeligt slør. Oh, ligesom nat-sværmerne elsker I Hans lys! Trods enhver fare, og vi jeres sjæle til dens fortærende flamme. Oh I, der tørster efter Ham. Afklæd jer enhver jordisk hengivenhed, og skynd jer at omfavne jeres Elskede. Med en iver, som ingen kan måle sig med, skynd jer at nå Ham. Den Blomst, der indtil nu har været skjult for menneskenes syn, er blevet afsløret for jeres øjne. I Sin herligheds utilslørede stråleglans står Han foran jer. Hans stemme kalder alle de hel- lige og fromme skabninger til at komme og blive forenet med Ham. Lykkelig er den, der vender sig dertil; vel er det med den, der har opnået det og har betragtet lyset fra så vidunderlig et åsyn.

22

I Dit navn, Den Mest Underfulde og Den Herligste

Da Du, Oh min Gud, har sat Dig på Din hinsidige enheds 1
trone og er steget op på Din helheds nådestol, sømmer det sig for Dig at slette, fra alle væseners hjerter, hvad der end afholder dem fra at få adgang til Dine Guddommelige mysteriers helligdom og som kan udelukke dem fra Din Guddoms tabernakel, at hvert et hjerte kan genspejle

Din skønhed, synliggøre Dig og tale om Dig, at alt skabt kan fremvise tegnene på Dit mest ophøjede herredømme og sprede stråleglansen fra Din helligste ledelse, og at alle, der er i himlen og på Jorden, kan ophøje Din enhed og skænke Dig pragt og herlighed for at have tilkendegivet Dig for dem gennem Ham, der er Åbenbareren af Din helhed.

- 2 Frigør da Dine tjenere, Oh min Gud, fra selvets og begærets klæder, eller giv at Dit folks øje kan løftes til sådanne højder, at de i deres begær intet andet vil bemærke end Din evige herligheds blide vinde, og i deres eget selv intet andet kan anerkende end åbenbaringen af Dit eget barmhjertige Selv, at Jorden, og alt derpå kan renses for, hvad end er Dig fremmed, eller hvad end afslører Dit Selv. Alt dette kan opfyldes i hele Dit herredømme ved Dit bud, "Bliv" og det er! Ja, hurtigere end dette, og dog forstår folket ikke.
- 3 Forherliget, umådeligt forherliget er Du, Oh min Elskede! Jeg sværger ved Din pragt! Og jeg anerkender i selve dette øjeblik, at Du har skænket alt, hvad jeg har bønfuldt Dig om i denne velsignede nat, der, som bebudet af Dig, kalder i erindring Ham, der var Din skønheds Følgesvend, og Ham, der skuede Dit åsyn, inden jeg var blevet omtalt af Dig eller kaldt til live i Din helligheds bolig. Jeg forstår, at Du har gjort alting til Dit buds tilkendegivelser, til åbenbarelser af Dit værk og Din visdoms skatkamre. Jeg anerkender endvidere, at om nogle af åbenbaringerne af Dine navne og Dine egenskaber, om blot et sandkorn, skulle tilbageholdes, fra noget af dét, der skabtes af Din kraft og blev undfanget ved Din magt, ville grundlaget for Dit evigtvarende værk derved være ufuldendt, og Din Guddommelige visdoms ædelsten ville være

ufuldkomne. Thi uagtet hvor langt bort benægtelsens bogstaver befinder sig fra Din kundskabs hellige vellugte, uanset hvor meget de har glemt den forunderlige herlighed i Din skønheds gryende lys, der spredes fra Din majestæts himmel, må de nødvendigvis eksistere i Dit rige, således at de ord, der bekræfter Dig derved kan ophøjjes.

Din magt er mit vidnesbyrd, Oh min Højt Elskede! Hele 4
 skaberværket er blevet levendegjort for at ophøje Din sejr og oprette Dit herredømme, og alle grænser, sat af Dig, er blot tegn på Dit herredømme og proklamerer Din kraft og magt. Hvor stor, hvor mægtig er ikke åbenbarelsene af Din underfulde kraft i alt skabt! De er af en sådan art, at den ringeste blandt Dine skabninger, af Dig er gjort til en tilkendegivelse af Din mest ophøjede egenskab, og det mest foragtede tegn på Dit værk udvalgte som modtager af Dit mægtige navn. Som bebudet af Dig, blev fattigdom midlet til åbenbarelsen af Dine rigdomme, nedværdigelse en sti der leder til Din pragt, og synd blev årsag til udfoldelse af Din tilgivelse. Herved har Du, Oh min Gud, vist, at Dine ypperste egenskaber hører Dig til, og til Dig hører Dine mest ophøjede egenskabers underere.

Da Du har agtet at få alt skabt til at træde ind i Din uer- 5
 kendelige gunst og nådes tabernakel, og (at få) duften fra Din prægtige enheds klædning til at svæve over hele skabelsen, og (har agtet) at se på alting med Din gavmildhed og helheds øje, bønfaller jeg Dig derfor ved Din kærlighed, som Du har gjort til hovedkilden for Din evige helligheds åbenbarelses, og ved den ild der brænder i hjertet på dem af Dine skabninger, der længes mod Dig, om i dette øjeblik – fra det inderste af Dine gaver og Din gavmildhed og fra den inderste ånd af Din nåde og Din herlighed – at skabe Dit overjordiske helligheds Paradis

for dem blandt Dit folk, der er Dig fuldkommen hengivne, og for dem af Dine elskede, der elsker Dig, og at op-høje det over alting undtagen Dig og at helliggøre det fra alt andet end Dig Selv. Skab endvidere (i dette Paradis) af de lys, der spredes fra Din nådestol, tjenerinder, Oh min Gud, der vil synge melodier, underfulde og liflige, skabt af Dig, at de må prise Dit navn med ord, som ikke er blevet hørt af nogen af Dine skabninger, om de er Din himmels indvånere eller Din Jords beboere, og ej heller er blevet fattet af nogen blandt Dit folk. Luk da portene til dette Paradis op for Dine elskedes øjne, at de måske kan træde derind i Dit navn og ved kraften i Dit herredømme, så Dine ypperste gaver, som Du har forundt Dine udvalgte og de skjulte gaver skænket Dine betroede, derved kan fuldkommengøres, at de kan forherlige Dine dyder i velklange, som ingen hverken kan istemme eller beskrive, og at ingen af Dine folk kan udtænke en plan om at optræde forklædt som nogen af Dine udvalgte eller efterligne Dine elskedes eksempel, og således at ingen kan undgå at skelne mellem Dine venner og Dine fjender eller se forskel på dem, der er Dig hengivne, og dem der stædigt sætter sig op imod Dig. Mægtig er Du til at gøre dét, som Dig behager, og kraftfuld og ophøjet er Du over alting.

- 6 Ophøjet, umådeligt ophøjet er Du, Oh min Elskede, over bestræbelserne fra Dine skabninger, uanset hvor lærde, på at kende Dig; ophøjet, umådeligt ophøjet er Du over hvert menneskes forsøg på at beskrive Dig, uanset hvor søgende! For menneskers højeste tanker, uanset deres dybeste overvejelser, kan aldrig håbe på at bevæge sig ud over de begrænsninger, der er lagt på Dit skaberværk, ej heller stige op over den betingede verden, eller gennem-

bryde de grænser, Du uigenkaldeligt satte. Hvorledes kan da noget, der er skabt af Din vilje, som har magten over hele skaberværket, noget der i sig selv er en del af den betingede verden, have magt til at stige op til Din kundskabs hellige himle eller nå til sædet for Din uerkendelige magt?

Højt, umådeligt højt er Du over den flygtige skabnings bestræbelser på at hæve sig op til Din evigheds trone, 7
 eller over de fattige og de elendiges bestræbelser på at nå til Din fyldestgørende herligheds tinde! I al evighed beskrev Du Dit eget Selv for Dig Selv, og ophøjede, i Dit eget Væsen, Dit Væsen til Dit Væsen. Jeg sværger ved Din pragt, Oh min Højt Elskede! Hvem er der uden Dig, som kan gøre krav på at kende Dig, og som foruden Dig kan omtale Dig på passende vis? Du er Ham, der i al evighed havde bolig i Hans rige, i Hans hinsidige enheds herlighed og i Din hellige storheds pragt. Om nogen anden end Dig skulle regnes for værd at omtale i alle Dit skaberværks riger, fra udødelighedens højeste riger til denne nedre verden, hvordan kunne det da påvises, at Du sidder på Din enheds trone, og hvorledes kunne Din helheds og Din udeleligheds forunderlige fortrin forherliges? Jeg vidner i dette øjeblik om dét, Du har bevidnet for Dit 8
 eget Selv, inden Du havde skabt himlene og Jorden, at Du er Gud, og at der ingen Gud er uden Dig. Du har i al evighed været magtfuld til ved Dine Manifestationers styrke at åbenbare tegnene på Din magt, og Du har altid gennem Din kundskabs Dagning bekendtgjort Dine visdomsord. Kun Du er nogensinde fundet værdig til omtale foran Din enheds Tabernakel, og ingen uden Dig har vist sig i stand til at blive lovprist inden for Din helheds hellige bolig.

- 9 Lovet være Du, Oh min Gud, at du har åbenbaret Din nåde og Dine rige gaver; og forherliget være Du, Oh min Elskede, at Du har tilkendegivet Din kærlige omsorgs Dagstjerne og Din ømme barmhjertighed. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få de vildfarne til at rette deres skridt mod Din ledelses strålende morgenlys, og sætte dem, der længes efter Dig i stand til at nå til sædet for åbenbarelsen af Din skønheds strålende lys. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få de syge til at drage Din helbredelses vande nær, og kan hjælpe dem, der er langt fra dig, til at nærme sig Din nærheds levende kilde. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få Dine tjeneres legemer til at aflægge dødelighedens og beskæmmelsens klæder, iklæde sig Din evighed og herligheds kapper og lede de fattige til Din hellighed og Dine altfyldestgørende rigdommes strande. Jeg skænker Dig denne tak, som kan gøre Den Himmelske Due i stand til at kurre på grenene af Udødelighedens Lotustræ således: “Sandelig, Du er Gud! Der er ingen Gud uden Dig. I al evighed har Du været ophøjet over lovprisningen af alt andet end Dig, og langt over beskrivelsen af alle andre end Dig.” Jeg skænker Dig denne tak, som kan få Herlighedens Nattergal til inderligt at synge Sin melodi i den højeste himmel: “‘Alí (Báb), er i sandhed Din tjener, som Du har udvalgt blandt Dine Budbringere og Dine Udvalgte og gjort Ham til Manifestationen af Dit eget Selv i alt, hvad Dig angår samt dét, der vedkommer Dine egenskabers åbenbarelse og tegnene på Dine navne.” Jeg skænker Dig denne tak, som kan få alting til at rejse sig for at forherlige Dig og ære Dit Væsen, og løsne alle væseners tunger til at prise Din skønheds overhøjhed. Jeg skænker Dig denne tak, som kan opfylde himlene og Jorden med tegnene på Dit

uerkendelige Væsen, og at den kan hjælpe alt skabt med at træde ind i Din nærheds og Dit nærværs Tabernakel. Jeg skænker Dig denne tak, som kan gøre alt skabt til en bog, der vil tale om Dig og en skriftrulle, der vil udfolde Din lovprisning. Jeg skænker Dig denne tak, som kan sætte Dit herredømmes Manifestationer på Din ledelses nådestol og sætte Din herligheds Fortolkere på Din Guddoms sæde. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få det rådnende træ til at give god frugt ved Din gunsts hellige åndepust, og genoplive alle væsener med de milde vinde fra Din uerkendelige nåde. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få tegnene på Din ophøjede udelelighed sendt ned fra Din hellige enheds himmel. Jeg skænker Dig denne tak, som kan undervise alting i Dine kundskabs sandheder og Din visdoms væsen og ikke afvise de ulykkelige ved dørene til Din barmhjertighed og gavmilde nåde. Jeg skænker Dig denne tak, som kan sætte alle, som er i himmel og på Jord i stand til at være alt skabt foruden ved skattene i Dine fyldestgørende rigdomme og hjælpe alt skabt med at nå Din almægtige gunsts tinde. Jeg skænker Dig denne tak, som kan hjælpe Dine inderligt elskendes hjerte at stige op til Dit nærværs atmosfære af længsel efter Dig, og tænde Lysenes Lys i Iraks land. Jeg skænker Dig denne tak, som kan frigøre dem, der er Dig nær, fra alt skabt, og drage dem til Dine navnes og Dine egenskabers nådetrone. Jeg giver Dig denne tak, som kan få Dig til at tilgive alle synder og overtrædelser og opfylde behovene hos folk af alle religioner, og føre tilgivelsens vellugte over hele skaberværket. Jeg skænker Dig denne tak, som kan få dem, der anerkender Din enhed til at bestige Din kærligheds tinder og kan få dem, der er Dig hengivne, til at stige op til Dit nærværs Paradis. Jeg

skænker Dig denne tak, som kan tilfredsstillende behoven hos alle, der søger Dig og virkeliggøre deres hensigter, som har erkendt Dig. Jeg skænker Dig denne tak, som fra menneskets hjerte kan udviske al antydning om begrænsning og præge tegnene på Din enhed. Jeg giver Dig denne tak, som den, hvormed Du fra al evighed har forherliget Dit eget Selv og ophøjet det over alle ligemænd, rivaler og sammenligninger, Oh Du, i hvis hånd hviler nådens og gavmildhedens himle og herligheden og majestætens riger!

- 10 Priset være Dit navn, Oh Herre min Gud og min Mester! Du vidner om, ser og kender dét, der er overgået Dine elskede i Dine dage og om de bestandige prøvelser og uafbrudte hjem søgelser, der er blevet nedsendt til Dine udvalgte. Således var deres tilstand, at Jorden blev dem for trang, og de var omgærdet af vidnesbyrdene på Din forbitrelse, og tegnene på Din frygt i hvert et land, dørene til Din barmhjertighed og Din kærlige omsorg blev lukket for dem, og deres hjertes have blev berøvet Din nådes kraftige byger og Dine rige nådegaver. Vil Du, Oh min Gud, nægte dem, der elsker Dig, underne i Din kraft og sejr? Vil Du, Oh min Elskede, tilintetgøre håbet, som de har sat, der er Dig hengivne, til Din gavmildhed og Dine utallige gavmilde gaver? Vil Du, Oh min Mester, nægte dem, der har erkendt Dig, adgang til Din helligede kundskabs strande, eller vil Du ophøre at sende Din uerkendelige nådes byger over de hjerter, der attrår Dig? Nej, nej! Og herom vidner Din pragt! Jeg bevidner i selve dette øjeblik, at Din barmhjertighed har overgået alt skabt, og at Din kærlige omsorg har omgærdet alt, der er i himlen, og alt, der er på Jorden. I al evighed var Din gavmildheds døre åbne for Dine tjeneres åsyn, og Din nådes milde

vinde luftedes hen over Dine skabningers hjerter, og Din gavmildheds strømmende byger regnede ned over Dit folk og på dem, der dvælede i Dit rige.

Jeg er fuldt ud bevidst om, at Du har tilbageholdt tilkendegivelsen af Din sejr i skaberværkets rige på grund af Din kundskab, der favner både Dit buds mysterier og det skjulte, der er forordnet bag Dit uigenkaldelige formåls slør, at de, der er trådt ind i skyggen af Din uerkendelige barmhjertighed, derved kan skilles fra dem, der har handlet ringeagtende over for Dig og vendt sig bort fra Dit nærvær, da Du tilkendegav Din store, ophøjede Skønhed.

Ophøjet, umådeligt ophøjet er Du derfor, Oh min Elskede! Eftersom Du i Dit rige har skilt Dine elskede fra Dine fjender og har fuldkommengjort Dit vægtigste vidnesbyrd og Dit højst ufejlbarlige Bevis for alle, der er i himlen og på Jorden, forbarm Dig da over dem, der blev fornedret i Dit land på grund af dét, der ramte dem på Din sti. Ophøj dem da, Oh min Gud, ved kraften i Din magt og styrken i Din vilje og løft dem op til at kunne forkynde Din Sag vidt og bredt ved Dit almægtige herredømme og formål.

Jeg sværger ved Din herlighed! Mit eneste formål med at fremvise Din ophøjethed har været at forherlige Din Sag og at prise Dit ord. Jeg er overbevist om, at skulle Du udsætte Din sejr og al Din magt, ville tegnene på Din autoritet med sikkerhed fortabes i Dit land og tegnene på Din herskermagt udslettes i Dit herredømme.

Mit hjerte krymper sig, Oh min Gud, og sorger og fortrædelse har omgivet mig, for blandt Dine tjenere hører jeg al lovprisning undtagen Din underfulde lovprisning, og ser blandt Dit folk beviser på alt undtagen beviser på dét, Du har foreskrevet dem ved Dit bud, dét, som Du har bestemt for dem ved Din suveræne vilje, og dét, Du har

forordnet for dem ved Din stærkeste befaling. De er afveget så langt fra Dig, at om nogen af Dine elskede skænkede dem de underfulde tegn på Din enhed og de juvel-lignende ytringer, der er bevis for Din uerkendelige helhed, ville de sætte fingeren i øret og gøre ophævelser og spotte ham. Alt dette har Du fastsat ved Dit altomfattende herredømme og forventet i Din almægtige overhøjhed.

- 15 Forherliget, umådeligt forherliget er Du, Oh Min Mester! Se da på det hjerte, der i sin kærlighed til Dig blev genemboret af Dine fjenders pile, og på det hoved, der blev sat på stage for at opløfte Din Sag og forherlige Dit navn. Hav da medfølelse med det hjerte, der blev fortæret i Din kærligheds ild og blev ramt af sådanne trængsler, der alene kendes af Dig.
- 16 Al lovprisning og ære til Dig, Oh min Gud! Du kender meget vel til dét, der i tyve år er forekommet i Dine dage, og som fortsætter med at ske indtil denne time. Intet menneske kan fatte, ej heller nogen tunge berette om dét, der er overgået Dine udvalgte i al den tid. De kunne ikke finde noget ly, hvor de kunne være i sikkerhed. Vend da, Oh min Gud, deres frygt til tegn på Din fred og Din sikkerhed og vend deres fornedrelse til Din herligheds herredømme, deres fattigdom til Dine alt tilstrækkelige rigdomme, og vend deres kval til Din fuldkomne freds under. Und dem vellugten i Din magt og Din velsignelse og nedsend det af Din underfulde kærlige omsorg, som vil sætte dem i stand til at undvære alt uden Dig og frigøre sig fra alt uden Dit selv, at Din enheds herredømme kan åbenbares og Din gunst og Din gavmildheds overherredømme kan tilkendegives.
- 17 Vil Du ikke, Oh min Gud, se de tårer, som dine elskede

har fældet? Vil Du ikke have medfølelse, Oh min Elskede, med det øje, der sløredes på grund af sin adskillelse fra Dig, og fordi tegnene på Din sejr ikke kunne fortsætte? Vil Du ikke skue, Oh min Mester, det hjerte hvori længslens og kærlighedens due løftede sine vinger af kærlighed til Dig? Ved Din herlighed! Forholdene har udviklet sig vidt, at håb næsten er forvist fra Dine udvalgte hjerte, og fortvivlelsens suk er rede til at gribe dem på grund af dét, der er overgået dem i Dine dage.

Se da på mig, Oh min Gud, der flygtede fra mig selv til Dig og opgav mit eget væsen, at jeg kunne nå til pragten i Dit Væsens lys, og har forsaget alt, der holder mig tilbage fra Dig og får mig til at glemme Dig, at jeg således kan indånde vellugten ved Dit nærvær og holde Dig i erindring. Se hvorledes jeg har trådt støvet i Din tilgivelses og Din gavmildheds stad, har dvælet i omgivelserne af Din uerkendelige barmhjertighed og anråbt Dig, ved Hans herredømme, som er Din Ihukommelse, og som har vist sig i Din reneste og mest ærefrygtindgydende Skønheds kappe, om i løbet af dette år at nedsende til Dine elskede det, der vil sætte dem i stand til at undvære enhver undtagen Dig, og vil sætte dem fri til at anerkende tegnene på Din suveræne vilje og Dit altbetvingende formål på en sådan vis, at de kun vil søge det, Du ønsker for dem ved Dit bud, at de ikke vil ønske andet end det, Du ønsker for dem ved Din vilje. Helliggør da deres øje, at de kan skue Din Skønheds lys og rens deres øre, at de kan lytte til velklangene fra Din Dues uerkendelige enhed. Fyld da til overflod deres hjerte med Din kærligheds under, forskån deres tunge for omtale af alt andet end Dig, værn deres åsyn mod at vende sig mod noget andet end Dig. Magtfuld er Du til at gøre det der behager Dig. 18

Du er, sandelig, Den Almægtige, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.

- 19 Beskyt endvidere, Oh min Elskede, ved Din kærlighed til dem og ved den kærlighed de nærer til Dig, denne tjener, som har ofret sit alt for Dig og bortskænket alt, hvad Du har skænket ham på Din kærligheds og Dit velbehags sti, og beskyt ham mod alt dét, Du afskyr, fra alt hvad der end kunne hindre ham i at træde ind under Dit hellige herredømmes Tabernakel og i at nå til Din overjordiske enheds sæde. Tæl da ham, Oh min Gud, blandt dem, der ikke har ladet noget afholde dem fra at betragte Din skønhed eller fra at grunde over de underfulde tegn på Dit evigtvarende værk, at han ikke kan have fællesskab med nogen anden end Dig og vende sig til ingen anden end Dit Selv, at han intet andet, i det der er skabt af Dig i Jordens og himlens riger, må finde end Din underfulde Skønhed og åbenbarelsen af Dit åsyns glans, at han kan blive nedsænket på en sådan vis i Dine brusende oceaners magtfulde forsyn og i Din hellige enheds bølgende hav, at han vil glemme al anden omtale end omtale af Din overjordiske helhed, og fra sin sjæl forvise sporene af alle onde forestillinger, Oh Du, i hvis hænder holdes alle navnes og egenskabers riger!
- 20 Lovpriset være Dit navn, Oh Du, der er Målet for min attrå! Jeg sværger ved Din herlighed! Så stort er mit ønske om at nå en frigørelse så fuldkommen, at om der for mig skulle vise sig de åsyn, som ligger skjult i renfærdighedens gemakker, hvis skønhed Du tilslørede for hele skaberværkets øje, hvis ansigter Du helligede for alle skabte tings øje, og skulle de afsløre sig i stråleglansen fra Din uforlignelige skønheds herlighed, ville jeg nægte at se på dem og betragte dem alene med det formål at se

Dit værks mysterier, der har forvirret sindene hos dem, der er draget Dig nær og fyldt de sjæles sind, der med ærefrygt har anerkendt Dig. Ved Din kraft og magt ville jeg svinge mig op til sådanne højder, at intet ville have magt til at holde mig tilbage fra de mangfoldige tegn på Dit uerkendelige herredømme, ej heller ville nogen jordiske rænker kunne lukke mig ude fra tilkendegivelserne af Din Guddommelige hellighed.

Forherliget, umådeligt forherliget er Du, Oh min Gud, 21
 min Elskede, og min Mester og min Attrå! Knus ikke denne ydmyges forhåbninger om at nå til Din herligheds strande, og nægt ikke denne elendige skabning Dine uendelige rigdomme, og kast ikke denne bønfaldende bort fra dørene til Din gunst, Din gavmildhed og til Dine gaver. Hav da barmhjertighed med denne forarmede og trøstesløse sjæl, der ikke har søgt nogen anden ven end Dig, ingen ledsager uden Dig, ingen trøster undtagen Dig og ingen elsket bortset fra Dig, eller næret nogen attrå end for Dig.

Kast da på mig, Oh min Gud, Din barmhjertigheds blik- 22
 ke, tilgiv mig mine overtrædelser og overtrædelserne fra dem, der er Dig kære, og som kommer mellem os og åbenbarelsen af Din sejr og Din nåde. Slet Du endvidere vore synder, der har afskåret vore ansigter fra at se prægten i Din velviljes Dagstjerne. Mægtig er Du til at gøre dét, der behager Dig. Du forordner dét, Du vil og bliver ikke adspurgt om dét, Du ønsker ved Dit herredømmes magt, ej heller kan dét, Du foreskriver på Dit uigenkaldelige bud, forpurre. Ingen Gud er der uden Dig, Den Almægtige, Den Mægtigste, Den Evigt Levende, Den Mest Medføhlende.

Súruí-i-Qalam
(Pennens Sura)

Dette er Pennens Sura, nedsendt
fra evighedens himmel til dem, der har
fæstet deres blik på Hans Nådestol

I Guds navn, Den Mest Underfulde, Den Herligste!

- 1 Oh Den Højestes Pen! Bær du vidnesbyrd i dit eget selv, at Han sandelig er Gud, og at der ingen anden Gud er end Mig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Bær du vidnesbyrd ved dit eget selv, at sandelig Jeg er Gud, og der ingen Gud er uden Ham, at alle er skabt på Mit bud og alle adlyder Min befaling. Bær Du endvidere vidnesbyrd i dit inderste væsen, at dette er Guds Skønhed, der dagedes over Den Skjultes horisont, en Skønhed, der for altid har været og altid vil være ukendt af alle uden Ham. Han er, sandelig, Den Almægtige, Den Alherlige, Den Højt Elskede. Ved blot én af Hans stråler skinnede majestæten og storhedens Dagstjerner frem, hjertet hos indivånerne i det evigtvarende rige og de helligede sandheder, der lå skjult under det gådefulde slør, er kaldt til live, og de mysterier der var og vil blive, er blevet afsløret.
- 2 Oh Pen! Lad dig ikke forfærde, for dig har Vi sikret den guddommelige beskyttelse i Vor fyrstelige magt og kraft og i dig har Vi indgydt en ånd, som med et åndepust, om det blev ført hen over alle levende sjæle, ville få dem til

at rejse sig fra deres leje, løsne deres tunge, tale og bære vidnesbyrd om, at der ingen Gud er uden Mig, Den Mægtige, Den Prægtige, Den Ophøjede, Den Kraftfulde, Den Enestående, Den Altbetvingende, Den Selvbestående.

Oh Befalingens Pen! Vær forvisset i dig selv, og åbenbar 3
 så for alle væsener et gran af dét, som Gud skænkede dig inden skabelsen af ord og bogstaver, dannelsen af alting og inden oprettelsen af navnenes og egenskabernes rige og åbenbarelsen af Hans mægtige og vel vogtede Tavle. Sig: Dette er en Kraft, aldrig i al evighed overgået, om I blot vidste det, Oh Åndens forsamling, og dette er en Skønhed, som fra begyndelsen, der ingen begyndelse har, er uforlignelig, om I blot kunne fatte det. Sig: Hvem der end undfanger den mindste ide om at udfordre denne Pen, at antage sig lige med den, eller opnå nær adgang til den, eller til fulde at begribe dét, der udgår fra den, skal være forvisset om, at Den Onde hvisker i hans bryst. Således er den Guddommelige Befaling blevet udstedt, om I kunne forstå. Sig: Ved Gud! Ingen har været, eller vil i hele skaberværket nogensinde, blive i stand til at sammenligne sig med Mig. Således er det indskrevet af den guddommelige åbenbarelses Pen, om I blot kunne forstå det. Sig: Et enkelt bogstav af Min ytring har i sandhed frembragt hele universet, altings sandhed og verdener, som ingen kan fatte uden Gud, Den Almægtige, Den Mest Åbenbare.

Oh Pen! Lyt til det, de vantro har tilskrevet dig. Sig: Oh 4
 ondsindede forsamling! Forgå i jeres had, i jeres nid og i jeres vantro! Ved Ham, der er Den Evige Sandhed! Dette er den Pen, som ved blot en antydning af sin vilje formede sjælene hos Hærskarerne i det høje, indvånernes sandhed i det evige rige, og det inderste i menneskers hjerte

og sind. Dette er den Pen gennem hvis mindste bevægelse magtens og pragtens sol, den ophøjede og helligede måne, velviljens og gunstens stjerner blev kaldt til live. Dette er den Pen, gennem hvilken det allerhøjeste Paradis og alt, der hviler deri, den himmelske have og alt, der hører dertil, skabtes, om I blot kunne fatte. Sig: Blot ved et enkelt pennestrøg er kundskaben, om alt der var, og alt der vil blive, og dannelsen af alle ting i fortid og fremtid, blevet givet til kende. Luk øjnene op, at I kan bære vidnesbyrd om denne sandhed.

- 5 Oh Pen! Vær tilfreds med dét, du indtil nu har antydet for verden om dit herredømme og din kraft, for de misundeliges hjerte er nær ved at briste. Tilslør da din Sag og røb ej mere end dette, for dine ord ville sønderrive den urgamle herligheds himle, og tvedele selve hellighedens Jord, og få beboerne i storhedens rige til at falde i afmagt. Bær tålmodet i dit hjerte, for verdens mennesker er ikke i stand til at skue dit herredømme eller at opfatte dine mangfoldige tegn, end mindre at anerkende Ham, der har skabt og formet dig ved blot ét enkelt ord af Sin ytring! Ophøjet er din Herre over alt dét, du har åbenbaret i fortiden eller vil give til kende i fremtiden. Ophøjet er Han over alt dét, Hans oprigtige og særligt begunstigede tjenere har forstået eller nogensinde vil forstå. Vær da tilfreds med dét, du indtil nu har åbenbaret. Jeg sværger ved Den Ene Sande Gud! Om alle, der er i himlene og på Jorden, og hvad der end ligger imellem – om det er træer, frugter, blade, kviste, grene, floder, oceaner eller bjerge – skulle møde ét enkelt ord, som du har udtalt, ville de med sikkerhed ytre dét, Den Brændende Busk, der vokser frem af guddommelig åbenbarings Jord, sagde til Moses i den hellige og velsignede Dal.

Oh Pen! Læg øre til den underfulde beretning om dét, 6
 som Gud nådigt har skænket dig. Frigør Dig da fra alt,
 hvad du ejer, og forkynd for mennesker de glade tidender
 om tilsynekomsten af Det Mest Ophøjede Ord i denne
 mægtige Åbenbaring, at kanhænde de vil anerkende deres
 Skaber og forsage alt andet end Ham. Kald da Hærskar-
 rerne i det høje til at frydes, idet du siger: Oh I storhedens
 talsmænd, skærmet under majestæten tabernakel! Oh I
 indvånere af magtens herredømme, der hviler under prag-
 tens tronhimmel! Oh I, der dvæler i det sete og det usetes
 rige, der ligger ved de yderste grænser hinsides evighe-
 dens ocean! Oh I, der tilkendegiver de guddommelige
 navne i den højeste himmel! Hjertet skal glædes ved den-
 ne Den Største Højtid, hvor Gud Selv skænker denne den
 reneste kalk til dem, der står for Ham i passende ydmyg-
 hed og sagtmodighed. Smyk da jeres sjæl i vishedens
 silkeskrud og iklæd legemet Den Albarmhjertiges brode-
 rede kappe, for se, et lys er dæmret og stråler med stor
 herlighed fra Min pandes horisont, foran hvis åbenbarelse
 alle der er i himlene og på Jorden har bøjet sig i tilbedel-
 se, om I blot kunne fatte det.

Sig: Jeg sværger ved Den ene sande Gud, at der aldrig i 7
 hele skaberværket er fremstået nogen som Ham. Den, der
 hævder noget andet, har modsagt Guds vidnesbyrd og
 regnes blandt de troløse i Hans mægtige og vel skærmede
 Tavle. Sig: Dette er det Lys, hvorved indvånerne i den
 himmelske verden og deres indre sandhed er tilvejebragt,
 og hvorved legemliggørelsen af det himmelske rige og
 dets inderste essens er blevet til, dette er det Lys, hvorved
 Gud har skabt verdener uden begyndelse eller ende, ver-
 dener hvorom ingen har den mindste anelse, andre end
 dem, som Gud har villet. Således røber Vi for jer de

skjulte mysterier, at kanhænde I vil reflektere over Guds tegn. Sig: Dette er sandelig det Lys, for hvis stråler hvert et hoved har bøjet sig i ydmyghed, og for hvis tilkendegivelse hjertet hos de af Guds særligt begunstigede, Hans helliges sjæle og Hans sande tilbederes inderste sandhed, og hinsides dem, Hans ærede tjenere, har lagt sig i støvet.

- 8 Oh indvånere i helligdommen! Jeg sværger ved Gud! Han er i sandhed Guds Tilflugtssted blandt jer og Hans hellige Enemærke i jeres midte, Åndens hellige Punkt for jeres øje, Stedet for både indre og ydre fred og tryghed. Agt jer, at I ikke berøver jer Hans kundskabs Tilflugtssted. Il Ham i møde og tøv ej. Dette er det Tilflugtssted, hvorom Det Guddommelige Væsen og Legemliggørelserne af Hans evige Virkeligheders Manifestationer kredser, hvis sted Gud har helliggjort fra at kunne nås af de udstødte og de gudløse. Sandelig dette er den Helligdom, som Himlens Jomfruer søger velsignelse i at tjene, såvel som dem, der dvæler i Det Største Oceans dybder, samt dem, der dvæler i hellighedens bolig og genforeningens rige – og dog forstår folket for størstedelen ikke.
- 9 Oh Jorden og himlens indvånere! Forlad jeres leje og drag ud på Den Største Pilgrimsfærd for denne rene og strålende Skønheds skyld. Såfremt Gud skulle se jeres manglende evne til at gøre dette, vil Han undtage jer derfra, og i stedet befale jer at nærme jer Ham med hjerte og sjæl. Og alene de, der ser alt, der er i himlen og på Jorden, som blot en dag, hvorpå ingen fandtes værdige at omtale, skal opnå dette.⁹ Det er dem, Gud med Sine egne hænder vil give at drikke af hellighedens forseglede vin. Sandelig, omkring den der vender sit ansigt mod dette overmåde velsignede og lysende Sted, vil strålende sole

---

⁹ Jf. Koranen 76:1.

kredse, hvis lys ikke kender hverken begyndelse eller ende, og over hans hjertes horisont vil den solenes Sol stige op, overfor hvis lys de verdslige navnes himmelle-gemer er hyllet i mørke, om I er af dem, der forstår.

Oh Pen! Kundgør for evighedens forsamling og sig: Oh I, 10
der strejfer om på udødelighedens skuepladser! Oh I, der hviler under storhedens tabernakel! Oh I, ædelstenslig-nende virkeligheder, der ligger skjult for skabelsens øje! Stig ned fra jeres høje tilflugtssteder for at juble og frydes og for at tømme det evige livs bæger, som Den Alherliges hånd byder jer på denne Dag. Dette er i sandhed en Dag, hvis lige aldrig er blevet bevidnet i hele skabelsen, en Dag, hvorpå Storhedens Øje vederkvæges på Sædet for himmelsk herlighed. Oh I, der frembærer Guds Trone! Smyk den største nådestol på denne Dag, thi den usete Skønhed er kommet til syne – Han, hvis nærvær beboer-ne af det højeste Paradis og dem, der dvæler i fredens have, indtil nu har været ude af stand til at nå. Sig: Ved Gud! Den Skjulte Hemmelighed har vist Sig i Sin pragts fylde og har ved Sin skønhed vederkvæget det øje, der har lutret sjælen med de hellige vande, der strømmer fra oceanet i deres Herres Navn, Den Mest Åbenbare.

Sig: Dette er en Dag, hvorpå Gud har gjort Sit eget Selv 11
kendt og åbenbaret det for alle, der er i himlene og på Jorden, en dag hvorpå Han har oprettet Sit suveræne overherredømme over åbenbarelsens og skaberværkets riger. Hvor ophøjet er da ikke denne hellige, højst velsig-nede og højst elskede nåde! Dette er endvidere en Dag, hvorpå Den Ældgamle Skønhed er kommet til syne smykket på en sådan vis, at sløret blev sønderrevet, my-sterierne blev røbet, frugterne blev modnet og alting lov-priste deres Herre, Den Utvungne – en Dag, hvor Jorden

og alt den besidder, himlene og alt de rummer, bjergene og alt de skjuler, oceanerne og alt de gemmer i deres dyb, har røbet deres hemmeligheder, skønt folket stadig er tilsløret. Dette er en Dag, hvor vantro og verdslig attrås afguder blev knust, og Den Ældgamle Skønhed besteg Sin mægtige nådestol. Herlighedens Ånd har kaldt fra evighedens enemærker, Den Helligste Ånd fra Det Guddommelige Lotustræ, befalingens Ånd fra et Træ hinsides hvilket ingen kan passere, magtens Ånd fra det ophøjede herredømme og Den trofaste Ånd fra Den brændende Busks højre hånd siger: "Helliget være barmhjertighedens Herre, der er kommet til syne i tilværelsens verden hyllet i dét, som dødelige øjne aldrig havde skuet!" Sig: Han er Den, som ved en bevægelse af Sin finger får verden og himlens skabninger til at forgå, som ved et ord af Sin mund bringer dem til live igen, og som blot ved antydningens blik vender hele skaberværket mod Guds nærvær, Hjælpen i Fare, Den Almægtige, Den Højst Elskede.

- 12 Sig: Oh forsamling af munke! Forlad de kirker hvor I har forherliget jeres Herre, for Han, der steg op til himlen, er i sandhed kommet igen og kredser om Guds Nådestol. Jeg sværger ved den ene sande Gud! På denne Dag kimer klokkerne til Min ihukommelse, Trompeten lyder til Min lovprisning, og Hornet kundgør Mit Navn, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Berøv jer ej denne dags gunst; il snarere, til Tronsædet, forsag det I besidder og tag fat i Guds Reb, Han, som har rejst Sig, og givet Sig til kende og har talt, så alle kan høre.
- 13 Oh indvånere i de åbenbare og de skjulte riger! Syng, Oh syng de frydefulde melodier ved denne Guds Højtid, der er kommet til syne med sandheds kraft, og som fordums

og senere generationer aldrig havde opnået, om I blot vidste det. Dette er den Dag, hvorpå Guds Pen har forløst alle, der er i himlene og på Jorden. Således har Hans evige befaling strålet fra Hans Pens dagning, at I kan glædes i jeres sjæl og være blandt dem, hvis hjerte frydes. Oh Pen! Forkynd for Paradisets Jomfru:¹⁰ “Ved Gud! 14
Denne dag er din dag. Træd frem, som du ønsker, og iklæd dig navnenes broderede kappe og udødelighedens silkeskrud, som du behager. Træd da ud fra din evige bolig, som solen der stiger op fra Bahás Åsyn. Stig ned fra dine ophøjede tinder og løft, stående mellem Jord og himmel det dølgende slør fra dit lysende åsyn og lad det skinne over skaberværkets horisont som Den sortøjede Mø, at det største slør kan rives bort fra disse folks øjne, og de kan se Skuepladsen for hinsidig herlighed, Guds Skønhed, Den Helligste, Den Mægtigste, Den Højst Elskede.”

“Oh Ældgamle Skønhed! De vantro er i sandhed fortabt i 15
forfængelige forestillingers afmagt og evner ikke at vende deres øje mod den mest helligede Bolig. Ved den suveræne styrke i Din ukrænkelige beskyttelse har Du skærmet mig under slør af lys og vogtet min skønhed for Dine fjenders blik. Din er magten til at befale; Du forordner, som Du ønsker ved Dit ord: ‘Bliv’, og det er”.

“Oh Bahás Jomfru! Træd frem fra evighedens bolig, men 16
lad ikke dit overmåde rene blik hvile på dødelige menneskers ansigt. Jeg sværger ved den ene sande Gud! Ingen uden dem, der besidder sand indsigt, kan nogensinde gøre sig håb om at skue dig i dette mest ophøjede syn. Efterlad navnenes rige på din højre side og egenskabernes herre-

---

¹⁰ Her begynder en dialog mellem Himlens Jomfu og Bahá'u'lláh, skiftevis fra afsnit til afsnit.

dømme på din venstre og lys med Min tilladelse over Min ukrænkelige beskyttelses horisont, befriet for alt dét, der skabtes i Åbenbaringens rige, og blottet for alt, der er kommet til syne i skaberværkets rige, at du kan åbenbare Guds skønne billede i alle egne. Istem da de lifligste melodier mellem Jord og himmel, at hele eksistensen kan blive løst fra alt andet end Din Herre, Den Helligste, Den Nådigste, Den Højt Elskedes åsyn. Lys over Ridvåns horisont med Den Albarmhjertiges skønhed, og lad dine duftende lokker bølge over dit bryst, at vellugten ved din nådigste Herres klædning kan spredes over hele verden. Skjul ikke din lysende skikkelse for Åbenbaringens forsamling, og nægt ikke folkets blik at skue dit æteriske helligheds slør. Vis dig da for Tronen med bølgende lokker, juveldækkede arme, med blussende åsyn, glødende kinder og med øjnene smykket og grib den snehvide kalk i Mit mest ophøjede Navn. Byd derpå indvånerne i evighedens rige Min prægtige Skønheds karminrøde vin, at Åbenbaringens forsamling kan helliggøre deres sjæl i denne overmåde ophøjede Højtid ved hjælp af denne rene drik, at de måske træder ud fra det dølgende slør ved Min almægtige og almagtsfulde, Mit altbetvingende og selvbestående herredømme.”

- 17 “Ved Gud! Jeg er Himlens Jomfru, der bor i selve Paradisets hjerte, skjult bag Den Albarmhjertiges slør og usynlig for menneskers øjne. I umindelige tider var jeg hyllet i hellighedens slør under Storhedens Tabernakel. Jeg hørte en overmåde sødmefyldt kalden fra højre side af min Herre, Den mest Ophøjedes trone, og jeg så, at selve Paradiset var sat i bevægelse, og alle dets indvånere op-tændte i deres længsel efter at opnå Gud, Den Alherliges nærvær. Derpå rejste sig endnu et kald: ‘Ved Gud! Ver-

denernes Elskede er kommet! Velsignet den, der opnår Hans nærvær, skuer Hans åsyn og lægger øre til Hans helligste, Hans herligste og elskede ytring. Guds Røst har henrevet sjælene hos Hærskarerne i det høje og hjertet hos det evige riges indvånere, og kærlighedens altfortærende henrykkelse har fået dem til at skælve af længsel og fæste deres blik på hellighedens sted, den uforlignelige herligheds stadie.’ Om jeg kunne tale hvert et tunge-mål, ville jeg ikke desto mindre være ude af stand til at beskrive dét, som jeg så i den tilstand. Og dog, på trods af den nåde der har favnet alt og den betagelse, der har grebet alle, der er nedsænket i navnenes ocean, se da: jeg fandt Bayánens folk tilslørede og uagtsomme, liggende som døde i glemslens grav. Oh Bayánens folk! Regner I med, at I betræder åndens sti, selv når I har afvist denne Åbenbaring? Nej, ved min Skønhed, som Gud har forordnet som tilkendegivelsen af Sin egen Skønhed blandt alle tidligere og senere generationer!”

“Oh hellighedens Jomfru! Forsag omtale af disse menne- 18
sker, thi deres hjerte er hårdt som sten og uimodtageligt for alt andet end den tomme indbildnings indskydelser. Thi de forbliver umodne i Guds Sag og dier uvidenhedens mælk ved egensindighedens bryst. Overlad dem til at dvæle i støvet, og syng du Mine melodier i evighedens rige. Underret da Paradisets indvånere om dét, der er givet tilkende i skaberværkets rige. Kanhænde de således tiltrækkes af Dine milde toner, iler mod denne helligede og forjættede Skønhed og til fulde bliver underrettet om denne Dag – en Dag, hvorpå alt er smykket med navnenes ornament, en Dag, hvorpå hver en fattig har fundet kilden til sand rigdom, og hver en sjæl, mærket af synd og afsavn, har fået tilgivelse.”

RIDVÁN

- 19 Oh folk! Søg i disse dage Guds nåde og Hans altomfattende barmhjertighed, og tag jer i agt for at følge i sporene på enhver tilsløret og uagtsom sjæl.
- 20 Således afsluttes, i denne Tavle, Pennens tilsigelser angående denne velsignede og forudbestemte beretning.

24

Han er Den Evigt Værende

- 1 Det er Ridvánhøjtiden og vårens tid, hvori Den Alherlige Skønhed åbenbares mellem Jord og himmel. På denne forunderlige Dag blev Paradisets porte åbnet på vid gab for alle mennesker på befaling af Ham, der er Den Alpriste, og guddommelige velsignelser strømmede fra den himmelske velviljes skyer over Hans utallige legemliggørelser og tilkendegivelser i tilværelsens verden.

25

- 1 Endnu et af dine breve, som omtalte de hellige og velsignede Ridvándage blev modtaget. Lovet være Gud, at derfra viftede den sande kundskabs søde vellugte og indre betydnings rosenhave. Om verdens mennesker besluttede hver og én, at forherlige de dage, Vi tilbragte i Najíb Páshás have, der af Gud betegnes Ridván Haven, ville de finde sig fuldstændig ude af stand dertil og tilstå deres magtesløshed.
- 2 Sandelig, skaberværkets øje har aldrig betragtet de dages

lys, ej heller har menneskehedens blik nogensinde bevidnet deres lige. Hans komme, der er verdens Attrå, Hans indtræden i denne have, Hans opstigning på ytringens trone, og de ord, der strømmede fra Hans viljes mund i det øjeblik, vil til evig tid overgå enhver jordisk omtale. Hver en egenskab, som kunne tilskrives dem, hver en lovprisning, hvormed de kunne forherliges, vil forsømme at yde det støv retfærdighed, der hædredes af Hans fodtrin, hvor meget mindre Hans mægtige nådestol, Hans åbenbare indsættelse derpå og Hans gennemtrængende og altfavnende ytring. Sandelig, den Dags pragt unddrager sig sandelig forståelse og fatteevne hos verdens folk.

Denne have fik navn efter sin opsynsmand, der hed ³ Ridván. Det var i de dage, da Den Albarmhjertige kastede alle Sine navnes lys over alle, der er i Hans himmel og på Hans Jord. Nogle blandt Hans udvalgte fik æren af at bevidne de dage og skue det, som blev givet til kende deri. Ved Den Ældgamle Skønheds ankomst og afrejse blev Guds tegn og vidnesbyrd gjort klare og tydelige, og Åbenbaringens lys formåedes at skinne i sin herligheds fylde. Sandelig, Hans majestæt blev ophøjet, Hans magt forherliget, og Hans herredømme åbenbaret.

Denne tjener¹¹ bønfuldt sin Herre om for Sine udvalgte at ⁴ nedskrive belønningen for denne Dag og for dét, der skinnede derpå over horisonten for vor Herre Den Alvidende, Den Alvises vilje. Da jeg gennemlæste dit brev, stillede jeg mig for Hans nådestol og læste det i sin helhed under Hans tilstedeværelse. Han lyttede nådigt og sagde, velsignet og ophøjet være Hans ord: "I Mit Navn, der har spredt Sit lys over alle, der er i himlen og på Jor-

---

¹¹ Mirzá Áqá Ján, Bahá'u'lláhs sekretær, som gav stemme til den første del af denne Tavle.

den. Oh 'Alí! På dig være Min herlighed og Min mis-kundhed. Du har tidligere opnået og vil fortsat opnå at blive omtalt af Mig, nyde Min velvilje, opnå Oceanet og dets bølger, Lyset og dets glans, Lotus-Træet og dets frugt og Solen og dens stråler. Vi har fra Vort forsyn og Vor gavmildheds himmel nedsendt til dig vers, hvis betydning de viseste og lærdeste mennesker er ude af stand til at begribe. Vi bønfaller Gud, ophøjet og forherliget være Han, om til alle tider at hjælpe dig med at tjene Hans Sag blandt Hans tjenere, og under alle forhold fra Sin gunsts bæger at skænke dig Sin anerkendelses levende vande, at alle mennesker kan drage Hans helligheds bolig og Hans herligheds nådestol nær. Han er sandelig Den Almægtige, Den Mest Magtfulde.

- 5 Du omtalte Ridvándagene og dem, der samledes i dit hus og i andre hjem for at ihukomme Gud, der er nådestolens Herre i det høje og på Jorden derunder, Kongen af denne uforlignelige Dag. Vel er det med det hjem, der smykkedes med Min velvilje, inden for hvis mure Min ihukommelse forherligedes, og som hædredes med dem af Mine elskedes nærvær, der har sunget Min pris, klynget sig til Mit forsyns reb og fremsagt Mine vers. Sandelig, de er blandt de ærede tjenere, som Gud har lovprist i Qayyúmu'l-Asmá' og andre Hellige Bøger. Han er sandelig Den, der hører alt, som ser alt, og som er rede til at svare.
- 6 Vi har sandelig hørt deres ihukommelse og deres lovprisning af denne Forkyndelse, om hvilken Hærskarerne i det høje har råbt: Ved Gud! Dette er Den Store Forkyndelse, der er omtalt i Koranen og i tidligere Bøger, åbenbaret af Gud, verdenernes Herre. Sandelig, Han lovpriser Sit eget Selv på deres vegne og omtaler Sig Selv gennem deres

tunger. Sandelig, Han er Den Mest Gavmilde, Herren af stor nåde. Velsignet den standhaftige sjæl, der har stået fast i tvivlens stormende uvejr, som fjenderne har sluppet løs. Og velsignet den trofaste, der har stået urokkelig under stormløbet fra undertrykkelsens hærskarer og den overlegne magt, der forøvedes af benægtelsens talsmænd, de, der er blevet offer for deres egne forfængelige forestillinger og fornægtede Ham, som de hævder at sværge troskab. De tælles sandelig blandt de fortabte i Min åbenbarede Bog.

Oh 'Alí! Besøg Mine elskede på Mine vegne. Giv dem ⁷ Min lovprisning, Min ihukommelse og Mine hilsner, at kanhænde de liflige vellugte fra din Herres rige gaver tiltrækker dem og drager dem Gud, Den Almægtige, Den Alpriste, nær. Vi erindrer endvidere om Mine tjenerinder og Mine blade, der har holdt fast i Mit Træ og klynget sig til Min mægtige og lysende kappesøm. På dig og på dem, mand som kvinde, hvile Guds herlighed, Han, Den Medfølende, Den Evigt Tilgivende, Den Barmhjertigste.”

BÁBS ERKLÆRING

26

Lawḥ-i-Náqús
(Klokkens Tavle)

Han er Den Alherlige

- 1 Dette er Paradisets Have, hvorfra løfter sig hymnerne fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående, hvorved de sjælefortryllende melodier, der trilles af Evighedens Nat-tergal på kvistene af Det Guddommelige Lotustræ hæver sig, hvor Himlens Jomfruer, som ingen har berørt uden Gud, Den Alherlige, Den Helligste, bor, og hvori der ligger skjult dét, som drager de nødlidende til bredderne af den sande rigdoms hav og fører mennesker til Guds Ord, og dette sandelig er intet andet end den åbenlyse sandhed.
- 2 Ved Dit navn “Han”! Sandelig, Du er “Ham”, Oh Du, som er “Han”!¹²
- 3 Oh Guddommelig Enheds Munk! Lad klokken ringe, thi Herrens Dag er kommet og Den Alherliges Skønhed har besteget Sin velsignede og strålende trone. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

---

¹² I Tafsír-i-Hù forklarer Bahá'u'lláh, at navnet “Han” (eller Huva, der består af bogstaverne Hà' og Váv) er Guds Største Navn, da det er et spejl, hvor alle Guds navne og egenskaber reflekteres sammen.

Oh Húd, Det Guddommelige Påbuds Profet! Blæs fanfa- 4
 ren i Guds navn, Den Alherlige, Den mest Gavmilde, thi
 hellighedens Tempel er oprettet på den overjordiske her-
 ligheds sæde. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh
 Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end
 “Ham”!

Oh udødelighedens Åsyn! Slå de hellige og underfulde 5
 strenge med åndens fingre, thi Det Guddommelige In-
 derste Væsens Skønhed har vist Sig, hyllet i silkeklæd-
 ning af lys. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh
 Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end
 “Ham”!

Oh lysets Engel! Blæs trompeten ved denne Åbenbarings 6
 komme, thi bogstavet Há’ er blevet føjet til den ældgamle
 herligheds bogstav.¹³ Lovet være Du, Oh Du, der er
 “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen
 anden end “Ham”!

Oh himlens Nattergal! Slå dine triller i Den Elskedes 7
 navn, på grenene i denne guddommelige have, thi Rosens
 skønhed er kommet til syne bag et uigennemtrængeligt
 slør. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, for-
 uden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh Paradisets Sangfugl! Syng dine triller på kvistene i 8
 disse underfulde dage, thi Gud har kastet sine lysende
 stråler på alt skabt. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”,
 Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end
 “Ham”!

Oh evighedens Fugl! Svæv højt op til disse højder, thi 9
 trofasthedens Fugl har løftet sine vinger i den guddom-
 melige sfæres nærhed. Lovet være Du, Oh Du, der er
 “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen

---

¹³ Det er bogstavet B i navnet “Bahá”.

- anden end “Ham”!
- 10 Oh Paradisets indvånere! Syng og istem de lifligste toner, thi Guds toner har løftet sig i den uforlignelige Helligdom. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 11 Oh Gudsrigets indvånere! Istem Den Elskedes navn, thi Hans Sags skønhed lyser bag de slør, der er smykket med lysende ånd. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 12 Oh I, der dvæler i navnenes rige! Pryd de yderste hjørner af himlen, thi Det Største Navn er kommet, ridende på skyer af uerkendelig majestæt. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 13 Oh Herredømmets indvånere i de guddommelige egen-skabers Herligheds Rige! Gør jer rede til at træde ind i Guds nærvær, thi hellighedens milde briser svæver over Det Guddommelige Væsens helligdom, og dette er sandelig en iøjnefaldende nåde. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 14 Oh Guddommelige Enheds paradisi! Fryd dig i dit indre, thi Gud, Den Mest Ophøjede, Den Almægtige, Den Alvidendes paradisi er kommet. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 15 Oh pragtens himmel! Giv i dit inderste Gud tak, thi hellighedens himmel er blevet rejst på et uplettet hjertes firmament. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 16 Oh verdslige herredømmes sol skjul dit ansigt, thi over en

prægtig morgens horisont har strålerne fra evighedens Dagstjerne kastet sit lys. Lovet være Du, Oh Du der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh kundskabens Jord! Nedsvælg din lærdom, thi den 17
sande kundskabs Jord er blevet udbredt af Ham, der er Guds eget Selv, Den Alherlige, Den Algavmilde, Den Højeste. Lovet være Du, Oh Du der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh jordisk herredømmes lampe! Sluk dit lys, thi Guds 18
Lampe er tændt i evighedens niche og har oplyst alle, der er i himlen og på Jorden. Lovet være Du, Oh Du der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh verdens have! Bring jeres bølgers dønninger til ro, thi 19
en højst underfuld Sag har fået Det karmoisinrøde Hav til at bruse. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh Guddommelige Enheds Påfugl! Udstød dit klageskrig 20
i den himmelske verdens krat, thi Guds toner har lydt tæt på fra alle sider. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh evighedens Unghane! Lad dit råb lyde i den højeste 21
himmels skove, thi Guds Indkalder har kaldt fra hvert et ophøjet sted. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!

Oh inderligt elskendes forsamling! Fryd jeres sjæle, thi 22
adskillelsens dag er ovre og Pagten opfyldt, og Den Elskede har vist sig, hyllet i ophøjet og majestætisk skønhed. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, for-

- uden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 23 Oh forsamling af lærde mystikere! Jeres hjerter skal fyldes med fryd, thi fjernhedens tid er ovre, og vishedens ånd er kommet til syne, og Den himmelske Ynglings åsyn lyser prydet med hellighedens smykke i Hans navns paradis, Han Den Almægtige. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 24 Forherliget er Du, Oh Herre, min Gud! Jeg bønfaller dig ved Din Dag, hvorved Du frembragte alle andre dage, og hvoraf Du i ét nu opgjorde den udvalgte tid for alt, der har været og alt der skal være – Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”! –
- 25 og ved Dit Navn, som Du har gjort til fyrste over navnes rige og hersker over alle, der er i himlen og alle, der er på Jorden – Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”! –
- 26 for nådigst at sætte dine tjenere i stand til at undvære alle andre end Dig, at drage Dig nær, og blive frigjort fra alt andet end Dig. Du er sandelig kraftens Gud, magtens og barmhjertighedens Gud. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 27 27Sæt dem da i stand til, Oh min Gud, at bære vidnesbyrd om Din enhed og at bekræfte Din helhed på en sådan måde, at de intet ser uden Dig og lukker øjet for alt andet. Du er i sandhed mægtig til at gøre, hvad Dig behager. Lovet være Du, Oh Du, der er “Ham”, Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end “Ham”!
- 28 Tænd da, Oh min Elskede, i deres bryst, Din kærligheds

ild, at den kanhænde bortbrænder omtale af alt andet, og at de kanhænde i deres indre vidner om, at Du fra evig tid har dvælet i Din evigheds utilgængelige højder, at Du var alene uden nogen ved Din side, og at Du til evig tid vil fortsætte med at være det, som Du altid har været. Der er ingen Gud uden Dig, magtens og gavmildhedens Herre. Lovet være Du, Oh Du, der er "Ham", Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end "Ham"!

Thi om Dine tjenere, der længes efter at bestige Din enheds højder fæstede hjertet til noget andet end Dig, ville de ikke blive talt blandt de sande troende, ej heller ville tegnene på Din enhed kunne findes i dem. Lovet være Du, Oh Du, der er "Ham", Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end "Ham"!

Forherliget er Du, Oh Herre, Min Gud! Da det således er tilfældet, bønfalder jeg Dig om fra Din barmhjertigheds skyer at nedsende dét, der vil rense Dine inderligt elskendes hjerter og helliggøre Dine tilbederes sjæle. Oprejs dem da, ved Din uerkendelige magt, og gør dem sejrrige over alle, der dvæler på Jorden. Dette er visselig det, som Du har lovet Dine elskede ved Dit sandhedsord: "Og Vi ønsker at vise velvilje over for dem, der blev ringeagtet i landet, og gøre dem til åndelige ledere blandt mennesker, og til Vore arvinger."¹⁴ Lovet være Du, Oh Du, der er "Ham", Oh Du, foruden hvem, der ikke findes nogen anden end "Ham"!

---

¹⁴ Koranen 28:5.

Lawḥ-i-Ghulámu'l-Khuld
(Den Udødelige Ynglings Tavle)

*Dette er en ihukommelse af dét, der blev åbenbaret i året
tres i Guds dage, Han, Den Almægtige, Hjælpen i Fare,
Den Alherlige, Den Alvidende*

- 1 Se Paradisets porte blev låst op, og Den helligede Yngling stod frem bærende på en slange så tydelig.¹⁵ Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med krystalklart vand.
- 2 Over Hans åsyn var et slør, vævet af kraften og magtens fingre. Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældigt navn.
- 3 Om Hans pande lyste en underskøn krone, der kastede glans over alle i himlen og på Jorden. Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med mægtig sag.
- 4 På Hans skuldre faldt åndens lokker, lig sort moskus på hvide og skinnende perler. Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med en uforlignelig sag.
- 5 På Hans højre hånd en ring, prydet med en ren og velsignet perle. Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældig ånd.
- 6 På den var indgraveret, med hemmelig og urgammel skrift: "Ved Gud! En højst ædel Engel er dette."¹⁶ Og hjertet i det evige riges indvånernes råbte: "Glæd jer!

---

¹⁵ Jf. Koranen 7:107.

¹⁶ Jf. Koranen 12:31.

Dette er den udødelige Yngling, kommet med urgammelt lys.”

På Hans højre kind et mærke, og synet fik hvert et forstandigt menneske at vakle i troen. Og de, der dvæler bag Den Usetes slør, udbrød: “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældig hemmelighed.”

Dette er det Punkt, hvorfra tidligere og senere generationers kundskab udbredtes. Og Gudsrigets indvånere istemte: “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældig kundskab.”

Sandelig, dette er Åndens Rytter, der kredser om det evige livs kildevæld. Og de, der ligger skjult i den højeste himmels kamre, råbte: “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med storslået afsløring!”

Han steg ned fra skønhedens tabernakel, til Ham, som solen i den midterste himmel stod smykket med en skønhed, på én gang mageløs og uerkendelig. “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med de glædestidender!”

Stående i den midterste himmel, lyste Han op som solen i sin middagshøjde og spredte glans over den guddommelige skønheds sæde med Sit mægtige Navn. Hvorpå Herolden råbte: “Glæd jer! Dette er Den Usetes Skønhed, kommet med vældig ånd!”

Og Himlens Jomfruer råbte fra deres overjordiske gemakker: “Helliget være Herren, den ypperligste af alle skabere!” Og nattergalen sang så sødt: “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, hvis lige Himlens begunstige de aldrig har skuet.”

Og se, end engang blev Paradisets porte låst op med nøglen til Hans Største Navn “Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældigt navn.”

- 14 Og den skønne Jomfru lyste op som solopgangen over en prægtig morgens horisont. Glæd jer! Dette er den guddommelige Jomfru, kommet med uforlignelig skønhed.
- 15 Hun trådte frem prydet på en sådan vis, at sindene hos dem, der er Gud nær, blev grebet af længselsfuld attrå. Glæd jer! Dette er Himlens Jomfru, kommet med besnærende ynde.
- 16 Da hun steg ned fra evighedens gemakker, sang hun i toner, der tryllebandt de oprigtige sjæle. Glæd jer! Dette er den udødelige Skønhed, kommet med vældig mystik.
- 17 Svævende i luften løsnede hun under sit lysende slør en enkelt lok af sit hår - Glæd jer! Dette er Himlens Jomfru, kommet med underfuld ånd –
- 18 idet hun udbredte denne loks vellugt over hele skaberværket. Hvorpå de helliges åsyn blegnede og de inderligt elskendes hjerte fyldtes med sjælekvalens blod. Glæd jer! Dette er Himlens Jomfru, kommet med sødeste vellugt.
- 19 Ved Gud! Hvem der end lukker øjet for hendes skønhed, er offer for alvorligt bedrag og åbenlys vildfarelse. Glæd jer! Dette er den udødelige Skønhed, kommet med skinnende lys.
- 20 Hun vendte sig, og rundt hende kredsede indvånerne af både denne verden og den næste. Glæd jer! Dette er Himlens Jomfru, kommet med vældig Guddommelig Ordning.
- 21 Hun skred frem, hyllet i en sjælden og herlig dragt, til hun stod ansigt til ansigt med Ynglingen. Glæd jer! Dette er den udødelige Skønhed, kommet med fortryllende ynde.
- 22 Fra sit slør rakte hun frem sin hånd, gylden som en solstråle, der falder på et pletfrit spejl. Glæd jer! Dette er den udødelige Skønhed, kommet i lysende dragt.

Hendes uforlignelige rosenrøde fingre greb sømmen på 23
 det slør, der skjulte Ynglingens åsyn – Glæd jer! Dette er
 den udødelige Skønhed, kommet med vældigt blik –
 trak det tilbage, hvorved fundamentet under Tronsædet i 24
 det høje skælvede. Glæd jer! Dette er den udødelige Yng-
 ling, kommet med en vældig sag.

Og da skiltes hele skaberværkets sjæl fra sit legeme. 25
 Glæd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med
 en vældig sag.

Og Paradisets indvånere sønderrev deres klæder, da de 26
 fik et glimt af Hans ældgamle, lysende åsyn. Glæd jer!
 Dette er den udødelige Yngling, kommet med glitrende
 lys.

I samme stund hørtes Den Eviges Røst med liflig og for- 27
 tryllende kalden bag skyernes slør. Glæd jer! Dette er den
 udødelige Yngling, kommet med vældig fortryllelse.

Og fra kilden til Guds uransagelige bud kundgjorde Den 28
 Usetes Tunge: “Ved Gud! Denne Ynglings lige har for-
 dums slægter aldrig skuet.” Fryd jer! Dette er den udøde-
 lige Yngling, kommet med en vældig sag.

Og hellighedens jomfruer råbte fra det ophøjede herre- 29
 dømmes gemakker. Fryd jer! Dette er den udødelige
 Yngling, kommet med åbenbart herredømme.

Ved Gud! Dette er den Yngling, hvis skønhed er den 30
 brændende attrå hos den himmelske Hærskare. Fryd jer!
 Dette er den udødelige Yngling, kommet med vældig sag.

Ynglingen så da mod de himmelske engles forsamling – 31
 Fryd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med
 vældig ånd –

og ytrede et eneste ord, hvorpå himlens indvånere rejste 32
 sig hver og én til nyt liv. Fryd jer! Dette er den udødelige
 Yngling, kommet med mægtigt trompetstød.

- 33 Da så Han på Jordens beboere med et underfuldt blik.
Fryd jer! Dette er den udødelige Yngling, kommet med
vældigt blik -
- 34 med dét blik Han samlede dem hver og én. Fryd jer! Det-
te er den udødelige Yngling, kommet med vældig sag.
- 35 Med endnu et blik Han gjorde tegn til nogle udvalgte få,
vendte derefter tilbage til Sin bolig i det evige Paradis.
Og dette er i sandhed en vældig sag!
- 36 Evighedens Herold kundgør fra Sin trone hyllet i skyer:
Oh I, der venter i tålmodets og troskabens dal! Oh I, der
længes efter at svinge jer op i nærheden og genforenin-
gens luftlag! Den overjordiske Yngling, der hidtil var
skjult i Guds ukrænkelige skatkamre, er kommet til syne
som Sandhedens Sol og Den Evige Ånd fra Dagningens
uforanderlige pragt, prydet med Den Almægtiges smykke
og Den Alpristes skønhed. Fra faren ved død og udslet-
telse har Han bjærget alle i himlen og på Jorden, klædt
dem i den sande og evigtvarende tilværelses klædning, og
skænket dem nyt liv.
- 37 Det skjulte Ord, hvorpå alle Guds Budbringere og Hans
Udvalgte til enhver tid har beroet, har tilkendegivet Sig
ud fra den usynlige verden og ind på det synlige plan.
Aldrig så snart dette skjulte Ord havde lyst fra den inder-
ste væren og den fuldkomne udeltheds Rige for at oplyse
Jordens folkeslag, blæste derfra en brise af barmhjertig-
hed, som lutrede alt for syndens vederstyggelighed og
iklædte de utallige former for tilværelse samt den menne-
skelige eksistens i tilgivelsens klædedragt. Så stor var den
underfulde nåde, der gennemtrængte alting, at da skabel-
sens bogstaver¹⁷ udtaltes, kom de ædelsten, der lå gemt i

---

¹⁷ Bogstaverne káf og nún, BLIV (på engelsk B and E), se note 188 i Kitáb-i-Aqdas.

denne betingede verdens skatkamre, frem og blev givet til kende. Således samlede det sete og det usete sig i én klædning, og det skjulte og det åbenbare klædtes i én enkelt kappe; således opnåede den rene intethed evigheds rige, og den rene og skære flygtighed fik adgang til det evige livs bolig.

Derfor, Oh I, der elsker Den Alherliges skønhed! Oh I, 38
 der brændende søger nærheden ved Den Almægtiges bolig! Dette er dagen til nærhed og genforening, ikke til strid og tomme ord. Om I er oprigtige elskende, se da Den Højst Elskedes skønhed, der skinner klart og lysende som den sande morgenstund. Det sømmer sig for jer at befri jer for al hengivenhed, om det er for jer selv eller for andre; ja, I bør forsage tilværelsen såvel som dens fravær, lys og mørke såvel ære og vanære i samme grad. Frigør jeres hjerte for alt flygtigt, fra alle tomme indbilledninger og forfængelige forestillinger, at I kanhænde træder ind i åndens rige, rene og ubesmittede og med strålende hjerte og får del af den evige helligheds pragt.

Oh venner! Det evige livs vin flyder. Oh elskende! Den 39
 Elskedes åsyn er utilsløret og afdækket. Oh ledsagere! Ilden fra kærlighedens Sinai brænder klart og lysende. Kast af jer byrden af kærlighed til verden såvel som al tilknytning dertil, og stig op som lysende himmelske fugle til Det overjordiske Paradis' himmelske luftlag og svæv op til den evige rede. Thi uden det har livet i sig selv ingen værdi, og berøvet Den Elskede, er hjertet uden betydning.

Ja, hele tiden kredser Den Alherliges elskende som møl 40
 omkring Vennens altfortærende ild, optaget af intet andet end Ham. Dog kan ikke alle fugle nå disse højder. Gud leder sandelig, den Han vil, ind på Sin mægtige og ophø-

jede sti.

- 41 Således skænker Vi dem, der dvæler i det mystiske rige dét, som vil drage dem det evige livs højre side nær og gøre det muligt for dem at nå til det stæde, der er rejst i hellighedens himmel.

28

*Han er Den Evigt Bestående,
Den Mest Ophøjede, Den Største*

- 1 Lyt, Pragtens Tunge kalder højt, og Guds Ord lyder og kundgør: “Riget tilhører Gud, himlenes Skaber og alle navnes Herre!” Og dog er folket for størstedelen uagt-somme. Hele skaberværket genlyder af Den Albarmhjer-tiges melodier, hellighedens riger fyldes med vellugten fra Hans klædning, og Det største Navn har spredt Sin herligheds glans over alle, der dvæler på Jorden, og dog er folket hyllet i et tydeligt slør.
- 2 Oh herligheds Pen! Istem storhedens hymner, thi Vi har mærket genforeningens duft da denne Dag nærmede sig, hvorpå navnenes rige prydedes med Vort Navns smykke, Vort Navn, Den Ophøjede, Den Højeste. Ikke så snart denne Dag blev omtalt for Nådestolen, før Himlens Jom-fruer sang en underfuld melodi, Nattergalen istemte sine himmelske triller, og Den Albarmhjertige udtalte dét, der henrykkede Guds Budbringeres sjæl, Hans udvalgte og dem der glædes ved tæt adgang til Ham.
- 3 Dette er tærsklen til den Dag, hvorfra den urgamle Mor-gens horisont er brudt frem med glansen fra det lys, der stråler i den lysende horisont. Sig: Dette er den Dag,

hvorpå Gud indstiftede Pagten om Ham, der er Sandhedens røst¹⁸, ved at sende Ham¹⁹, der skænkede menneskeheden de glade tidender om denne Store Forkyndelse. Dette er den Dag, hvorpå Det Største Tegn kom til syne og kundgjorde dette mægtige Navn, og derved tryllebandt alt skabt med de genoplivende briser fra Guds vers. Lykkelig den, der har erkendt sin Herre og tælles blandt dem, der har opnået Hans nærvær.

Sig: Sandelig, Han er den mest fuldkomne Målestok, der er sat blandt nationerne, hvorved alle ting bliver åbenlyse, Han er Den Alvidende, Den Alvise. Ham er det, der har beruset hvert forstående hjerte med Sin ytrings vin, og som har sønderrevet slørene ved kraften i Mit Navn, der overskygger verdenerne. Han har i sandhed forordnet, at Bayánen skal være et blad i denne Have og har smykket den med omtale af denne uforlignelige Ihukommelse. Han har formanet alle mennesker ikke at vige fra glansen i det ældgamle Morgengry og ej heller ved tiden for Hans åbenbarelse klynge sig til de beretninger og overleveringer, som er almindeligt udbredt, blandt dem. Således er det påbudt i overensstemmelse med dét, som Han har åbenbaret, og herom vidner Ham, som taler sandhed. Ingen Gud er der uden Mig, Den Almægtige, Den mest Gavnildte.

De, der har vendt sig bort fra den seneste Manifestation, har i sandhed forsømt at anerkende den tidligere. Således er det forordnet af Ophavet til al drivkraft i denne mægtige prydelse. Sig: Han kundgjorde sandelig for jer denne Rod; hvorfor de, der viger tilbage for blot en gren, i sandhed tælles blandt de døde. Ak, folket klynger sig til

---

¹⁸ Bahá'u'lláh.

¹⁹ Báb.

grenen og har vendt sig bort fra Gud, Kongen, Den Herlige, Den Alpriste. Han lod alt, hvad Han har åbenbaret, betinge af Min godkendelse og enhver sag bero på denne åbenbare og uimodståelige Sag. Var det ikke for Mig, ville Han ikke have ytret et eneste ord, ej heller ville Han have givet Sig til kende for alle, som er i himlen og på Jorden. Hvor ofte begræd Han ikke Min forvisning, Mit fangenskab og Mine prøvelser! Det, der blev nedsendt i Bayánen, vidner om dette, om I blot kunne fatte det. Mægtig er i sandhed den, der ved Guds kraft er blevet løst fra alt andet end Ham, og afmægtig er den, der har vendt sig bort fra Ham, efter at Han kom til syne med åbenbart herredømme.

- 6 Oh Jordens mennesker! Omtal Gud på denne Dag, hvorpå Ånden har talt og de virkeligheder, Gud, Den Mægtige, Den Ophøjedes Ord skabte, er steget op til Ham. Det sømmer sig for enhver på denne dag at frydes med umådelig jubel, at iklæde sig sin fineste dragt, fejre lovprisen af sin Herre og skænke Ham tak for denne største gunst. Velsignet er de, der har fattet Guds formål, og ve de uagtsomme.
- 7 Da Vi har åbenbaret denne Tavle her i nat, ønsker Vi at sende den til dig som et tegn på Vor nåde, at du kan være af dem, der er taknemmelige. Når du har modtaget den, skal du recitere den i nærvær af Guds elskede, at de må lytte til dét, som Storhedens Tunge har talt og være blandt dem, der handler i overensstemmelse med dens råd. Således har Vi udvalgt dig og smykket dig med den klædning, hvormed Vi har smykket de rene af hjerte. Lovpriset være Gud, verdenernes Herre!

BAHÁ'U'LLÁHS BORTGANG

29

Súriy-i-Ghusn
(Grenens Tavle)

Ham er det, der for evigt hviler i Herlighedens Rige

Guds Sag er kommet ned på ytringens skyer, mens de, 1
der har sidestillet sig med Ham, plages af svare kvaler.
Den Guddommelige Åbenbarings hærskarer, der bærer
den himmelske inspirations bannere, er nedsteget fra
Hans Tavles himmel i Guds navn, Den Almægtige, Den
Stærkeste, og de trofaste frydes over Hans sejr og herre-
dømme, mens de der fornægter fyldes med forfærdelse.
Oh mennesker! Flygter I fra Guds barmhjertighed, efter 2
at den har gennemtrængt alt, der er i himlene og på Jor-
den? Tusk I ej bort den barmhjertighed, hvormed Gud har
begunstiget jer, unddrag jer den ej heller, for de der ven-
der sig bort, lider visselig et smerteligt tab. Guds barm-
hjertighed er som de vers, der nedsendes fra én og samme
himmel: De sande troende drikker derfra i dybe drag det
evige livs vin, mens de ugudelige tager en skoldhed slurk.
Og når end Guds vers udfoldes for dem, antændes hadets
ild i deres bryst. Således borttusker de den gavmildhed,
som Gud har skænket dem, og de tælles blandt de uagt-
somme.
Bestræb jer, Oh mennesker, på at træde ind i Guds Ords 3
skærmende skygge. Og drik da i dybe drag af den indre

mening og forklarings vin, thi heri forvares Den Alherlige Viljes levende vande og er kommet til syne fra Den Alnådige Viljes horisont. Sig: Ud af dette Største Ocean har Urhavet delt sig; velsignet er den, der er nået frem og har fundet hvile på dets strande.

- 4 Fra Sadratu'l-Muntahá er dette hellige og herlige Væsen vokset frem, denne Hellighedens Gren; Vel er det for den, der har søgt Hans ly og hviler i Hans skygge. Sandelig, dette Barn af Guds Lov er vokset frem af denne Rod, som Gud har plantet fast i Sin viljes jord, og hvis Gren er blevet så højt hævet, at den omfatter hele skaberværket. Forherliget derfor være Han for dette sublime, velsignede, mægtige og ophøjede Værk! Drag Ham nær, Oh mennesker, og smag på de visdommens og kundskabens frugter, der er udgået fra Ham, der er Den Almægtige, Den Alvidende. Hvem der end har forsømt at smage herpå, berøves Guds gavmildhed, endskønt han har andel i alt, hvad Jorden kan frembringe, om I blot fatter det!
- 5 Et Ord er, som et tegn på Vor gunst, udgået fra Den Største Tavle – et Ord, som Gud har prydet med Sit eget Selvs smykke, ladet det herske over hele verden, og alt der er deri, og gjort det til et tegn på Sin storhed og magt blandt dens folk, at kanhænde alle derved vil forherlige deres Herre, Den Almægtige, Den Almagtsfulde, Den Alvise og prise deres Skaber og Guds Sjæls hellighed, Herskeren over alt skabt. Dette er sandelig intet andet end et Ord, nedsendt af Ham, der er Den Alvidende, Den Ældgamle af Dage.
- 6 Skænk Gud tak, Oh mennesker, for Hans tilsynekomst; thi sandelig, Han er den største Gunst til jer, den mest fuldkomne gave; og ved Ham bliver hvert hensmuldrende ben levendegjort. Den, der vender sig til Ham, har vendt sig til Gud, og den der vender sig bort fra Ham, har vendt

sig bort fra Min Skønhed, har afvist Mit Vidnesbyrd, og forbrudt sig imod Mig. Han er Guds Betroede iblandt jer, Han er i jeres varetægt, Hans tilkendegivelse for jer og Hans tilsynekomst blandt Hans begunstige tjenerne.

Således blev det påbudt mig at give dette budskab fra 7
Gud, jeres Skaber, og jeg har opfyldt dét, jeg blev påbudt. Herom bærer Gud, Hans engle såvel som Hans Budbringere og Hans helligede tjener vidnesbyrd. Indånd da den søde duft fra Paradisets roser og vær ikke af dem, der afholder sig derfra. Il med at vinde jeres andel af den gunst, som Gud har skænket og tilslør jer ikke derfra.

Vi har nedsendt Ham i menneskeskikkelse. Velsignet og 8
helliget være Gud, som skaber dét, Han vil, på Sit ukrænelige, ufejlbarlige bud. De, der berøver sig Grenens skygge, er fortabte i vildfarelsens ødemark, fortæres af verdsligt begærs hede, og er af dem, der visse vil gå til grunde.

Oh mennesker! Skynd jer at træde ind i Guds skygge, at 9
den måske kan skærme jer for den brændende hede på denne Dag, hvorpå ingen skal finde ly eller frelse undtagen i skyggen af Hans Navn, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Medfølede. Iklæd jer, Oh mennesker, vishedens klædedragt, at den kanhænde beskytter jer mod ørkesløse indfald og forfængelige forestillingers pile, og at I vil blive talt blandt de trofaste i disse dage – dage, hvor ingen kan nå til vished eller opnå standhaftighed i Guds Sag, medmindre de giver afkald på dét, der er gængs blandt mennesker, og vender sig til denne helligede og strålende Skønhed.

Oh folk! Vil I hellere have en falsk guddom som jeres 10
hjælper end Gud? Vil I følge den største afgud før jeres Herre, Den Almægtige, Den Mest Kraftfulde?²⁰ Forsag

---

²⁰ Jf. Koranen 4:51.

deres omtale, Oh folk, og grib livets bæger i jeres Herres navn, Den Albarmhjertige. Ved Guds Retfærd! En eneste dråbe fra dette bæger opliver hele menneskeheden, om I blot kunne vide.

- 11 Sig: Ingen vil på denne Dag kunne modstå Guds bud; ingen vil finde tilflugt undtagen hos Ham. Dette er sandheden, og alt andet er blot åbenbar vildfarelse. Gud har gjort det til en pligt for alle at undervise i Hans Sag efter bedste evne. Således er det bud, som magtens og kraftens Finger har indskrevet på den overjordiske herligheds Tavler. For hvem der end levendegør blot en enkelt sjæl i denne Åbenbaring, er det, som havde han levendegjort hele menneskeheden: Ham vil Gud på Opstandelsens Dag genoplive i Sin enheds Paradis, smykket med Hans eget Selvs kappe, Han Den fyrstelige Beskytter, Den Almægtige, Den Algavmilde. Således er den hjælp, som I kan yde jeres Herre, og intet andet er værd at omtale på denne Dag i nærvær af Gud, jeres Herre og jeres forfædres Herre.
- 12 Hvad dig angår, Oh tjener, lyt til dét, som Vi har formået dig i denne Tavle, og søg til alle tider Din Herres gunst. Udbred denne Tavle blandt dem, der har troet på Gud og på Hans tegn, at kanhænde de overholder dens pålæg og tælles med blandt de retsindige.
- 13 Sig. Oh mennesker! Spred ikke forvirring på Jorden og søg ej heller ordstrid med jeres medmennesker, thi dette ville ikke sømme sig for dem, der i deres Herres skygge indtager dét stæde, som er trofasthed mod den ene sande Gud. Når I end møder en tørstende sjæl, giv ham da at drikke af det evige livs bæger; og når I end finder et lyttende øre, fremsig da versene fra Gud, Den Mægtige, Den Stærke, Den Medfølende. Løs jeres tunge med venlige ord, og om I finder mennesker, der vil lægge øre til

Guds Fredhellige Sted, tilsig dem da til sandheden; overlad dem ellers til sig selv og til den tilstand, der er virkeligheden i den nederste ild. Vogt jer for at kaste den indre menings perler for den blinde og for de golde af hjerte, al den stund de er berøvet evnen til at se lyset og er ude af stand til at skelne værdiløse småsten fra kostbare og glimtende perler. Om du i tusinde år fremsagde herlighedens forunderlige vers for en sten, ville den da nogensinde blive påvirket af dem eller fatte deres betydning? Nej, ved Din Herre, Den Albarmhjertige, Den Mest Medfølelse! Om du reciterede alle Guds vers for de døde, ville de da høre et eneste bogstav? Nej, ved Hans ældgamle og herlige Skønhed!

Således har Vi delt guddommelig visdom og ytrings 14
ædelstene med dig, at du kanhænde vil fæste dit blik på din Herre og befri dig for al tilknytning til verden. Hans ånd hvile over dig og over dem, der hviler i hellighedens bolig, og som er skænket sand standhaftighed i deres Herres Sag.

30

Lawḥ-i-Rasúl
(Tavlen til Rasúl)

*Sandelig, Jeg er den, der dybt bedrøvet
dvæler under denne verdens tronhimmel*

Oh Rasúl! Om du spørger om Solen i den indre betyd- 1
nings himmel, vid da at den formørkedes af misundelsens skyer; og om du forhører dig om Månen i den evigtvarende helligheds rige, vær da bekendt med, at den er

skjult af hadets slør; og om du søger Stjernen på den usete virkeligheds himmelhvælving, vid da, at den er gået ned under ondskabens horisont. Se, en ensom Husayn angrebet af hundred tusinde dødsfjender! Se, en isoleret Abraham omringet af myriader af tyranniske konger!²¹ Se, én pletfri Sjæl, som store skarer agter at pågribe! Se, én eneste Hals, som utallige dolke søger at gennembore!

- 2 Ikke en eneste nat i Mit jordiske liv fandt Jeg hvile; ikke en eneste dag blev Jeg tilstået fred. På et tidspunkt blev Mit afhuggede hoved sendt som trofæ fra land til land; på et andet blev jeg ophængt. På et tidspunkt havde Jeg som omgangsfælle den, der gav Mig et dødbringende slag; på et andet havde jeg som nær ven den, der vanhelligede Mine jordiske rester. Hver morgenstund, når Jeg rejste Mig fra sengen, ventede Mig en ny prøvelse; og hver aften, når jeg trak Mig tilbage til mit kammers ensomhed, ventede en tung lidelse. I Mine ulykker var der ingen lindring og i Mine sorgers stormløb ingen hvilepause.
- 3 Ikke desto mindre stod Jeg, åbenlys som solen imod Mine fjender, og viste Mig lysende som månen for dem, der dvæler i det himmelske rige. Ikke et øjeblik søgte Jeg at bevare Mit liv, og ikke et øjeblik søgte Jeg Min egen magelighed og bekvemmelighed. Jeg gav Min sjæl på Min Elskedes sti og ofrede Mit liv for Hans skyld. Min fæstning var Min tiltro til Gud, og Mit skjold Min nære tilknytning til dén uforlignelige Ven. Min rustning var Min aldrig svigtende tillid til Ham, og Mine herskare Mit inderlige håb om Hans gunst.
- 4 Til slut fik Min åbenbarelse vakt Mine fjenders misundelse og lokkede de ondsindedes nag frem. Oh Min

---

²¹ “Dødelige fjender” (“Shimrs”) og “tyranniske konger” (“Nimrod’er”): Shimr var den, der slog Husayn ihjel, og Nimrod forfulgte Abraham.

Rasúl! Om du så med et skønsomt og skarpsindigt øje, ville du skue alting – ja, sandelig, selv Rigets beboere i det høje – som tager del i Min sorg og Min kval. Og Rasúl! Den sataniske misundelses knugende mørke har skjult åndens funkende Morgenstund, og ondskabsfuldhedens formørkende slør har fordunklet de lysende stråler fra den evige helligheds Dagstjerne.

Nu i denne stund har Den Ældgamle Konge til hensigt at byde dette vildfarne folk farvel. Dog ved ingen om dette Inderste Væsen, selv efter Sin afrejse, ved Guds barmhertighed vil blive skånet for disse giftslangers hug, som tydeligt bevidnedes efter Hans første forvisning. 5

Oh Rasúl! Kan du begribe hvilken forfatning denne forrettede og forviste Sjæl, som bliver hårdt prøvet af to stridende folk, befinder Sig i, og som hverken har Sine fjenders medfølelse eller Sine Venners medlidenhed? Jeg sværger ved Min Skønhed, at de lidelser, Jeg gennemgår i Mine fjenders hænder, er hundrede tusinde gange lettere at bære! Skænk Gud tak, at du ikke er fuldt ud bekendt med Hans tilstand, Ham, der er Den Evige Konge, og med dét, Han har måttet tåle. Dette er i sandhed de dage, hvis lige skaberværkets øje aldrig har skuet. 6

Bestræb dig da på, at du kanhænde forlader indbildningen og efterligningens sti og får adgang til den indre visions rige såvel som til de åndelige opdagelsers kongedømme. For i disse dage er alle forvirrede og befinder sig i uvidenhedens rus, med undtagelse af dem, som din Herre har sparet. Nogle tror, det falmende blændværk er det brusende hav, og de ser det uigennemtrængelige mørke som det lysende morgengry. Andre, der har forsaget det evige livs flod, stiller sig tilfreds med en svindende dråbe. Sådan er menneskenes forhold og forfatning: “Således har 7

Vi skabt sjælene under forskellige forhold.”²²

- 8 Hvad dig angår, Oh Rasúl, om du ønsker at flyve i Min kærligheds himmel, sømmer det sig for dig at svæve over Jordens og himlens riger, og alt de rummer, at du kanhænde opnår Den Alherliges velbehags paradis. Vel er det for dem, der er trådt derind!

31

Lawḥ-i-Maryam
(Tavlen til Maryam)

Mine sorger gør Ham sorgfuld

- 1 Oh MARYAM! Den uretfærdighed, som Jeg må lide, har udvisket den uret, der udholdtes af Mit Første Navn²³ fra skabelsens Tavle. Det guddommelige buds skyer har til hver en tid øst trængslernes byger over denne åbenbare Skønhed. Min forvisning fra Mit hjemland var ikke for nogen andens skyld end Den Elskedes; Mit eksil var alene på Hans velbehags sti. Midt i himmelsendte prøvelser lyste Jeg stærkt som en kerte, og klippefast stod Jeg over for de guddommeligt forordnede ulykker. Som en gavmild sky var Jeg, når Jeg åbenbarede Hans nådes strømme, og når Jeg greb den uforlignelige Konges fjender, var Jeg endog som en brændende flamme.
- 2 De tydelige tegn på Min kraft antændte Mine fjenders misundelse, og de overbevisende vidnesbyrd om Min visdom opildnede hadet hos de ondsindede: Ikke én eneste nat hvilede Jeg i fred; ikke én eneste morgen vågnede

---

²² Jf. Koranen 71:14.

²³ Báb.

Jeg beroliget op. Jeg sværger ved Guds skønhed, at Husayn²⁴ fældede fortvivlede tårer ved den uret, som Jeg led, og Abraham kastede Sig i flammerne for de lidelsers skyld, som Jeg gennemgik. Om du nøje så efter, ville du se Storhedens Øje græde såre under hellighedens tabernakel og Storhedens Inderste Væsen sørge i ophøjethedens riger. Dette bevidner sandhedens og herlighedens Tunge.

Oh Maryam! Fra landet Tá²⁵ nåede Vi, efter utallige lidelser og på befaling af Persiens tyrann²⁶, til Irak, hvor Vi efter at være lænket af Vore fjender, ramtes af Vore venners falskhed. Hvad der derefter overgik Mig, ved kun Gud! Idet jeg forlod Mit hjem og alt deri, og frasagde Mig Mit liv, og alt hvad, det indebar, trak Jeg Mig til slut tilbage, alene og venneløs. Jeg strejfede om i resignationsens vildnis, rejste på sådan vis, at hvert et øje ved Mit eksil græd såre, alt skabt fældede tårer af blod over Min kval. Himlens fugle var Mine ledsagere og markens dyr Mine fæller. Som et åndens glimt passerede Jeg således hen over denne flygtige verden. I to år - måske mindre - undgik Jeg alt uden Gud, og lukkede Mine øjne for alt andet end Ham, at hadets flammer måtte dø ud og jalou-siens hede kølnes.

Oh Maryam! Det ville være upassende at afsløre de himmelske hemmeligheder, og usømmeligt ville det være at røbe de overjordiske mysterier. Med "hemmeligheder" menes intet andet end de skatte, der ligger skjult i Mit eget Væsen. Ved Guds Retfærd! Jeg har måttet bære dét, som intet menneske, hverken førhen eller siden, har båret eller vil bære.

---

²⁴ Imán Husayn.

²⁵ Teheran.

²⁶ Násiri'd-Dín Sháh.

- 5 I denne tilbagetrukkethedens tid, var der ingen blandt Mine brødre eller nogen anden sjæl, der søgte at undersøge sagen, end mindre at fatte dens betydning, skønt dens betydning overgår himlens og Jordens skabelse. Og dog sværger Jeg ved Gud, at hvert åndedrag på denne Min rejse var bedre end tjeneste i begge verdener, og selve Min tilbagetrækning var det mægtigste vidnesbyrd og det mest fuldkomne og afgørende bevis. Ja, sand vision er nødvendig, om man skal kunne se den uerkendelige herligheds Verden, al den stund den blinde er forhindret i at se sit eget ansigt, end mindre den evige helligheds Åsyn. Hvorledes kan en ringe skygge forstå Den Ene, som kaster den? Hvorledes kan en håndfuld ler fatte hjertets sarte virkelighed?
- 6 Til sidst fik det guddommelige påbud visse åndelige sjæle til at erindre denne kanaanitiske Yngling²⁷. Rustet med flere bønskrifter, søgte de overalt og spurgte alle mennesker, indtil de i en bjerghule fandt sporet af denne Spørløse. Han leder sandelig alt på Den Rette Vej.²⁸ Jeg sværger ved den evige sandheds Dagstjerne, at disse sjæles ankomst forundrede og overraskede denne stakkels og forviste Sjæl i en sådan grad, at Min pen er ude af stand til at beskrive det. Kanske en pen så skarp som stål viser sig fra evighedens rige, river slørene til side og åbenbarer disse hemmeligheder med fuldkommen sandfærdighed og med absolut oprigtighed; eller kanhænde en veltalende tunge taler og frembringer åndens perler fra tavshedens skal. Og dette vil i sandhed ikke være vanskeligt for Gud at opnå. Kort sagt brød den hånd, som tilhører Den Utvungne, mysteriets segl – imidlertid fatter ingen dette, uden dem, der er udrustet med sand forståelse, eller sna-

---

²⁷ Josef.

²⁸ Jf. Koranen 22:54.

rere dem, der har afskåret sig fra alt.

Således var det, at verdens Lys vendte tilbage til Irak, 7
 hvor Vi fandt blot en håndfuld sjæle, svage og forknytte,
 ja fuldstændig fortabte og døde. Guds Sag var ophørt at
 være på nogens læber, ej heller var noget hjerte modtage-
 ligt for dens budskab. Denne ringe Tjener rejste sig da for
 at beskytte og fremme Guds Sag med en sådan styrke, at
 det synes Mig, en ny genoplivelse blev indvarslet. Guds
 Sags herlighed blev åbenbar i hver en by og dens uplette-
 de navn ophøjedes i hver en stad, i en sådan grad, at alle
 lederne behandlede den med tolerance og velvilje.

Oh Maryam! Den beslutsomhed, som denne Tjener har 8
 udvist ved at modstå anslagene fra Sine fjender af hver en
 sekt og slægt, skærpede deres hadefulde nag i en sådan
 grad, at det næppe kan skildres eller tænkes. Således var
 det forordnet af magtens og kraftens Herre.

Oh Maryam! Pennen, der holdes af Den Ældgamle af 9
 Dage kundgør: Blandt de vigtigste pligter er dét at rense
 hjertet for alt andet end Gud. Og du skal derefter hellige
 dit hjerte for alt andet end Vennen, at du kanhænde bliver
 værdig til at træde ind i fællesskabets bolig.

Oh Maryam! Befri dig for blinde efterlignings lænker, at 10
 du kanhænde får adgang til frigørelsens lykkelige rige.
 Løs dit hjerte fra verden, og alt der er deri, at du kanhæn-
 de når til troens fyrstelige ledelse og vær ikke blandt
 dem, der er afskåret fra Den Albarmhjertiges Fredhellige
 Sted. Ved forsagelsens kraft, sønderriv forfængelige fore-
 stillingers slør og træd ind i vishedens hellige steder.

Oh Maryam! Endskønt et træ er fyldt med myriader af 11
 blade og frugt, er et efterårsvindstød tilstrækkeligt til at
 udslette dem alle. Fjern da ikke dit blik fra Det Gud-
 dommelige Træs rod og grenen på det himmelske herlig-
 heds Lotustræ. Se oceanet, hvor uforstyrret det ligger,

hvor majestætisk det hviler på sin bund. Og dog, vindene fra den evigt Elskedes vilje giver krusninger og forårsager kraftig brusen på dets overflade, hver bølge er særskilt og adskiller sig fra de andre. I dag er alle mennesker i verden optaget af disse bølgers ebbe og flod, og glemmer den enorme kraft i det havenes Hav, hvor hver eneste bevægelse afdækker tegnene på Ham, der er Den Utvungne.

- 12 Forén dig nært, Oh Maryam, med Den Albarmhjertiges Ånd, idet du skyr samvær og slægtskab med Den Onde, søg ly i den gavmilde Herres ukrænkelige beskyttelse, at Hans kærlige omsorgs hånd kanhænde frelser dig fra den selviske stræbens sti og leder dine skridt mod det uerkendelige riges herlighed.
- 13 Vend dig bort fra disse flygtige skygger, Oh Mariam, og vend dig mod den aldrig falmende Dagstjernes glans. Solens tilstedeværelse bærer ansvar for alle skyggers eksistens og bevægelse; thi om den sidste tilbageholdt sin nåde et eneste øjeblik, ville alt synke ned under ikke-eksistensens slør. Det er sandelig sørgeligt og beklageligt, at man skulle beskæftige sig med de forgængelige ting i denne verden og afskæres fra den evige helligheds Dagning.
- 14 Oh Maryam! Værdsæt værdien af disse dage, thi inden længe vil du ikke længere skue Den Himmelske Yngling i dette betingede rige, men vil fornemme sorgens tegn i alt skabt. Snart vil du angrende bide dig i fingeren, thi du finder ikke denne Yngling, selv om du søger over hele Jorden og i himlen. Således blev buddet nedsendt fra det uerkendelige herlighedens rige. Ja sandelig, inden længe vil du se al eksistens bide sig i fingeren i sorg over denne Yngling og søge, så meget de kan, over hele Jorden og i hele himlen, og dog vil de ikke have held til at opnå Hans

nærvær.

Kort sagt, det er kommet så vidt, at denne Tjener har 15
 besluttet at trække Sig helt tilbage fra dette usle folk.
 Med undtagelse af kvinderne i Husholdningen, som nød-
 vendigvis må blive hos Mig, vil Jeg ikke tillade andre at
 gøre Os følgeskab, selv ikke Min hustrus tjenere. Vi skal
 da se, hvad Gud har i sinde. Jeg trækker Mig tilbage, og
 Mine ledsagere er de tårer, jeg fælder og Mine fæller er
 den sukken, Jeg udstøder; Min trøst er Min pen, og Min
 sjæls henrykkelse er Min egen Skønhed; Mine hærskarer
 er at Jeg stoler på Gud, og Mine soldater er min tillid til
 Ham. Således har Vi givet dig nogle af mysterierne i
 denne sag, at du kanhænde bliver blandt dem, der forstår.

Oh Maryam! Alle verdens vande og dens floder flyder fra 16
 denne Ynglings øje, der som skyerne har regnet deres
 tårer ved den uret, Han har lidt. Kort sagt, Vi har altid
 ofret Vort liv og Vor sjæl på Den Elskedes sti, og Vi er
 taknemmelig og tilfreds over for hvad end, vil ske Os. På
 ét tidspunkt var Mit hoved højt løftet på et spyd, på et
 andet faldt det i hænderne på Min dødelige fjende. På ét
 tidspunkt kastedes Jeg i ilden, på et andet blev Jeg op-
 hængt. Således har sandelig den behandling været, som
 de ugudelige har tildelt Os.

Oh Maryam! Vi har kaldt denne Tavle “det mest udsøgte 17
 klageråb” og “tårernes vårlige byger”. Vi har sendt den til
 dig, at kanhænde du græder for at lette dit hjerte og tage
 del i Den Ældgamle Skønheds kvaler og lidelser.

Kitáb-i-‘Ahd
(Pagtens Bog)

- 1 Skønt Herlighedens Rige ikke besidder nogen af verdens forfængeligheder, har Vi alligevel inden for tillidens og resignationens skatkammer efterladt en ypperlig og uvurderlig Arv til Vore arvinger. jordiske skatte har Vi ikke efterladt Os, ej heller har Vi tilføjjet den slags bekymringer, som de medfører. Ved Gud! I jordiske rigdomme er frygten gemt, og farer ligger skjult. Overvej, og ihukom det, som Den Albarmhjertige har åbenbaret i Koranen: “Ve enhver bagtaler og æreskrænker, som samler rigdomme og opregner dem.”²⁹ Flygtige er verdens rigdomme; alt, der går til grunde og forandres, fortjener ikke og har aldrig fortjent opmærksomhed, undtagen i en anerkendt grad.
- 2 Denne Forurettedes mål med at udholde lidelse og modgang, med at åbenbare de Hellige Vers og med at fremlægge beviser har udelukkende været at slukke hadets og fjendskabets flamme, at menneskehjerternes horisont må blive oplyst med lyset fra sammenhold samt opnå ægte fred og ro. Fra den guddommelige Tavles daggrysted skinner denne ytrings dagstjerne strålende, og det sømmer sig for enhver at fæstne sit blik derpå: Vi tilskynder jer, Oh verdens folkeslag, til at overholde det, som kan højne jeres stade. Hold fast ved Guds frygten og stå fast på det, som er ret. Sandelig siger Jeg, tungen er skabt til at nævne det, som er godt, tilsmuds den ikke med usøm-

---

²⁹ Koranen 104:1-2.

melig tale. Gud har tilgivet det, der er fortid. For fremtiden bør alle ytre det, som er passende og sømmeligt og bør afholde sig fra bagvaskelse, skældsord, og hvad der end er årsag til menneskers sorg. Ophøjet er menneskets stade! For ikke længe siden strømede dette ophøjede Ord fra Vor Pens Herligheds skatkammer: Stor og velsignet er denne Dag - Dagen hvorpå alt, der ligger skjult i mennesket, er blevet og vil blive åbenbaret. Ophøjet er menneskets stade, hvis han holder fast ved retfærdighed og sandhed og forbliver fast og urokkelig i Sagen. I Den Albarmhjertiges øjne fremstår et sandt menneske ligesom en himmelhvælving; dens sol og måne er hans syn og hørelse, og hans skinnende og strålende karakter er stjerner. Hans stade er det mest ophøjede, og hans indflydelse oplærer skabelsens verden.

Enhver modtagelig sjæl, der på denne dag har inhaleret 3
duften fra Hans klædning og med et rent hjerte har vendt sit ansigt mod den alherlige Horisont, regnes blandt Bahás folk i den Purpurrøde Bog. Grib I, i Mit Navn, Min kærlige omsorgs kalk og drik da rigeligt deraf til den herlige og underfulde ihukommelse af Mig.

Oh I, der dvæler på Jorden! Guds religion er skabt til 4
kærlighed og enhed; lad den ikke blive årsag til strid eller uenighed. I indsigtsfulde menneskers øjne, og blandt dem, som skuer den Allerhøjeste Vision, er de virkningsfulde midler til at sikre og fremme menneskebornenes glæde og velfærd allerede blevet åbenbaret af Herlighedens Pen. Men de tåbelige på Jorden, der næres af onde lidenskaber og ønsker, er forblevet uvidende om den fuldkomne kundskab hos Ham, der i sandhed er Den Alvise, medens deres ord og handlinger tilskyndes af tomme fantasier og forfængelige forestillinger.

Oh I Guds elskede og betroede! Konger er Guds tegn på 5

- magt, kraft og rigdommenes daggry. Bed I på deres vegne. Han har skænket dem herredømme over Jorden og har udvalgt menneskenes hjerter som Sit Eget domæne.
- 6 Konflikt og strid er kategorisk forbudt i Hans Bog. Dette er en befaling fra Gud i denne Allerstørste Åbenbaring. Den er guddommeligt beskyttet mod ophævelse og er af Ham forlenet med Hans bekræftelses stråleglans. Han er sandelig Den Alvidende, Den Alvise.
- 7 Det påhviler enhver at hjælpe disse autoritetens daggrysteder og befalingens kilder, der er smykket med rimelighedens og retfærdighedens smykke. Velsignet er regenterne og de lærde blandt Bahás folk. De er Mine betroede blandt Mine tjenere og tegnene på Mine bud midt blandt Mit folk. På dem hviler Min herlighed, Mine velsignelser og Min nåde, som har gennemsyret tilværelsens verden. I denne forbindelse er ytringerne åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas således, at den guddommelig nådes lys skinner klart og strålende fra deres ords horisont.
- 8 Oh I Mine Grene! En mægtig kraft, en fuldendt styrke ligger skjult i tilværelsens verden. Fæst jeres blik på den og på dens forenende indflydelse og ikke på de forskelle, der fremgår af den.
- 9 Den guddommelige Testators Vilje er denne: Det påhviler Aghsán, Áfnan og Mine slægtninge, alle som én, at vende deres ansigter mod Den Allerstørste Gren. Overvej det, som Vi har åbenbaret i Vor Mest Hellige Bog: "Når Mit nærværs hav er ebbet ud, og Min Åbenbarings Bog er afsluttet, vend da jeres ansigter mod Ham, som Gud har villet, og som er udgået fra Denne Ældgamle Rod." Genstanden for dette hellige vers er ingen anden end Den Mægtigste Gren ('Abdu'l-Bahá). Således har Vi nådigt åbenbaret for jer Vor mægtige Vilje, og Jeg er i sandhed Den Nådige, Den Almagtsfulde. I sandhed, Gud har for-

ordnet, at stedet for Den Større Gren (Muḥammad ‘Alí) skal være under stedet for Den Største Gren (‘Abdu'l-Bahá). Han er i sandhed Forordneren, Den Alvise. Vi har valgt “Den Større” efter “Den Største”, som forordnet af Ham, som er Den Alvidende, Den Altopleyste.

Det pålægges enhver at vise kærlighed over for Aghsán, 10
men Gud har ikke givet dem nogen som helst ret til andres ejendom.

Oh I Mine Aghsán, Mine Afnán og Mine Slægtninge! Vi 11
formaner jer til at frygte Gud, at udføre prisværdige gerninger og gøre det, som er passende og sømmeligt, og som tjener til at ophøje jeres stæde. Sandelig siger Jeg, gudsfrygt er den største befalingsmand, der kan lede Guds Sag til sejr, og de hærskarer, der bedst passer sig for denne anfører, har altid været og er en retskaffen karakter og rene og prægtige gerninger.

Sig: Oh tjenere! Lad ikke midlerne til orden blive årsag 12
til forvirring, og enhedens instrument give anledning til disharmoni. Vi sætter vor lid til, at Bahás folk må blive vejledt af de velsignede ord: “Sig: Alt er fra Gud.” Denne ophøjede udtalelse er ligesom vand til at slukke hadets og fjendskabets ild, der ulmer i menneskenes hjerter og bryst. Ved denne ene ytring vil stridende folkeslag og slægter opnå den sande enheds lys. I sandhed, Han siger sandheden og viser vejen. Han er Den Almægtige, Den Ophøjede, Den Nådige.

Det påhviler enhver at udvise høflighed og agtelse over 13
for Aghsán, at Guds Sag derved kan blive forherliget og Hans Ord ophøjet. Dette påbud er igen og igen blevet omtalt og nedskrevet i de Hellige Skrifter. Vel er det med ham, der er i stand til at opnå det, som Forordneren, Den Ældgamle af Dage har foreskrevet ham. Derudover bliver I påbudt at respektere medlemmerne af den Hellige Hus-

stand, Afnán og slægtningene. Vi formaner jer ydermere til at tjene alle nationer og stræbe efter at forbedre verden.

- 14 Det, som fremmer verdens genrejsning og Jordens folkeslag og slægters frelse, er blevet nedsendt fra Hans ytrings himmel, som er verdens Attrå. Giv I et lyttende øre til rådene fra Herlighedens Pen. Bedre er dette for jer end alt, der er på Jord. Derom vidner Min herlige og underfulde Bog.³⁰

33

Besøgelsens Tavle

- 1 Lovprisningen, der er gryet fra Dit mest ophøjede Selv, og herligheden, der har strålet fra Din mest funklende Skønhed, hvile på Dig, Oh Du som er Storhedens Manifestation og Evighedens Konge og Herren over alle, der er i himlen og på Jorden! Jeg bevidner, at gennem Dig blev Guds herredømme og Hans rige og Guds majestæt og Hans storhed åbenbaret, og Dagstjernernes ældgamle stråleglans har kastet deres lys i Din uforanderlige lovs himmel og Den Usetes Skønhed skinnende over skabelsens horisont. Jeg bevidner endvidere, at ved blot en bevægelse af Din Pen er Din befaling "Bliv" blevet iværksat og Guds skjulte Hemmelighed blevet afsløret og alt skabt kaldt til live og alle Åbenbaringerne sendt ned.
- 2 Jeg vidner ydermere om, at ved Din skønhed er Den Tilbedtes skønhed blevet afsløret, og fra Dit ansigt er Den

---

³⁰ Denne oversættelse af Kitáb-i-'Ahd blev først udgivet i Bahá'u'lláhs Tavler.

Attråedes ansigt strålet frem, og ved et ord fra Dig har Du sat skel mellem alt skabt og fået dem, der er Dig hengivne, til at stige op til Din herligheds tinde og de vantro til at falde i den dybeste afgrund.

Jeg vidner om, at den, der har kendt Dig, har kendt Gud, ³
 og den, der har opnået Dit nærvær, har opnået Guds nærvær. Stor er derfor velsignelsen for ham, der har troet på Dig og på Dine tegn, har bøjet sig for Dit herredømme, er blevet hædret ved at møde Dig, har opnået Din viljes velbehag, kredset om Dig og stået foran Din trone. Vé den, der har forbrudt sig imod Dig og har fornægtet Dig, tilbagevist Dine tegn, afvist Dit herredømme, rejst sig imod Dig, hovmodet sig for Dit ansigt, har bestridt Dine vidnesbyrd, er flygtet fra Din lov og Dit herredømme og er blevet regnet til de vantro, hvis navne er blevet indskrevet af Din befalings hånd i Dine hellige Tavler.

Før derfor, Oh min Gud og min Elskede, fra Din barm- ⁴
 hjertigheds og Din kærlige omsorgs højre hånd, Din nådes hellige åndedrag til mig, at de må drage mig bort fra mig selv og fra verden til Din nærheds og Dit nærværs boliger. Magtfuld er Du til at gøre, hvad der behager Dig. Du har i sandhed været Den, der står over alt.

Guds ihukommelse og Hans lovprisning og Guds herlig- ⁵
 hed og Hans stråleglans hvile på Dig, Oh Du som er Hans Skønhed! Jeg bevidner, at skabelsens øje aldrig har betragtet nogen mere forurettet end Dig. Alle Dit livs dage var Du nedsænket i et hav af lidelser. På et tidspunkt var Du i lænker og jern, på et andet truedes Du af Dine fjenders sværd. Alligevel, trods alt dette, pålagde Du alle mennesker at overholde, hvad der var blevet Dig foreskrevet af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise.

Må min ånd blive et offer for den uret, Du led og min ⁶
 sjæl blive løsepenge for de lidelser Du bar. Jeg bønfaller

Gud ved Dig og ved dem, hvis ansigter er blevet oplyst af strålerne fra Dit åsyns lys, og som af kærlighed til Dig har overholdt alt, hvad der blev dem pålagt, om at fjerne de slør, der er kommet mellem Dig og Dine skabninger og forsyne mig med det gode i denne verden og den kommende. Du er i sandhed Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Medfølelse.

- 7 Velsign Du, Oh Herre min Gud, Det Guddommelige Lotustræ, dets blade, dets grene, dets kviste, dets hovedskud og dets sideskud, så længe Dine mest fremragende betegnelser vil bestå, og Dine mest majestætiske egenskaber vil vare. Beskyt det da mod angriberens onde anslag og tyranniets hærskarer. Du er i sandhed Den Almægtige, Den Mest Magtfulde. Velsign Du også, Oh Herre min Gud, Dine tjenere og Dine tjenerinder, der er nået frem til Dig. Du er i sandhed Den Mest Gavmilde, hvis nåde er uendelig. Ingen Gud er der uden Dig, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Gavmilde.

BÁBS MARTYRIUM

34

Oh Min tjener, læg øre til det, som bliver sendt ned til dig 1
fra din Herres trone, Den Utilgængelige, Den Største. Der
er ingen anden Gud end Ham. Han har kaldt Sine skab-
ninger til live, så at de må kende Ham, der er Den Medfø-
lende, Den Albarmhjertige. Til alle nationernes byer har
Han sendt Sine Budbringere, som Han har givet fuldmagt
til at kundgøre for mennesker tidender om Sit gode vel-
behags Paradis og for at drage dem nær til den varige
sikkerheds tilflugtssted, Sædet for evig hellighed og hin-
sidig herlighed.

Nogen blev vejledt af Guds Lys, opnåede adgang til Hans 2
nærværs bolig og drak fra forsagelsens hånd det evige
livs vande og blev regnet blandt dem, der oprigtigt har
erkendt og troet på Ham. Andre gjorde oprør imod Ham
og afviste tegnene fra Gud, Den Mægtigste, Den Almæg-
tige, Den Alvise.

Tidsaldre rullede bort, indtil de nåede frem til deres fuld- 3
byrdelse på denne Dag, dages Herre, hvorpå Bayánens
Dagstjerne åbenbarede sig over nådens horisont, den
Dag, hvor Den Alherliges skønhed skinnede frem i ‘Alí-
Muhammad, Bábs, ophøjede person. Ikke så snart havde
Han åbenbaret Sig Selv, før alle menneskene rejste sig
imod Ham. Af nogle blev Han fordømt som en, der har
bagvasket Gud, Den Almægtige, Den Ældgamle af Dage.
Andre betragtede Ham som en mand, der var ramt af
sindssyge, en påstand, som Jeg Selv har hørt fra en af de

gejstliges læber. Atter andre bestred Hans fordring på at være Guds Talerør og brændemærkede Ham som en, der havde stjålet og brugt Den Almægtiges ord som sine egne, som havde fordrejet deres betydning og blandet dem med sine egne. Storhedens Øje græd såre over dét, som deres munde havde ytret, medens de fortsatte med at fryde sig i deres embeder.

- 4 “Gud”, sagde Han, “er Mit vidne, Oh mennesker! Jeg er kommet til jer med en Åbenbaring fra Herren, jeres Gud, Herren over jeres fædre i fordums tid. Oh mennesker, se ikke på dét, I ejer. Se snarere på dét, som Gud har sendt ned til jer. Dette vil bestemt være bedre for jer end hele skabelsen, kunne I blot fatte det. Se på ny, Oh mennesker, og overvej Guds vidnesbyrd og Hans bevis, som er i jeres besiddelse, og sammenlign dem med den Åbenbaring, der er sendt ned til jer på denne Dag, at sandheden, den ufejlbarlige sandhed, utvivlsomt vil blive åbenbar for jer. Oh mennesker, følg ikke i Den Ondes fodspor; følg I Den Albarmhjertiges Tro, og vær af dem, der oprigtigt tror. Hvad ville det gavne mennesket, hvis det ikke lykkedes ham at erkende Guds Åbenbaring? Intet overhovedet. Dette vil Mit eget Selv, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise, bevidne.”
- 5 Jo mere Han formanede dem, jo voldsommere voksede deres fjendskab, indtil de til sidst slog Ham ihjel med skændig grusomhed. Guds forbandelse være undertrykkerne til del!
- 6 Nogle få troede på Ham; kun få af Vore tjenere er af de taknemlige. Disse formanede Han i alle Sine Tavler – nej, i enhver passage af Sine vidunderlige skrifter – til ikke at overgive sig til noget som helst på Dagen for den lovede Åbenbaring, om det er i himlen eller på Jorden. “Oh mennesker!” sagde Han, “Jeg har åbenbaret Mig Selv for

Hans Åbenbaring og har ladet Min Bog, Bayánen, stige ned til jer uden andet formål end at grundfæste Hans Sags sandhed. Frygt Gud, og strides ikke med Ham, som Koranens folk har stredes med Mig. På hvilket tidspunkt I end hører om Ham, skynd jer da mod Ham, og hold fast i dét, som Han vil åbenbare for jer. Intet foruden Ham kan nogensinde gavne jer, nej, ikke selv om I fra først til sidst fremlægger alle vidnesbyrdene fra dem, som var før jer.”

Og da den Guddommelige forordnings himmel efter nogle få års forløb blev sønderrevet, og Bábs Skønhed kom til syne i Guds navnes skyer klædt i en ny dragt, rejste disse mennesker sig fulde af ondskab imod Ham, hvis lys omslutter alt skabt. De brød Hans Pagt, afviste Hans sandhed, stredes med Ham, kom med urimelige indvendinger mod Hans tegn, behandlede Hans vidnesbyrd som falskneri og sluttede sig til de vantros skare. Til slut besluttede de at tage Hans liv. Sådan er de menneskers tilstand, som befinder sig i den yderste vildfarelse!

Og da de erkendte deres magtesløshed til at opnå deres hensigt, rejste de sig for at intrigere imod Ham. Bevidn, hvordan de hvert øjeblik udtænker en ny plan til at skade Ham, så at de kan krænke og vanære Guds sag. Sig: Ve dig! Ved Gud! Dine rænker dækker dig med skam. Din Herre, Barmhjertighedens Gud, kan udmærket undvære alle skabninger. Intet som helst kan hverken forøge eller formindske det, Han besidder. Hvis I tror, vil det være til jeres eget bedste at tro; og hvis I ikke tror, vil I selv lide. På intet tidspunkt kan den vantros hånd vanhellige Hans Kappes søm.

Oh Min tjener, som tror på Gud! Ved Den Almægtiges retfærdighed! Skulle Jeg fortælle dig om alt dét, der er overgået Mig, ville menneskers sjæle og sind være ude af stand til at udholde byrden. Gud Selv er Mit vidne. Pas på

dig selv, og følg ikke i disse menneskers fodspor. Mediter omhyggeligt over din Herres Sag. Bestræb dig på at lære Ham at kende gennem Hans eget Selv og ikke gennem andre. For ingen anden foruden Ham kan nogensinde gavne dig. Dette vil alle skabe ting vidne om, kunne du blot fatte det.

- 10 Kom frem bag sløret med din Herre, Den Alherlige, Den Mest Magtfuldes tilladelse, og grib, foran øjnene af dem, som er i himlene og dem, som er på Jorden, Udødelighedens Bæger i din Herres navn, Den Utilgængelige, Den Højeste, og drik i fulde drag, og vær ikke af dem, der tøver. Jeg sværger ved Gud! I det øjeblik, du rører Bægeret med dine læber, vil Hærskarerne i det høje tiljuble dig og sige: “Drik af hjertens lyst, Oh du menneske, som oprigtigt har troet på Gud!” og indbyggerne i Udødelighedens Byer vil råbe ud: “Fryd dig, Oh du, som har tømt Hans kærligheds Bæger!” og Storhedens Tunge vil hilse dig: “Stor er den velsignelse, der venter dig, Oh Min tjener, for du har nået frem til det, som ingen har nået, undtagen dem, som har frigjort sig fra alt, der er i himlene og alt, der er på Jorden, og som er symbolerne på sand løsrivelse.”

35

Uddrag af Súriy-i-Nuṣḥ
(Vejledningens Sura)

- 1 Forkynd for Mine tjenere tilsynekomsten af Den, der kom til dem med sandhedens kraft ved navn ‘Alí³¹, som gryede over hellighedens horisont med glansen fra en højt

---

³¹ Báb.

skattet pragt, og fra hvis højre hånd åndens krystalklare bække rislede, og afslørede en uset kundskabs undere.

“Oh mennesker!” erklærede Han, “Visdommens skyer 2 har spredt sig og Gud har åbenbaret Sin Sag. Dette er dét, som I blev lovet i alle Skrifterne. Frygt Gud og il til Mig. Jeg er, Oh mennesker, ætling af jeres Profet. Jeg har bragt jer vers, der forvirrer sindene hos dem, der forstår, og dette er blot et tegn på Guds bevis og vidnesbyrd. Tilskyndet af jeres forfængelige forestillinger skal I ikke fornægte dem, og I skal være retfærdige i jeres dom. De kommer sandelig fra Guds religion, der nedsendtes til jer ved sandhedens kraft, om I dog kunne tro!

“Jeg sværger ved Gud, Oh mennesker! Jeg ønsker blot at 3 befri jeres religioner for alt dét, der på denne dag er årsag til strid. Disse vers, Oh mennesker, er åndens briser, der føres over jer og vil forvandle jeres jordiske tilstand til evigt liv, om I blot kunne fæste jeres blik på dem. Oh mennesker! Kundskabens træ har båret sin frugt på dette evige Lotustræ; Det Første Punkt er blevet åbenbaret; og Ordet fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvopretholdende, er blevet opfyldt. Oh mennesker! Hans åsyns skønhed er blevet åbenbaret, slørene trukket til side, Nattergalen trillet sin melodi, hellighedens Bjerg blevet gjort strålende, og alle, der er i himlene og på Jorden, er blevet oplyst, om I blot kunne se med åndens øje!”

Men menneskene svarede og sagde: “Vi ser Dig som 4 falskhedens tunge; vi ser i Dine gerninger ej heller dét, vi er blevet lovet i vore forfædres bøger. Vi ville aldrig følge Dig, om Du skulle fremlægge alverdens tegn.”

“Oh forsamling af mennesker!” Erklærede Han, “Frygt 5 Gud og betragt dét, som Han har forordnet, som Sit uforanderlige bevis og varige vidnesbyrd for alle, der dvæler i himlene og på Jorden, om I blot vidste det. Oh menne-

sker! Sandheden om alt dét, I har forventet, og alt dét, som I har hørt fra jeres forfædre og jeres præster, blev fastslået udelukkende ved disse vers. Og de er, sandelig, hellighedens vers, der er blevet forundt alle, der er i himlene og på Jorden, som I selv kan se.

- 6 “Om I ikke tror på disse vers, hvorledes kan I da blive overbeviste om sandheden i jeres egen religion på denne dag eller fastslå den i andres øjne. Den dag nærmer sig hastigt, hvor verden, og alt den rummer, vil være borte, og hvor I vil stå i Hans hellige nærvær. Giv agt, Oh folk, at I ikke anfægtes af de omstændelige erklæringer fra jeres præsteskab, eller fejlbedømmer sagens rette sammenhæng. Lyt til Min vejledning og afvis ikke Guds formaninger.”
- 7 Jo mere Han lovpriste Guds ihukommelse, desto stærkere voksede deres undertrykkelse, indtil hele præsteskabets dømte Ham, med undtagelse af dem, der var bekendt med forskrifterne fra Gud, Den Alherlige, Den højst Elskede. Sagen kom så vidt, at de forenedes i at slå Ham ihjel. De hængte Ham op, og de vantros hærskarer slyngede ondskabens og hadets kugler mod Ham og gennemhullede Hans legeme, for hvem Helligånden er en ydmyg tjener, hvis fødders støv er genstand for tilbedelse fra Hærskarerne i det høje, og hos hvis sandaler Paradisets indvånere søger velsignelse. Hvorpå beboerne af det skjulte rige græd såre under evighedens pavillon, Tronens søjler skælvede, alle tings inderste væsen blev sat i stærk bevægelse, og det guddommelige Træ modtog sit fulde mål af Hans klare skinnende blod, som blev udgydt på Jorden.
- 8 Inden længe vil Gud åbenbare dette Træs mysterium, få det til at blomstre ved sandhedens kraft, og foranledige at det istemmer: “sandelig, Jeg er Gud, der er ingen anden Gud end Ham. Alle er Mine tjenere, som Vi har skabt til

at udføre dét, Jeg byder, og alle adlyder sandelig Mit bud.”

9 Dette er i sandhed dét, som Vi tidligere lovede Os Selv at udrette: at vise dem nåde, der blev nedværdiget i landet og ydmyge dem, der er blevet stolte. På intet tidspunkt har Vi sendt en Apostel, en Profet eller en Stedfortræder, som disse onde sjæle ikke modsatte sig. Som I nu er vidne til, rejser disse urettens håndlangere sig i modvilje på denne dag.

10 Ej heller har menneskene afvist sandheden før præsteskabet, svulmende af stolthed foran Gud, afviste den og søgte at bestride Hans vers. Således gav ledernes afvisning anledning til afvisning fra dem, der i deres selviske ønsker fulgte dem. Ej heller har nogen i dette præsteskab svoret troskab til den nye Åbenbaring med undtagelse af dem, som med hellighedens øje kunne se, og hvis hjerte Gud havde prøvet og fundet tro mod deres anerkendelse af Ham, og hvem Han har ladet drikke af hellighedens kalk, forseget med åndens moskus, og som var beruset af vishedens vin, som de havde drukket af det bæger. Dem er det, sandelig, som Paradisets engle vil forherlige i evighedens have, og som hvert øjeblik vil henrykkes i en gudfødt fryd og glæde.

11 Ej heller har Vi oprejst en Profet, uden at Han blev afvist af præsteskabet, mens de hoverede i deres lærdom, som de ligeledes gør på denne dag. Sig: Oh forsamling af præster! Tilbeder I Kalven og svigter Ham, der har skabt jer, og som lærte jer dét, som I ikke vidste?

12 Oh Jordens folk! Betænk tilstanden hos disse uretfærdighedens håndlangere dét, de har forøvet i fortiden, og dét, de bedriver på denne dag. Sig: Om Han, der er kommet til jer med tydelige vers, ikke er Den Sande fra Gud, som I kundgør på denne dag fra jeres verdslige hædersplads,

ved hvilket bevis kan I da påvise sandheden om Muhammad, som vi tidligere har sendt? Vær retfærdige i jeres dom, Oh forsamling af ondsindede!

36

Uddrag af Súriy-i-Mulúk
(Kongernes Sura)

- 1 Forestiller du dig, Oh shahens minister i byen³², at Jeg i Mit greb holder Guds Sags endelige skæbne? Tror du, at Min indespærring, eller den skam, Jeg er blevet tvunget til at lide, eller endog Min død og Min fuldstændige ud-slettelse, kan afbøje dens kurs? Ynkeligt er det, du har forestillet dig i dit hjerte! Du er visselig af dem, der går efter de tomme indbildninger, som deres hjerter har ud-tænkt. Der er ingen Gud undtagen Ham. Magtfuld er Han til at åbenbare Sin Sag og til at ophøje Sit vidnesbyrd og til at oprette, hvad der end er Hans Vilje og til at opløfte den til så fremtrædende en stilling, at hverken dine egne hænder, eller hænderne på dem, der har vendt sig bort fra Ham, nogensinde kan røre eller skade den.
- 2 Tror du, at du har magten til at forpurre Hans Vilje, til at hindre Ham i at fuldbyrde Sin dom eller til at afskrække Ham fra at udøve Sit suveræne herredømme? Foregiver du, at noget i himlene eller på Jorden kan modstå Hans Tro? Nej, ved Ham, som er Den Evige Sandhed! Intet overhovedet i hele skabelsen kan hindre Hans Hensigt. Bortkast derfor den blotte indbildskhed, som du følger, for ren indbildning kan aldrig indtage sandhedens plads. Vær du af dem, som oprigtigt har angret, og vend tilbage

---

³² Konstantinopel.

til Gud, den Gud, som har skabt dig, som har nærret dig og gjort dig til tjener blandt dem, der bekender sig til din tro.

Du skal derudover vide, at det er Ham, der ved Sin befaling har skabt alt, hvad der er i himlene og alt, hvad der er på Jorden. Hvordan kan da det, som er blevet skabt på Hans bud, få overhånd over Ham? Højt ophøjet er Gud over, hvad I forestiller jer om Ham, I ondsindede mennesker! Hvis denne Sag er fra Gud, kan intet menneske få overhånd over den; og hvis den ikke er af Gud, vil de gejstlige iblandt jer, og dem, der følger deres fordærvede lyster, og dem, der har gjort oprør imod Ham, bestemt være nok til at overmande den.

Har du ikke hørt, hvad en mand fra Faraos familie, en troende, har sagt i fordums tid, og hvilket Gud berettede for Sin Apostel, som Han havde valgt frem for alle mennesker og betroet Sit Budskab og gjort til Sin nådes kilde for alle, der dvæler på Jorden? Han sagde, og, sandelig, Han siger sandheden: "Vil I ihjelslå et menneske, fordi han siger, Gud er min Herre, når han allerede er kommet til jer med beviser på sin mission? Og hvis han er en løgner, vil hans løgn falde tilbage på ham, men hvis han er et sandfærdigt menneske, vil i det mindste en del af det, som han har truet med, gå ud over dig."³³ Dette er, hvad Gud har åbenbaret for Sin Højtelskede i Sin ufejlbarlige Bog.

Og alligevel har I undladt at vende jeres ører til Hans bud, har tilsidesat Hans lov, har afvist Hans råd, som er nedskrevet i Hans Bog, og har været af dem, der har forvildet sig langt væk fra Ham. Hvor mange er der ikke, som hvert år og hver måned, på grund af jer, er blevet slået ihjel! Hvor mangfoldige er ikke de uretfærdigheder,

---

³³ Jf. Koranen 40:28.

I har begået – uretfærdigheder, hvis lige skabelsens øje ikke har set, som ingen krønikeskriver nogensinde har optegnet! Hvor utallige var ikke de spædbørn og småbørn, som blev gjort forældreløse, og de fædre, der mistede deres sønner på grund af jeres grusomhed, Oh I uretfærdige gerningsmænd! Hvor ofte er en søster ikke sygnet hen og har begrædt sin broder, og hvor ofte har en hustru ikke sørget over sin husbond og eneste hjælper!

- 6 Jeres uretfærdighed voksede sig større og større, indtil I slog Ham ihjel, som aldrig havde fjernet Sine øjne fra Gud, Den Mest Ophøjede, Den Størstes ansigt³⁴. Om I bare havde slået Ham ihjel på den måde, som mennesker plejer at slå hinanden ihjel! Men I dræbte Ham under sådanne omstændigheder, som intet menneske nogensinde har været vidne til. Himlene græd såre over Ham, og de sjæle, der står Gud nær, klagede højt over Hans lidelser. Var Han ikke en Ætling fra jeres Profets ældgamle Hus? Var Hans ry som direkte efterkommer af Apostlen ikke blevet udbredt iblandt jer? Hvorfor påførte I Ham så, hvad intet menneske, hvor langt tilbage I end går, har påført et andet? Ved Gud! Skabelsens øje har aldrig set jeres lige. I ihjelslog Ham, som er en Ætling af jeres Profets Hus og fryder jer og fester, medens I sidder på jeres hæderspladser! I fremsætter jeres forbandelser mod dem, som var før jer, og som begik, hvad I har begået, og forbliver selv hele tiden uvidende om jeres egne afskyeligheder!
- 7 Vær retfærdige i jeres dom. Handlede de, som I forbander, som I nedkalder ulykker over, anderledes end jer selv? Har de ikke ihjelslået deres Profets efterkommer³⁵, som I har ihjelslået jeres egen Profets efterkommer? Lig-

---

³⁴ Báb.

³⁵ Imám Husayn.

ner jeres adfærd ikke deres adfærd? Hvorfor påstår I så at være forskellige fra dem, Oh I, som sår splid blandt mennesker?

Og da I tog Hans liv, rejste en af Hans tilhængere sig for at hævne Hans død. Han var ukendt af mennesker, og den plan, han havde udtænkt, blev ikke bemærket af nogen. Til slut begik han det, som var blevet forordnet. Det sømmer sig derfor ikke for jer at bebrejde nogen undtagen jer selv for det, I har begået, hvis I dømmes retfærdigt. Hvem er der på hele Jorden, som har gjort det, I har gjort? Ingen, ved Ham, som er alle verdeneres Herre. 8

37

Uddrag af Lawḥ-i-Salmán I
(Tavlen til Salmán I)

OH SALMÁN! Sig: Oh folk! Betræd I den ene sande Guds sti og betænk Hans væremåde og Hans ord. Han, der er Manifesteringen af Hans urgamle Væsen, at I måske når til Kildevældet for Den Alherliges levende vande. Om troende og vantro besad det samme stade, om Guds verdener var begrænset til dette flygtige plan, da havde Manifestationen før Mig aldrig overgivet Sig i Sine fjenders hænder eller ofret Sit liv. Jeg sværger ved Denne Sags morgenlys, at om folket havde opfattet den mindste antydning af den glød og længsel, der overvældede denne højeste Skønhed, da Hans himmelske Tempel ophængtes, ville alle i deres egen intense længsel ofre deres sjæl på stien for denne himmelske herligheds Manifestation. Sandelig, sukker er papegøjens andel, mens møddingen er skarnbassens lod; nattergalens trillen har kragen ingen 1

del i, og flagermusen skyr solens stråler.

38

Uddrag af Súriy-i-Dhikr
(Ihukommelsens Sura)

Dette er Ihukommelsens Sura, nedsendt som et tegn på nåde, at Byánens folk måske afstår fra dét, de ejer, vender sig til retfærdens højre side, ryster vildfarne ønskers blide slummer af sig, og ved sandhedens magt søger en sti til deres Herre, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige.

*I Guds navn, Den Helligste,
Den Mest Ophøjede, Den Højeste!*

- 1 Dette er et Budskab fra Det Første Punkt³⁶ til dem, der har troet på Gud, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Almægtige, Den Alvidende, hvori Han henvender sig til dem blandt Bayánens folk, der har vaklet i Denne Sag, at de kanhænde forstår Guds underfulde ord og forsager uagtsomhedens leje i denne skinnende og lysende morgenstund.
- 2 Sig:³⁷ Vi byder jer sandelig i Vor Bog, ikke at føre jer frem foran dem, fra hvis rækker Han, der er hvert forstående hjertes Elskede og Genstand for tilbedelse fra Jordens og himlens indvånere, kommer til syne. Vi befalede jer endvidere, om I når Guds nærvær, at stille jer for Ham og på Mine vegne ytre disse mægtige og ophøjede ord: “På Dig, Oh Guds Herlighed, og på Din slægt hvile Guds

---

³⁶ Báb.

³⁷ I afsnit 2-15 taler Bahá'u'lláh med Bábs stemme.

ihukommelse og altings lovprisning hvert øjeblik før og efter *Hín*³⁸. Vi ærede Bayánens folk med disse ord, at de derved kunne stige op til hellighedens højder og blive talt blandt de velsignede. Dog har de så ganske svigtet Vor formaning, at ikke én eneste blandt dem har vist sig i Hans nærvær, som Vi havde befalet i Vore Tavler. Nej, snarere har de fra alle sider slynget ondskabens pile mod Ham. Og derover har Jeg, såvel som indvånerne i Storhedens Rige og hinsides dem, Den Trofaste Ånd, grædt inderligt.

Sig: Oh folk! Vær beskæmmede, når I står for Min Skønhed. Han, der er kommet til syne med sandhedens magt, er sandelig verdenernes Herlighed, om I blot kunne fatte. Han er, i sandhed, Guds Herlighed; på Ham hvile Guds ihukommelse og Hans lovprisning, og lovprisningen fra Hærskarerne i det høje, fra indvånerne af det evige rige og fra alle ting til alle tider. Vogt jer for på nogen måde at blive tilsløret af noget af dét, der er skabt i himlen eller på Jorden. Il til Hans velbehags paradis, og vær ikke af dem der slumrer.

Sig: Hans skønhed er i sandhed Min skønhed, og Hans Selv er Mit eget Selv, og alt, Vi har åbenbaret i Bayánen, er for Hans underfulde og uimodståelige Sag. Frygt Gud, og trættes ikke med Ham, hvis komme Vi bebudede, og hvis åbenbaring Vi forkyndte for jer. Jeg stiftede en pagt med jer om Hans mission, inden Jeg indgik en pagt med jer om Min egen, og om dette bærer alting vidnesbyrd, også om I skulle benægte det. Ved Guds retfærd! Gennem blot én eneste af Hans velklange genfødtes altings virkeligheder, og ved en anden fyldtes med henrykkelse

---

³⁸ Den numeriske værdi af ordet *Hín* er 68. "Efter *Hín*" er således en henvisning til året 1268 efter A.H, som var 1269 (A.D: 1852-53), det år, der markerer Bahá'í Åbenbaringens fødsel.

Hans begunstiges hjerter. Vogt jer, at intet afskærer jer fra Ham, hvis nærvær er det samme som Mit eget. Han ofrede Sit liv på Min sti, som Jeg ofrede Mig på Hans sti, af kærlighed til Hans strålende og uforlignelige skønhed.

5 Sig: Om det ikke var for Ham, ville ordet “kærlighed” aldrig være blevet nedskrevet, ej heller ville bogstaverne i Den Elskedes navn være blevet føjet sammen³⁹, eller selve skaberværket fået sin eksistens, om I dog kunne fatte! Var det ikke for Ham, ville Jeg aldrig have overgivet Mig i hænderne på de ugudelige, eller givet tilladelse til at blive ophængt. Ved Gud! I min kærlighed til Ham og af længsel efter Ham har Jeg båret dét, som ingen anden Profet eller Budbringer har båret, og Jeg har indvilliget i at bære alt dette Selv, at Han aldrig skulle tåle dét, der kunne bedrøve Hans overmåde gode og venlige, Hans reneste og højst helligede hjerte. Gennem hele Bayánen formanede Vi jer om ikke at blive årsag til sorg for nogen sjæl, at ingen sorg nogensinde skulle overgå Ham. Hvorfor skulle Jeg ellers have formanet jer og draget omsorg for jer, Oh I, forsamling af vankelmødige? I Bayánen havde Jeg ingen anden i tankerne end Ham, Jeg lovprieste ingen anden end Ham, og Jeg udtalte intet andet navn end Hans, det mest velsignede og ophøjede, det helligste og mest forunderlige navn.

6 Jeg sværger ved Mit liv! Om Jeg har omtalt “herredømme”, har jeg udelukkende ment Hans herredømme over alt skabt. Om ordet “guddommelighed” nogensinde er flydt fra Min pen, har Jeg intet ment andet end Hans guddommelighed i forhold til verden; og hvis en hentydning til “Den Attræede” er udgået derfra, har Jeg udelukkende haft Ham i tankerne. Således også med hensyn til ordet

---

³⁹ Bogstaverne Há og Bá er bogstaverne i ordet *hubb* (kærlighed), mens Há’ og Váv er bogstaverne i ordet *Huva* (Han).

“Elsket”, Han er sandelig Min Elskede og hvert forstående hjertes Elskede. Om Jeg har talt om “kaste sig i støvet”, har jeg alene ment kaste sig i støvet for Hans op-højede, Hans herlige og ædle Åsyn. Om Jeg har lovprist nogen sjæl, har mit formål alene været at synge Hans pris. Og om Jeg har kaldt menneskene til handling, var Mit formål alene, at de skulle handle i overensstemmelse med Hans velbehag på dagen for Hans manifestering. Hvad end nedsendtes til Mig fra Min Herre, Den Alvidende, Den Alvises rige, vidner om dette.

Jeg har gjort alt betinget af Hans godkendelse og behag. ⁷ Han er det, i sandhed, der er verdensernes Herre og Genstanden for hver søgende sjæls attrå. Om I åbnede øjnene, ville I sandelig skue Manifesteringerne af “Han gør, hvad end Han vil” tilbede i Hans skygge. Dog har I gjort mod Ham, hvad selv Koranens folk ikke vovede at gøre mod Mig, og ej heller hvad jøderne vovede at gøre mod Kristus. Ak og ve! Mit hjerte fortæres i Min sjælekvide, og Min sjæl stønner over dét, der er overgået Min Elskede ved de vantros gerninger. Ve jer for jeres troløshed, Oh forsamling af undertrykkere! Vi skabte i sandhed trofasthed og belevenhed for Hans skyld, at I måske på tidspunktet for Hans tilsynekomst ikke ville begå noget, der ville få Min inderste virkelighed og altings virkelighed til at sørge. Men I har forbrudt jer mod dét, der var nedfældet i Bogen fra Gud, Kongen, Den Mest Ophøjede, Den Højeste. I har sønderrevet begrænsningens slør og kastet velanstændighedens kappe til side, og I har forøvet dét, som skaberværkets Pen beskæmmer Sig ved at berette for indvånerne på Jorden og i himlen.

Ak og ve for dét, som I har påført denne forurettede, ⁸ denne forviste og forladte Sjæl! Jeg ved ej heller, hvad I vil påføre Ham herefter. Ja, ved Mig Selv, Den Alviden-

de! I sandhed, Jeg ved, thi hos Mig er kundskaben om alt i en Tavle, som Gud har skærmet mod blikkene fra dem, der sidestiller sig med Ham. Tidligere underrettede Vi Ham om dét, der er overgået Ham, eller som vil overgå Ham, endskønt Han ligeledes er godt oplyst om alt dét, som menneskets hjerte skjuler. Thi intet kan undslippe Hans kundskab, og hvad end skabtes ved blot et ord fra Hans mund, vil aldrig glide Ham af hænde. Ingen Gud er der uden Ham, Den Enestående, Skaberen, Opliveren, Tilintetgører.

- 9 Sig: Oh mennesker! Om det var Hans ønske at gøre alle dem, der dvæler på Jorden og i himlen, til et varigt bevis på Sin sandhed, ville dette helt sikkert være i Hans magt, og dette ville, i sandhed, være let og muligt for Ham. Ham er det, der skabte Bayánens paradís for Sin egen skyld. Fra Ham er alle opstået og til Ham vender de tilbage, om I blot vidste. Og dog! Jeg sværger ved Ham, i hvis hånd hviler skaberværkets rige – I nægter Ham retten til at betegne Sig Selv ved et enkelt af de guddommelige navne, endskønt det er Ham, på hvis mægtige og ophøjede bud alle navne og deres rige skabtes!
- 10 Ak og ve for jeres forsømmelighed, Oh Bayánens folk! Ak og ve for jeres forblindelse, Oh forsamling af troløse! Thi drevet af jeres indbildskhed og selvforherligelse, har I tilskrevet efterfølgerens stæde én af Hans fjender og derved udfordret Gud, alle religioners Ophav i fortid såvel som i nutid. Således vendte I tilbage til argumenterne blandt Koranens folk uden at agte på, at Vi forbød jer at ytre ét eneste ord i Hans nærvær uden Hans velsignelse. Gud kender til og bevidner sandheden i Mine ord. Betænk derfor jeres tilstand og graden af jeres forståelse. Ve jer, jeres tanker og dømmekraft, Oh I, der har lidt et sørgeligt tab! Ved I ikke, at Vi har sammenrullet dét, som

folket besad, og har bredt en ny orden ud i dets sted? Velsignet være da Gud, Den Almægtige Konge, Den Udfoldende, Den Almægtige, Den Gavnilde.

Sig: Oh folk, hør op med at bagvaske Mig. Intet ord har jeg ytret uden lovprisning af denne Åbenbaring; intet åndepust har jeg draget undtagen af kærlighed til dens Ophav; mod intet andet har jeg vendt Mit ansigt end mod Hans lysende og strålende Åsyn. Jeg har gjort Bayánen, og alt der åbenbares deri til et blad i den overjordiske have, der tilhører Ham, Beskytteren, Den Nådige, Den Almægtige. Tag jer i agt for at tilegne jer den og udlevere den til den, der i stræben efter selvet og begæret, på ny søger at udgyde Mit blod og strides med Gud. Det er ganske vist, at Vi åbenbarede Bayánen fra et enkelt ord og førte den tilbage til det selvsamme ord, idet Vi bød den at stille sig for Hans, Den Alvidende, Den Alvises Trone, at Han måtte skue Sit tidligere skaberværk og henrykkes derved. Vær I da rimelige i jeres dom: Har dette ords Ophav særlig ret til at lægge hånd på det eller nogen anden sjæl? Hvad er dét, der har gjort jer så blinde, Oh forsamling af tilhyllede?

Vi pålagde sandelig Bayánens folk at bære silkeklæder, og at være ulastelige personligt og i påklædning, at Hans blik ikke skulle falde på noget, der kunne vække Hans mishag. Ligeledes er hver bestemmelse, der er blevet gjort rede for i Vor klare og tydelige Bog, udelukkende for Hans skyld, om I kunne dømme retfærdigt. Vi skabte himlene og Jorden og alt der imellem for Hans elskede, og end mere for Hans skinnende, Hans herligste og mest strålende skønheds skyld. Og dog har I forgrebet jer på dét, som Vi har bestemt for Ham og bemægtiget jer det for at afvise Min Elskede. Hvad har gjort jer så uagtsomme, Oh onskabens folk? Og hvad kan stille jer til-

freds på denne dag, Oh I, der tilskynder til oprør?

- 13 I har modsat jer Ham og alt, Han har givet til kende, endskønt Vi formanede jer i Vore Tavler om, at hvem der end bringer Hans største og mest underfulde Navn i erindring, bør rejse sig fra sit sæde og nitten gange gentage; “forherliget være Gud, Herren over Jordens og himlens riger!”, og så igen nitten gange: “Forherliget være Gud, Herren over al herlighed og vælde!” og så videre, som Vi har åbenbaret i en mægtig Tavle.⁴⁰ I har imidlertid ikke troet på Ham og på Hans vers. Ja, uden at stille jer tilfreds hermed, har I undladt at agte på Guds rettigheder, som tilfalder Ham, og har ikke givet agt på det Guds bud, der angår Hans eget Selv, Den Mest ophøjede, Den Alvidende. I har afvist alle Hans gerninger, den ene efter den anden, og fundet glæde i at bespotte Ham. Blandt jer er den, der siger: “Han drikker te!”, mens en anden klager: “Han indtager føde!” Endnu én kommer med indvendinger mod Hans klædedragt, endskønt hver tråd vidner om, at der er ingen anden Gud end Ham, og at Han for alle, der står Gud nær, er Genstand for tilbedelse. Jeg bærer vidnesbyrd om, at Den Ældgamle Skønhed til tider endog manglede skiftetøj. Således bevidner sandhedens og kundskabens Tunge. Mangen en aften var Han ude af stand til at skaffe føde til Sine slægtninge, og dog skjulte Han Sine vanskelige forhold for at værne om Guds mægtige og uangribelige Sags ære, og dette uagtet, at alting skabtes for Hans skyld, og at nøglen til Jorden og himlens skatkamre er i Hans hænder.
- 14 Ve jeres skamløshed, Oh Bayánens folk! Gud er Mit vidne! Jeg er beskæmmet over jeres gerninger og jeg fornægter jer, Oh forsamling af onde! Ak og ve, for de

---

⁴⁰ Disse bønfoldelser kommer fra en Tavle fra Báb til Mullá Báqir-i-Tabrizí om Ham, som Gud vil åbenbare.

lidelser Han har måttet lide ved jeres hånd. Ak og ve, for dét, der er overgået Ham, og som stadig piner Ham hvert et øjeblik. Oh folk! Vær rimelige i jeres bedømmelse og betænk blot et øjeblik: Om I fortsætter med at være forblindede af disse slør, hvorfor har Jeg da åbenbaret Mig, og hvilken frugt har Min Åbenbaring båret, Oh forsamling af hyklere. Gud har kaldet Mig frem for at sønderrive slørene og rense jeres hjerte i forventning om denne Åbenbaring. Dog, I har begået dét, der fik Mine tårer og de helliges tårer til at flyde. Tidligere slægtleds ansigt blegner ved jeres handlinger, thi I er mere tilslørede, end de er og mere uagtsomme end Toraen, Evangeliet eller nogen anden Bogs tilhængere.

Oh, om Jeg dog aldrig var blevet født og aldrig havde 15
åbenbaret Mig for jer, Oh I svigefulde! Jeg sværger ved Ham, der sendte Mig med sandhedens magt! Jeg har opregnet altings kundskab, og Jeg ved alt, der skjules i Guds ukrænkelige skatkister, og som er skjult for menneskets øje, og aldrig er Jeg stødt på et mere vildfarent og ondsindet folk end jer. Thi med alt dét, Vi har udlagt i Vore Tavler, og alle de formaninger, Vi har givet jer på hver side deri, kunne Vi ikke fatte, at en eneste sjæl på Jordan ville vove at protestere mod Gud, i hvis hænder hviler Jordens og himlens riger. Vi er forvirrede over, at I skabtes, og ved ikke ud fra hvilket ord I er formet, Oh I, hvis karakter og gerninger overrasker hjertet hos Hærskarerne i det høje og hos dem, der er Gud hengivne, og glæder sig ved Hans tætte nærvær!

Oh tjener! Således beretter Vi for dig i denne Tavle det, 16
som Bayánens Due i dette øjeblik kurrer for din Herre, Den Almægtige, Den Alpristes Tronsæde. Gennemlæs da dét, der er åbenbaret deri, men skærm dens perlers indre mening mod forræderne og de tyvagtige i Den Ondes

hærskarers hænder. Om du finder en indsigtfuld sjæl, vis da denne Tavle for hans øjne, at han til gengæld vil skue den og være blandt dem, der når frem. Kanhænde vil de, blandt Vore retsindige tjenere, der er skænket indsigt, blive bekendt med dét, der er overgået denne himmelske Skønhed i hænderne på disse lastefulde sjæle, der valgte at tilbede Kalven fremfor Herren, Gud, har kastet sig i støvet for den hver morgen og hver aften og jublet derved.

- 17 Sørg ikke på grund af Vor modgang, men hav tålmod, som også Vi har haft tålmod. Han er i sandhed den bedste blandt hjælpere. Kom din Herre i hu om dagen og ved aftentide, og lovpris Ham blandt Hans tjenere. Måske vil Hans kærligheds ild derved tændes i de retfærdiges hjerte og alle derved rejse sig for at lovprise Gud, deres Herre, det sete og det usetes Herre og jeres forfædres Herre.

Uddrag af Súriy-i-Ahžán
(Sorgernes Sura)

- 1 Om du blot i dette øjeblik stod for Tronen og kunne høre hvorledes evighedens melodier lyder fra Bahás Tempel! Ved den ene sande Gud, om Hans skabninger blot rensede deres øren og blot hørte en eneste strofe af disse melodier, ville de hver og én, som ramt af lynet, falde om i støvet i nærvær af din Herre, Den Alherlige, Den Mest Gavmilde. Da de imidlertid har modsat sig Gud, har Han nægtet dem Sin nådes undere og har i Sine øjne anset dem for bortkastede lerklumper. Ved Gud! Om du lyttede til deres ord, ville du høre dét, som aldrig hørtes fra jø-

derne, da Vi sendte Ånden til dem med en tydelig Bog, ej heller fra Evangeliets forsamling, da Vi fik evigheds Dagstjerne til at dages over Mekkas horisont med lysende glans over verden, og ej heller fra Koranens folk, da den guddommelige kundskabs himle kløvedes, og Gud åbenbarede Sig med sandhedens kraft såvel som i skyggen af Sit allernådigste Navn, i ‘Alís skønhed⁴¹.

Ved omtale af dette velsignede, dette hellige, dette ophøjede og utilnærmelige, underfulde Navn, i sandhed et højst underfuldt Navn, rejser der sig i Mit indre to tilstande. Jeg ser Mit hjerte brænde med sorgens flamme over dét, der overgik Den Alnådiges Skønhed ved koranfolkets hænder. Det er som om hvert lem i Mit legeme fortæredes af en brændende flamme, som, om den ikke hindredes deri, ville sætte hele verden i brand. Gud Selv vidner for Mig om dette. Og Jeg ser tårer, der strømmer fra Mine øjne, fra Mine lemmer, selv fra Mine hovedhår, ved de ulykker, der hjemsøgte Ham ved de ondsindede, der ihjelslog Gud, og ikke anerkendte Ham, og som al den stund pralede af deres troskab over for ét af Hans Navne, dog, hængte Ham op og gennemhullede Hans bryst med hadets kugler.

Om blot universet aldrig var blevet kaldt til live! Om blot verden aldrig var blevet skabt! Om blot intet Profetskab var blevet oprettet, ingen Budbringer sendt ud og ingen Sag oprettet blandt mennesker! Om blot Guds Navn aldrig var blevet tilkendegivet mellem himmel og Jord, og ingen Bøger, Tavler eller Hellige Skrifter nogensinde var blevet åbenbaret! Om blot Den Urgamle Skønhed aldrig var blevet tvunget til at bo blandt syndens udøvere eller skulle lide i hænderne på dem, der åbenlyst fornægtede Gud, og som begik det mod Ham, som ingen på Jorden

---

⁴¹ Báb

- nogensinde havde vovet at begå! Ved Den ene sande Gud! Om du, Oh ‘Alí⁴², undersøgte Mine lemmer og legemsdele, Mit hjerte og Mine indvolde, ville du se spor af de samme kugler, der ramte dette Guds Tempel. Ak og ve! Således blev Åbenbareren af vers hindret i at åbenbare dem, og dette Ocean i at bruse, dette Træ i at bære frugt, denne Sky i at sende sin regn, denne Sol i at skænke sit lys og denne Himmel i at stige op i det høje. Dog, således er det blevet uigenkaldeligt påbudt på denne Dag.
- 4 Om Jeg dog aldrig var blevet født, og at Min moder aldrig havde født Mig! Om Jeg dog aldrig havde hørt om dét, der overgik Ham i hænderne på dem, der tilbad Guds Navne, og alligevel ihjelslog Ham, som er deres Ophav, deres Skaber, deres Former og deres Åbenbarer! Ve dem, at de følger dét, som de tilskyndes af selvet og lidenskab, og at de forøver dét, der fik Himlens Jomfruer til at falde i afmagt i deres himmelske gemakker og Ånden til at skjule Sit ansigt i støvet på grund af dét, som disse ulve har begået imod Herrernes Herre. Alting vånder sig over de tårer, Jeg fældede for Ham; alting begræder de suk Jeg udstødte over Vor adskillelse. Således er i sandhed Min sorg, at evighedens melodier ikke længere kan strømme fra Mine læber, ej heller kan åndens briser føres fra Mit hjerte. Og om Jeg ikke havde søgt at beskytte Mig, ville Mit legeme være sønderrevet og Mit liv udslukt.
- 5 Se, Min tidligere Manifestation græder atter og vender sig til dig og siger: “Oh ‘Alí! Ved Den ene sande Guds retfærd, om du undersøgte Mit hjerte og Mine lemmer og Mine legemsdele, og så på Mit indre og Mit ydre væsen, da ville du finde spor af de nagets pile, der gennemborede Min seneste Manifestation, som kom til syne i Mit Navn,

---

⁴² Súriy-i-Ahzáan blev åbenbaret til Mírzá ‘Alíy-i-Sayyáh-i-Marághih’í.

Den Alherlige! Således sørger Jeg, som også Hærskarerne i det høje sørger over Min gråd. Således klager Jeg, såvel som også de, der dvæler i navnenes Tabernakel, klager over Mine skrig. Således sukker Jeg i Min kval, og indvånerne i evighedens stæder fælder tårer ved Mine suk over denne Forurettede, der befinder Sig blandt Bayánens folk. Ved Gud, de har påført Ham det, som Koranens folk aldrig påførte Mig. Ak og ve over dét, som overgik Ham i deres hænder! Derpå kastede Jordens og himlens indvånere sig forrykte i støvet over dét, der ramte Denne Skønhed, som sad på det guddommelige nærværs trone. Ve dem og dét, som deres hænder har forøvet hver morgenstund og hver aftenstid!”

Se, Den Ældgamle Skønhed råber: “Oh Det Højstes 6
Pen! Vend Dig bort fra dette emne, som har bedrøvet alle, der bærer tilværelsens klædebon og tal af barmhjertighed for Hærskarerne i det høje om et andet. Ved Den ene sande Gud! Hans Tronsæde er ved at blive overvældet, til trods for Sin storhed og ophøjethed.”

Da Vi hørte dette råb, ophørte Vi med at berette om disse 7
sorger og vendte tilbage til Vort tidligere tema, at du kanhænde bliver fuldt ud oplyst herom. Oh ‘Alí, bliv ikke modløs over det, som Vi har berettet for dig om de ulykker, der har ramt Vore tidligere og senere Manifestationer. Omgjord dine lænder for at hjælpe Guds Sag, og rejs dig på denne sti med vedholdenhed og aldrig svigtende beslutsomhed.

BÁBS FØDSEL

40

*I Hans navn, som blev født denne dag,
Ham, som Gud har gjort til Sendebud for Sit navn,
Den Almægtige, Den Alkærlige*

- 1 Dette er en Tavle, som Vi har skrevet til den nat, hvor himlene og Jorden blev oplyst af et Lys, der kaster Sin stråleglans over hele skabelsen.
- 2 Velsignet er du, Oh nat! For gennem dig blev Guds Dag født, en Dag, som Vi har bestemt til at være frelsens lampe for beboerne i navnenes byer, sejrens bæger til forkæmperne på evighedens kampplads og glædens og jublens daggry for alle skabninger.
- 3 Umådeligt ophøjet er Gud, himlenes Skaber, som har fået denne Dag til at udtale det Navn, hvorved de forfængelige forestillingers slør blev sønderrevet, og nytteløse indbildningers tåger spredtes, og Hans navn “Den Selvbestående” er gryet over vishedens horisont. Ved Dig er det evige livs udsøgte vins segl blevet brudt, kundskabens og ytringens døre låst op for Jordens folk, og ved Dig, svæver Den Albarmhjertiges briser blidt over alle regioner. Al herlighed til den time hvor Gud, Den Almægtige, Den Alvidendes uvurderlige Klenodie har vist sig!
- 4 Oh himlens og Jordens forsamling! Dette er den første nat, som Gud har gjort til et tegn på den anden nat, hvor Han blev født, som ingen lovprisning på sømmelig vis kan forherlige og ingen egenskab beskrive. Vel er det

med den, der reflekterer over dem begge: Sandelig, han vil finde, at deres ydre virkelighed svarer til deres indre væsen og blive bekendt med de guddommelige mysterier, der ligger skjult i denne Åbenbaring, en Åbenbaring gennem hvilken vantroens fundament er rystedes, overtroens afgudsbilleder knustes, og det banner, der kundgør: “Ingen Gud er der uden Ham, Den Magtfulde, Den Ophøjede, Den Uforlignelige, Beskytteren, Den Mægtige, Den Utilgængelige”, blev udfoldet.

På denne nat fornemmedes nærhedens vellugte, genforeningens porte blev åbnet på vid gab ved tidens ende, og alt skabt bevægedes til at udbryde: “Gudsriget tilhører Gud, alle navnes Herre, som er kommet med verdensfavnende herredømme!” På denne nat fejrede Hærskarerne i det høje lovprisningen af deres Herre, Den Ophøjede, Den Herligste, og de guddommelige navnes eksistens forherligede Ham, der er Kongen over begyndelse og ende i denne Åbenbaring, en Åbenbaring, ved hvis kraft bjergene ilede Ham, som er Den Selvtilstrækkelige, Den Højeste i møde, og hjerterne vendte sig til deres Højest Elskedes åsyn, og bladene blev vækket til bevægelse af længslens vindpust, og træerne opløftede deres røst i et glædesfyldt svar på Den Utvungnes kalden, og hele Jorden skælvede i sit ønske om, at opnå genforening med Den Evige Konge, og blev fornyet ved det skjulte Ord, som er kommet til syne i dette mægtige Navn.

Oh Den Alnådiges nat! I dig ser Vi sandelig Moderbogen. Er det en Bog eller et barn der i sandhed er født? Nej, ved Mig Selv! Sådanne ord hører til navnenes rige, mens Gud har helliget denne Bog over alle navne. Ved den åbenbarede Den Skjulte Hemmelighed og Det Skattede Mysterium. Nej, ved Mit liv! Alt dét, der er blevet omtalt, hører til egenskabernes rige, medens Moderbogen

står højt over dette. Ved den er tilkendegivelserne af “Der er ingen anden Gud end Gud” kommet til syne over dem alle. Ja, selvom alt dette er blevet kundgjort for alle mennesker, er det efter Herrens vurdering kun Hans øre, der er i stand til at høre dem. Velsignet er dem, der er helt overbeviste.

- 7 Hvorpå, lamslået, Pennen i Det Høje råbte: “Oh Du der er ophøjet over alle navne! Jeg bønfalder Dig ved Din magt, der omfatter himlene og Jorden, om at undtage mig fra at omtale Dig, for jeg er selv blevet skabt af Din skaberkraft. Hvorledes kan jeg da skildre dét, som alt skabt står afmægtigt overfor at beskrive? Og dog, jeg sværger ved Din herlighed, om jeg skulle kundgøre dét, hvormed Du har inspireret mig, ville hele skabelsen svinde hen af glæde og henrykkelse, hvor meget mere ville den blive overvældet af det brusende ocean i Dine ytringer på dette mest lysende, mest ophøjede og overjordiske Sted! Løs mig, denne tøvende Pen, Oh Herre, fra at lovprise et så ærefrygtindgydende stede, og behandl mig nådigt, Oh Du, som besidder mig og er min Konge. Overse mine synder i Dit nærvær. Du er i sandhed gavmildhedens Herre, Den Almægtige, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Storsindede.”

41

*Han er Den Evige, Den Ene, Den Eneste,
Den Altbesiddende, Den mest Ophøjede*

- 1 Al lovprisning være til Dig, Oh min Gud, eftersom Du har smykket verden med stråleglansen fra daggryet, der fulgte den nat, hvor Han blev født, som forkyndte Mani-

BÁBS FØDSEL

festationen af Din transcendent suverænitet, Daggryet for Din guddommelige Essens og Åbenbaringen af Dit øverste Herredømme. Jeg bønfaller Dig, Oh himlens Skaber og navnenes Former om nådigt at hjælpe dem, som har søgt tilflugt under Din store barmhjertigheds skygge, og som har opløftet deres stemmer midt iblandt verdens folkeslag til forherligelse af Dit navn.

Oh min Gud! Du ser hele menneskehedens Herre inde- 2
spærret i Sit Største Fængsel, idet Han råber højt Dit Navn, stirrer på Dit åsyn og forkynder det, der har hentykket beboerne i Dine åbenbarings og skabelses riger. Oh min Gud! Jeg ser mit eget Jeg fanget i Dine tjeneres hænder, alligevel skinner lyset fra Din suverænitet og Din uovervindelige krafts åbenbaringer strålende fra Hans ansigt, og gør alle i stand til at vide med sikkerhed, at Du er Gud, og at der ikke er nogen anden Gud end Dig. Den magtfuldes styrke kan ikke tilintetgøre Dig, ej heller kan herskernes overlegenhed sejre over Dig. Du gør, hvad Du end vil i kraft af Din suverænitet, der omfatter alt det skabte, og forordner det, som Du behager gennem styrken i Din befaling, der gennemtrænger hele skabelsen.

Jeg bønfaller Dig ved Din Åbenbarings stråleglans og 3
ved kraften i Din magt, Din suverænitet og Din ophøjethed om at give sejren til dem, der har rejst sig for at tjene Dig, der har hjulpet Din Sag og ydmyget sig foran stråleglansen fra Dit ansigts lys. Oh min Gud, lad dem da sejre over Dine fjender, og lad dem blive standhaftige i tjeneste for Dig, at beviserne på Dit herredømme gennem dem må blive grundfæstet i alle Dine riger, og tegnene på Din ubetvingelige styrke må blive åbenbaret i Dine lande. Du er i sandhed magtfuld til at gøre det, Du vil; ingen Gud er der uden Dig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.

Denne strålende Tavle er blevet åbenbaret på Årsdagen 4

for Fødslen (Bábs), at du må fremsige den i en ånd af ydmyghed og tilbedelse og takke din Herre, Den Alvidende, Den Altoplyste. Gør alt for at tjene Gud, at der fra dig vil fremstå det, som kan udødeliggøre dit minde i Hans strålende og ophøjede himmel.

- 5 Sig: Forherliget er Du, Oh min Gud! Jeg bønfalder Dig ved Dine tegns Daggrysted og ved Åbenbareren af Dine klare beviser om at give, at jeg under alle forhold må holde fast ved Dit kærlige forsyns reb og vedholdende klynge mig til Din gavmildheds kjortelsøm. Regn mig da blandt dem, som verdens forandringer og tilfældigheder ikke har formået at afholde fra at tjene Dig og fra at sværge Dig troskab, og som menneskenes voldsomme angreb ikke har magtet at hindre i at forherlige Dit navn og synge Din pris. Hjælp mig nådigt, Oh min Herre, til at gøre hvad Du end elsker og ønsker. Gør mig i stand til at opfylde det, der vil ophøje Dit navn og vil sætte Din kærligheds ild i lys lue.
- 6 Du er i sandhed, Den Tilgivende, Den Gavmilde.⁴³

---

⁴³ Dette kapitel, undtagen bønfaldelsen, blev først udgivet i *Bahá'u'lláhs Tavler*.

BAHÁ'U'LLÁHS FØDSEL

42

Lawh-i-Mawlúd
(Tavlen om fødslen)

Oh det synlige og det skjultes forsamling! Fryd jer med ¹
overvældende glæde i jeres hjerte og sjæl, thi natten er
kommet, hvor tidsaldrene skal høstes, og forgangne æra-
ers fortid skal sankes, den nat hvor alle dage og nætter
blev sat i verden, og den fastsatte tid for denne Åbenba-
ring opfyldtes på buddet fra Ham, der er magtens og
kraftens Herre. Al fryd hvile på Hærskarerne i det høje
ved tilsynekomsten af så herlig, så underfuld en Ånd!

Dette er den nat, hvor Paradisets døre åbnedes på vid gab, ²
og Helvedes porte tillukkedes fast, den nat hvor Den
Albarmhjertiges paradis blev afsløret i hjertet af skaber-
værket, Guds briser førtes fra tilgivelsens refugium, og
den Sidste Time blev indvarslet ved sandhedens kraft, om
I blot vidste. Al fryd hvile på denne nat, hvorved alle
dage blev gennemtrængt af lys, endskønt ingen kan er-
kende det, uden dem, der er skænket vished og indsigt!

Dette er den nat, hvorom Magtens Nætter⁴⁴ har kredset, ³
hvor englene og Ånden er steget ned med bægre fyldt ved
Paradisets bække, den nat hvor Himlen selv smykkedes
med Gud, Den Almægtige, Den Alnådige, Den Mest
Storsindedes ornament, hvori alt skabt blev skænket liv,
og alle Jordens folkeslag blev omfattet af Hans gunst. Al

---

⁴⁴ Jf. Koranen sura 97.

fyrd til Åndens forsamling for denne åbenlyse og strålende gave.

- 4 Dette er den nat, hvor Jibts lemmer skælvede, og den største afgud faldt i støvet, uretfærdighedens fundament sank i grus, Manát græmmedes i sit inderste, 'Uzzás ryg brækkede og dens ansigt sodedes til⁴⁵; thi den guddommelige Åbenbarings Morgen er gryet, og dét er kommet til syne, der har skænket trøst til herligheden og majestættens øje, og hinsides det til alle Profeter og Budbringere fra Gud. Al herlighed da, til dette Daggry, som er brudt frem over denne strålende herligheds dæmring!
- 5 Sig: Dette er det Daggry, hvor de onde blev afskåret fra at nærme sig magten og herlighedens rige, hvor de hjerter, der har kæmpet med Gud, Den Almægtige, Den Alherlige, Den Ubetvingede, blev sønderrevet. Dette er det Daggry, hvor de ondsindedes ansigt formørkedes, mens de retfærdiges åsyn lyste med denne Skønheds lys, en Skønhed, hvis tilsynekomst ivrigt blev imødeset af alt synligt og alt skjult og hinsides dem Hærskarerne i det høje. Alle hilser tilsynekomsten af denne Ånd, ved hvis magt de døde har rejst sig fra deres grave, og hvert et smuldrende ben er blevet bragt til live!
- 6 Sig: Oh kilde til uret! Begræd din sørgelige forfatning; og Oh undertrykkelsens kilde! Vend tilbage til din bolig i den nederste ild, thi Den Albarmhjertiges skønhed har lyst over tilværelsens horisont med en sådan pragt, at den med sit lys' stråleglans oplyser alt, der dvæler i Hans riger, og har bragt Gud, Den Almægtige, Den Alherlige, Den Mest Gavnildes Ånd til live. Ved dens åbenbaring er Hans Viljes hånd rakt frem fra storhedens ærme og har sønderrevet verdens slør ved magten fra Hans uforlignen-

---

⁴⁵ Jibt, Manát og 'Uzzá er navnene på afguder, der blev tilbudt af arabiske hedninge og omtales i Koranen (4:51, og 53:19-20).

lige, Hans mageløse, Hans altoverbevisende og ophøjede herredømme. Al ære da til dette Daggry, hvorved Den Ældgamle Skønhed blev indsat på Han, Den Almægtige, Den Største Navns trone!

Dette er dette Daggry, hvor fødtes Ham, som ikke avler, 7
og som ikke avles. Vel er det med den, der dykker ned i den indre betydnings ocean, der bruser i denne ytring og opdager de kundskaben og visdommens perler, der ligger skjult i ordene fra Gud, Kongen, Den Ophøjede, Den Mægtige, Den Magtfulde. Al ære hvile på den, der forstår denne sandhed og tælles blandt dem, der er forlenet med forståelse!

Sig: Dette er det Daggry, hvor de store skarer af Paradi- 8
sets forsamling og de hellige engles hærskarer steg ned fra himlen; blandt dem var Den Ene, der blev hævet op på Guds Skønheds briser, Han, der er Den Herligste, blev hævet op til Den mest ophøjede Forsamlings rækker. Båret af disse samme briser steg endnu en forsamling af engle ned, hver af dem bar højt løftet det evige livs kalk, og bød den til dem, der i tilbedelse kredser om Den Plet, hvor Det Ældgamle Væsen har taget sæde på Sin alherlige og mest gavmilde Navns trone. Må al fryd hvile på dem, der er nået frem til Hans nærhed, har opnået Hans nærvær, kastet deres blik på Hans skønhed, har lyttet til Hans melodier og er blevet givet liv ved det Ord, der er vældet fra Hans hellige og ophøjede, Hans herlige og strålende læber!

Sig: Dette er det Daggry, hvor Det Største Træ blev plan- 9
tet og bar Sin ophøjede og uforlignelige frugt. Ved Guds retfærd! Inden i dette Træs frugt hviler spiren til myriader af sange. Derfor vil Vi, Oh Åndens forsamling, i henhold til jeres evne, gøre jer bekendt med nogle af deres him-

melske hymner, at de kanhænde tiltrække jeres hjerte og drage jer til Gud, Herren af styrke, kraft og magt. Al ære hvile på dette Daggry, hvorved de guddommelige Stjerner har lyst over hellighedens horisont med Gud, Den Almægtige, Den Utilnærmelige, Den Højstes velsignelse!

- 10 Sig: Dette er dette Daggry, hvor det skjulte Væsen og det usete Klenodie blev tilkendegivet, det Daggry hvor Den Ældgamle Skønhed greb udødelighedens bæger med pragtens hænder, og som efter at have drukket deraf bød den til Jordens folk, høje som lave. Al ære hvile da på den, som har nærmet sig dette bæger, taget det op og drukket deraf af kærlighed til sin Herre, Den Almægtige, Den Højeste!
- 11 Én frugt fra dette Træ kundgjorde dét, den Brændende Busk i tidligere tider kundgjorde på denne helligede og snehvide Plet, ord som Moses lyttede til, og som fik Ham til at forsage alt skabt og til at rette Sine skridt mod helligheden og storhedens refugium. Al ære hvile da på denne henrykkelse født af Gud, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Største!
- 12 Endnu en frugt derfra har ytret dét, der henrykkede Jesus og hævdede Ham op til den åbenbare pragts himmel. Al ære hvile da på denne Ånd, i hvis nærhed står Den Trofaste Ånd med en forsamling af Guds udvalgte engle!
- 13 Og endnu en frugt derfra har blotlagt dét, der fængede Muḥammad, Guds Apostels hjerte, som, henrevet ved de søde toner fra Stemmen i det høje, steg op til Det Guddommelige Lotustræ og hørte Guds Stemme fra det majestætiske Tabernakel udtale Mit helligede, Mit ophøjede og mægtige Navns mysterium. Al ære hvile da på dette Træ, som oprejstes ved sandhedens magt, at alle verdens folkeslag kanhænde søger ly i dets skygge!

Oh Det Højestes Pen! 15 Oplever du ikke, Oh Pen, den 14
 opstand hyklerne har rejst over hele landet, og den tumult
 de onde og de ugudelige har fremkaldt? Og dette til trods
 åbenbarede du blot et ubetydeligt glimt af din Herre, Den
 Mest Ophøjede, Den Alherliges mysterier. Hold dig der-
 for tilbage, og skjul for menneskets øje dét, Gud som et
 tegn på Sin gavmildhed har skænket dig. Og om det kan-
 hende er dit ønske at give alt skabt at drikke fra dét kry-
 stalklare vand, der er livet selv, og som Gud har gjort dig
 til Kildespringet for, lad da dit blæk flyde i forhold til
 deres evne. Således byder dig Ham, der har skænket dig
 livet ved kraften i Sit bud. Gør da dét, som du blev på-
 budt og vær ikke af dem, der tøver. Al ære hvile på dette
 vægtige bud, der har tøjlet magten i alt skabt og hindret
 Den Højeste Pen i at afsløre dét, der var skjult for ver-
 dens folk. Hans magt kan, i sandhed, måle sig med alt.
 Dette er sandelig, den ubetvivlelige sandhed. Al ære da
 på de gåder, som ingen kan bære uden Gud, den suveræ-
 ne Hersker, Den Almægtige, Den Mest Nådige.

43

Han er Den Helligste, Den Mest Ophøjede, Den Største

Fødselsdagshøjtiden er kommet og Han, der er Gud, Den 1
 Almægtige, Den Altbetvingende, Den Altelskende, er
 steget op på Sin Trone. Vel er det med den, som på denne
 Dag har opnået Hans nærvær, og mod hvem Gud, Hjel-
 pen i Fare, Den Selvbestående, har rettet Sit blik. Sig: Vi
 har fejret denne Højtid i Det Største Fængsel, mens Jor-
 dens konger har rejst sig imod Os. Dog kan undertrykke-
 rens overmagt aldrig forstyrre Os, ej heller kan verdens

hære ryste Os. Derom vidner Den Albarmhjertige på dette ærefrygtindgydende stade.

- 2 Sig: Burde overbevisningens kvintessens rystes over uroen i menneskenes verden? Nej, ved Ham, hvis skønhed spreder sit lys på alt, der er og skal blive! Dette er sandelig Herrens storhed, der har omfattet hele skabelsen, og det er Hans uerkendelige kraft, der har gennemsyret alle dem, der ser, og alt der ses. Grib Hans herredømmes reb, og omtal din Herre, Den Uhindrede, ved dette dagry, hvis lys åbenbarede enhver skjult hemmelighed. Således har Den Ældgamle af Dages Stemme talt på denne Dag, hvorpå den udsøgte vins segl blev brudt. Tag jer i agt, at ikke forfængelige forestillinger hos dem, der ikke har troet på Gud, vækker uro, eller deres nytteløse indbildninger afskærer jer fra denne udstrakte sti.
- 3 Oh Bahás folk! Hæv jer op på frigørelsens vinger til jeres Herre, Den Albarmhjertiges kærlighed. Rejs jer da for at gøre Ham sejrrig, som påbudt i Den Bevarede Tavle. Vogt jer for at strides med nogen af Mine tjenere. Skænk dem Guds søde vellugt og Hans hellige ytringer, for ved deres styrke vil alle mennesker kunne vende sig til Ham. De, der ikke agter på Gud på denne Dag, er sandelig fortabt i deres attrås drukkenskab og fatter det ikke. Vel er det med den, som med sagtmodighed og ydmyghed har vendt sit ansigt mod Dagningen i sin Herres vers.
- 4 Det påhviler jer at rejse jer og for folk bekendtgøre dét, som er blevet nedsendt i jeres Herre, Den Almægtige, Den Uhindredes Bog. Sig: Frygt Gud, og æns ikke de forfængelige forestillinger hos dem, der betræder tvivlens og lastens sti. Vend jer med lysende hjerter mod jeres Herres trone, Ham, der er Besidder af alle navne. Han vil sandelig hjælpe jer ved sandhedens kraft. Der er ingen anden Gud end Ham, Den Almægtige, Den Mest Nåde-

fulde.

Vil I haste mod blot en lille sø, når Det Største Hav ligger 5
 udbredt for jeres øjne? Vend jer helt og fuldt mod det og
 gå ikke i hver troløs bedragers fodspor. Således slår
 Evighedens Fugl sine triller på Vort Guddommelige Lo-
 tustræs grene. Ved Gud! Én eneste af dens sange er til-
 strækkelig til at henrykke Hærskarerne i det høje og ud-
 over dem indvånerne i navnenes byer, og derudover, dem
 der kredser om Hans Trone i morgenstunden og ved af-
 tenstide.

Således har ytringens byger regnet fra din Herre, Den 6
 Albarmhjertiges viljes himmel. Nærm jer dem, Oh folk,
 og giv slip på dem, der ørkesløst trættes om de vers, Gud
 har åbenbaret, og som har vægret sig ved at tro på deres
 Herre, da Han kom udstyret med beviser og vidnesbyrd.

44

Han er Gud

Oh Forsamling af inderligt elskende! Ved Guds retfærd, 1
 dette er en nat, hvis lige ingen i skaberværkets verden har
 bevidnet. Og dette er, sandelig, fra Guds nåde, Den Al-
 herlige, Den Mest Gavmilde.

Dette er den nat, hvor Ånden istemte en melodi, der skab- 2
 te postyr i alle menneskers indre sandheder og proklame-
 rede: “Fryd jer, Oh Hærskarer i det høje i jeres Paradis’
 refugier!”

Hvorpå Guds Stemme råbte fra helligheden og gavmild- 3
 hedens Tabernakel: “Dette er, i sandhed, den nat, hvor
 Ham, der er Den Albarmhjertiges virkelighedsfødt, den
 nat, hvor hvert evige påbud blev tolket af Den Alherliges

- Pen. Fryd jer da med umådelig glæde, Oh Bayánens forsamling!”
- 4 Dette er den nat, hvor Den Gådefulde Due løftede sin kalden på himlens kviste og grene og sagde: “Fryd jer, Oh Paradisets indvånere!”
- 5 Sig: Dette er den nat, hvor pragtens slør blev draget til side for øjnene af vishedens folk, og Himlens Fugl trillede Sin melodi i hjertet af det himmelske rige. Fryd jer da, Oh hellighedens legemliggørelse i Den Evige Stad!
- 6 Dette er den nat, hvor Gud udbredte glansen fra alle Sine ypperligste navne og tog plads på hvert et rent og strålende hjertes trone. Fryd jer da, Oh Bayánens forsamling!
- 7 Dette er den nat, hvor tilgivelsens oceaner brusede, og forsynets briser spredtes overalt. Fryd jer da, Oh Den Albarmhjertiges følge!
- 8 Dette er den nat, hvor Jordens indvånere blev tilgivet alle deres overtrædelser. Dette, sandelig, er en frydefuld tidende for alle, der skabtes i det betingede rige!
- 9 Sig: Dette er den nat, hvor det tildelte mål af gunst og rige gaver blev indskrevet på magtens og forvisningens skriftruller, at hvert et spor af sorg til evig tid kunne fjernes fra alting. Fryd jer da, Oh I, der er trådt ind i tilværelsens rige!
- 10 I dette øjeblik råber Åndens Herold fra evighedens inderste hjerte, ophøjethedens og henrykkelsens sæde – og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde –
- 11 Og siger: Ved Gud! Seglet på den moskusduftende vin er brudt af Hans mægtige hånd, Han, der er kilden til herredømme og magt. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.
- 12 Og bægre med purpurrød vin bæres rundt af den guddommelige Josefs hånd og løftes for Den Alherliges

skønhed. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Il da, Oh forsamling af mennesker, og drik i fulde drag af 13
det evige livs bæk! Og dette er sandelig af Gud, Den
Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Sig: Oh forsamling af sande elskere! Den Attråedes 14
skønhed har lyst i sin rene pragt. Og dette er sandelig af
Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Oh forsamling af Hans elskede! Den Højst Elskedes åsyn 15
lyste op på hellighedens horisont. Rejs jer, og il af hele
jeres hjerte dertil, Oh Bayánens folk! Og dette er sandelig
af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Beviset er blevet oprettet og vidnesbyrdet er indfriet, al 16
den stund Genopstandelsen har fundet sted ved Guds
tilsynekomst i Hans eget Selvs Manifestation, Den Evigt-
varende. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede,
Den Mest Gavnildes nåde.

Tidsaldre er henrundet, cyklusser er blevet kaldt til live 17
og hver en stjerne har strålet af fryd, thi Gud har kastet
Sin herlige stråleglans på hvert et træ, smykket med
grønne kviste. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest
Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Rejs jer, Oh I Guds udvalgte, thi sjælene er blevet samlet, 18
de guddommelige briser har svævet, de flygtige fantasier
blevet spredt, og evighedens røst har lydt fra hvert et
blomstrende træ. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest
Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Ved Gud! Slørene er brændt bort, skyerne sønderrevet, 19
tegnene er åbenbaret og hentydningerne forklaret af Ham,
hvis magt kan måle sig med alt. Og dette er sandelig af
Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

Fyld jeres hjerte med glæde, men skjul den omhyggeligt 20
bevogtede, denne mest skjulte hemmelighed, at ikke den

fremmede bliver var, at I har drukket af den vin, der henrykker og skænker lykke. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

- 21 Oh Bayánens forsamling! Gud bevidner, at Hans gunst er fuldkommen, Hans nåde er bragt til fuldkommenhed, og at Hans åsyn lyser af fryd og lys. Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.
- 22 Drik ud, Oh Mine ledsagere, af denne sprudlende og lysende kilde, og fryd jer derved, Oh Mine venner! Og dette er sandelig af Gud, Den Mest Ophøjede, Den Mest Gavnildes nåde.

45

Han er Den Helligste, Den Største

- 1 Dette er den måned, hvor Han blev født, som bærer Det Største Navn, hvis tilsynekomst har fået menneskehedens lemmer til at ryste, og i hvis fodspors støv Hærskarerne i det høje og indvånerne i navnenes byer har søgt velsignelse. Hvorpå de lovpriste Gud og højlydt brød ud i glæde og jubel. Ved Gud! Dette er den måned, hvorved alle andre måneder blev oplyste, den måned hvor Han, der er Den Skjulte Hemmelighed og Den Velbevogtede Skat, er blevet åbenbaret og har rejst Sin kalden blandt menneskene. Al herredømme tilhører dette nyfødte Barn, hvorved skabelsens ansigt smiler, træerne svajer, havene brusser, bjergene flygter bort, og Paradiset løfter sin røst, og Klippen protesterer højlydt og alt udbryder: "Oh skabelsens forsamling! Il mod daggrystedet i jeres Herre, Den Barmhjertige, Den Medfølendes åsyn!"
- 2 Dette er den måned, hvor selve Paradiset smykkes med

Herren, Den Alnådiges herlighed, og Den himmelske Nattergal trillede sin sang på Det Guddommelige Lotustræ, og de udvalgte hjerte fyldtes med henrykkelse. Men ak, mennesker ænser det for størstedelen ikke. Velsignet er den, der har anerkendt Ham og har erkendt dét, der var lovet i Gud, Den Almægtige, Den Alpristes Bøger; og ve den, der har vendt sig bort fra Ham, mod hvem Hærskarerne i det høje har rettet deres blik, og som har gjort alle lunefulde vantro til skamme.

Når først du har modtaget denne Tavle, skal du istemme ³ den i de sødeste melodier og sige: Lovpriset være Du, Oh min Barmhjertigste Herre, for at huske mig i denne Tavle, hvorved vellugten fra Din kundskabs dragt blev udbredt og Din nådes oceaner brusede. Jeg bevidner, at Du er mægtig til at gøre, hvad Dig behager. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise.